

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเปิดบัญชีการซื้อขายค่าเงิน (FOREX Trading) ของนักลงทุน
ผ่านตัวแทนในประเทศไทย

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด
สิงหาคม 2559

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเปิดบัญชีการซื้อขายค่าเงิน (FOREX Trading) ของนักลงทุน
ผ่านตัวแทนในประเทศไทย

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด
สิงหาคม 2559
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเปิดบัญชีการซื้อขายค่าเงิน (FOREX Trading) ของนักลงทุน
ผ่านตัวแทนในประเทศไทย

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด
สิงหาคม 255

วิชชุตา เจริญผล. (2559). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเปิดบัญชีการซื้อขายค่าเงิน (FOREX Trading) ของนักลงทุนผ่านตัวแทนในประเทศไทย. สารนิพนธ์ บช.ม. (การตลาด). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์: อาจารย์ ดร.ญาณพล แสงสันต์.

การวิจัยในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเปิดบัญชีการซื้อขายค่าเงิน (FOREX Trading) ของนักลงทุนผ่านตัวแทนในประเทศไทย โดยตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ สถานะภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงิน ส่วนประสมทางการตลาดบริการ และการเปิดบัญชีซื้อขายค่าเงิน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้คือ นักลงทุนที่มีความสนใจ / ศึกษาข้อมูล กำลังจะเปิดบัญชีหรือมีเปิดบัญชีการซื้อขายค่าเงินแล้ว จำนวน 400 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน คือ การวิเคราะห์ความแตกต่าง โดยใช้การหาค่าที่ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว การวิเคราะห์ความแตกต่างรายคู่โดยใช้วิธี ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญน้อยที่สุด หรือค่าดัชนีอันดับที่ 3 และการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ใช้สถิติ สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน

ผลการวิจัย พบว่า นักลงทุน ส่วนใหญ่มีความรู้ด้านฟอเร็กซ์ สัญญาส่วนต่าง และตราสารอนุพันธ์อื่นๆ มีการเปิดบัญชีซื้อขายค่าเงินแล้ว เพศชายมีอายุอยู่ระหว่าง 28 – 37 ปี สถานภาพโสด มีระดับการศึกษาปริญญาตรี อาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001 – 25,000 บาท โดยนักลงทุนมีความสามารถประเมินความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการเทรดฟอเร็กซ์ และมีความรู้ที่เกี่ยวข้องจากการเรียนในด้านการเงินหรือการลงทุน นอกจากนี้ยังพบว่า ส่วนประสมทางการตลาดบริการที่มีผลต่อการเลือกเปิดบัญชีซื้อขายค่าเงิน ด้านกระบวนการบริการ ด้านราคา ด้านผลิตภัณฑ์ และด้านการส่งเสริมทางการตลาดโดยรวม นักลงทุนให้ระดับความสำคัญในระดับมากตามลำดับ

นักลงทุนทั่วไปในประเทศไทยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความรู้ด้านการซื้อขายเงินประกอบด้วยความรู้ด้านปัจจัยพื้นฐาน และความรู้ด้านปัจจัยเทคนิคโดยรวมในระดับมาก โดยความรู้ด้านการซื้อขายเงินมีความสัมพันธ์กับการเลือกเปิดบัญชีซื้อขายค่าเงินในด้านจำนวนการเปิดบัญชีเทรด และจำนวนครั้งที่วางแผนที่จะเทรดฟอเร็กซ์ในระยะเวลาต่อสัปดาห์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 มีความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันในระดับค่อนข้างต่ำ ส่วนประสมทางการตลาดบริการ ด้านราคา ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านการส่งเสริมทางการตลาด และด้านกระบวนการบริการมีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเปิดบัญชีซื้อขายค่าเงินในด้านจำนวนการเปิดบัญชีเทรด และจำนวนครั้งที่วางแผนที่จะเทรดฟอเร็กซ์ในระยะเวลาต่อสัปดาห์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

FACTORS RELATED TO INVESTOR DECISIONS TO OPEN FOREX TRADING
ACCOUNTS THROUGH AGENTS IN THAILAND

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Business Administration degree in Marketing
at Srinakharinwirot University

August 2016

Witchuta Jaroenphon. (2016). *Factors Related to Investor Decisions to Open FOREX Trading Accounts Through Agents in Thailand*. Master's Project, M.B.A. (Marketing). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor: Yanapol Sangsunt, Ph.D.

The purpose of this research was to study the factors related to the decision of investors to open FOREX trading accounts through agents in Thailand. The variables studied were gender, age, marital status, educational level, job, salary, foreign exchange knowledge, service marketing mix and opening FOREX trading accounts.

The samples group consisted of four hundred investors. Questionnaires were used as a tool for data collection. The statistical methods used for data analysis were frequency, mean, standard deviation and inferential statistics, consisting of an Independent t-test, one way analysis of variances, Dunnett's T3 used for pair difference analysis, and the Pearson Correlation coefficient.

The result of this research found that most investors had foreign exchange knowledge with their own FOREX trading accounts, they were male, aged between twenty-eight to thirty-seven years of age, single, with a bachelor's degree, working as an employee in a private company and earning an average monthly income of 15,001 – 25,000 baht with risk evaluation and foreign exchange knowledge. The results showed that service marketing mix factors including service, price, product and marketing influenced on the decisions of investors to open a FOREX trading account, respectively.

Most samples from the group of Investors had a high level understanding of foreign exchange knowledge, including fundamental and technical analysis. Foreign exchange knowledge influenced their decisions regarding the quantity of FOREX trading accounts opened and trade frequency at quite low level in the same direction at statistic significant level of 0.01. Also, service marketing mix factors including price, product, marketing and service had a quite low-level influence and in the same direction with the quantity of FOREX trading accounts opened and trade frequency at a statistically significant level of 0.01.

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก อาจารย์ ดร.ญาณพล แสงสันต์ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ที่ได้ให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะตลอดจน แก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่องต่างๆ เพื่อให้สารนิพนธ์ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความ กรุณา จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.กัลยกิตติ์ กীরติอังกูร และอาจารย์ ดร.สันติ เต็มประเสริฐสกุล ที่กรุณาเป็นกรรมการในการสอบสารนิพนธ์, ตรวจแบบสอบถาม และให้คำแนะนำถึงข้อเสนอแนะ ต่างๆ เพื่อใช้ในการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งกับผู้วิจัย

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.ณัฐยา ประดิษฐ์สุวรรณ และอาจารย์ ดร.วรินทร์า ศิริสุทธิกุล ที่กรุณาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขอขอบพระคุณ คณาจารย์โครงการบริหารธุรกิจมหาบัณฑิตทุกท่าน ที่ได้กรุณาให้ ความรู้ ทั้งในทางทฤษฎี รวมถึงการประยุกต์ใช้ในทางปฏิบัติ และขอขอบคุณเจ้าหน้าที่โครงการ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต เจ้าหน้าที่ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ และบัณฑิตวิทยาลัย ทุกท่าน ตลอดจนผู้มีส่วนสำเร็จต่องานวิจัยนี้ทุกท่านที่ได้ให้ความช่วยเหลือ และอำนวยความสะดวก เป็นอย่างดี ตลอดระยะเวลาการศึกษาของผู้วิจัย

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณ ผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านที่ให้ความร่วมมือและสละเวลาใน การตอบแบบสอบถาม ซึ่งมีส่วนทำให้การวิจัยสำเร็จลุล่วงด้วยดี กราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ และทุกคนในครอบครัว ที่คอยเป็นกำลังใจอยู่เสมอและสนับสนุนตลอดมา ตั้งแต่เริ่มต้นศึกษา ปริญญาโทจนถึงการทำสารนิพนธ์ในครั้งนี้ ตลอดจนเพื่อนนิสิต และเพื่อนร่วมงานที่เป็นกำลังใจ ช่วยเหลือและให้คำแนะนำการทำสารนิพนธ์ ฉบับนี้เป็นอย่างดี

วิชชุดา เจริญผล

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	2
ความสำคัญของการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	3
ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย	7
สมมติฐานในการวิจัย	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์	9
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับส่วนประสมทางการตลาดบริการ	11
แนวคิดด้านการลงทุน	18
แนวคิดและทฤษฎีด้านอัตราแลกเปลี่ยน	24
ความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงิน (FOREX Trading)	42
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	46
3 วิธีการดำเนินการวิจัย	49
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	49
วิธีการวิจัยและเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	51
การเก็บรวบรวมข้อมูล	54
การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล	55
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	56

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	63
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	63
การเสนอการวิเคราะห์ข้อมูล	64
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	65
สรุปการทดสอบสมมติฐาน	102
5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ	106
สังเขปความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า	106
การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล	109
อภิปรายผล	118
ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย	123
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป	124
บรรณานุกรม	125
ภาคผนวก	129
ภาคผนวก ก	130
ภาคผนวก ข	137
ภาคผนวก ค	142
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์	145

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 สกุลเงินที่เป็นที่นิยมพร้อมด้วยชื่อย่อ	44
2 แสดงเวลาการเปิดปิดของแต่ละประเทศ	45
3 แสดงจำนวนและร้อยละของลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	65
4 การวิเคราะห์ลักษณะส่วนบุคคลด้านอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม	68
5 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านส่วนประสมทางการตลาดบริการ	68
6 แสดงการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจด้านความรู้ด้านการ การซื้อขายค่าเงิน	72
7 แสดงคะแนนรวมระดับความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินของผู้ตอบแบบสอบถาม	74
8 แสดงระดับความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินของผู้ตอบแบบสอบถาม	75
9 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความรู้การซื้อขายค่าเงิน	75
10 ข้อมูลแจกแจงความถี่และค่าร้อยละของการเลือกเปิดบัญชีซื้อขายค่าเงิน ผ่านตัวแทนในประเทศไทย	76
11 ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการเลือก เปิดบัญชีซื้อขายค่าเงินผ่านตัวแทนในประเทศไทย	77
12 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มเพศ	78
13 แสดงผลการวิเคราะห์ความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงิน ของนักลงทุนจำแนกตามเพศ	79
14 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มอายุ โดยใช้ การทดสอบ Levene's test	80
15 แสดงความแตกต่างกันของความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงิน จำแนก ตามอายุโดยใช้ F-test	81
16 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างกันของความรู้ด้านการซื้อขาย ค่าเงินด้านปัจจัยเทคนิค จำแนกตามกลุ่มอายุ โดยใช้ Brown Forsythe	81
17 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มสถานภาพ	82
18 แสดงผลการวิเคราะห์ความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงิน ของนักลงทุน จำแนกตามสถานภาพ	83
19 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มระดับการศึกษา โดยใช้ การทดสอบ Levene's test	84
20 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างกันของความรู้ด้านการ ซื้อขายค่าเงินจำแนกตามระดับการศึกษา โดยใช้ Brown Forsythe	85

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
21	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงิน ด้านปัจจัยพื้นฐาน จำแนกตามระดับการศึกษา ค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยใช้วิธีทดสอบ Dunnett's T3.....	86
22	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงิน ด้านปัจจัยเทคนิค จำแนกตามระดับการศึกษาค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยใช้วิธีทดสอบ Dunnett's T3.....	87
23	แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มอาชีพ โดยใช้การทดสอบ Levene's test.....	88
24	แสดงความแตกต่างกันของความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงิน จำแนกตามอาชีพ โดยใช้ F-test.....	89
25	แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยใช้การทดสอบ Levene's test.....	90
26	แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างกันของความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงิน จำแนกตามระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยใช้ Brown Forsythe.....	91
27	แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงิน ด้านปัจจัยพื้นฐานกับการเลือกเปิดบัญชีซื้อขายค่าเงินผ่านตัวแทนในประเทศไทย....	92
28	แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงิน ด้านปัจจัยเทคนิคกับการเลือกเปิดบัญชีซื้อขายค่าเงินผ่านตัวแทนในประเทศไทย....	94
29	แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างส่วนประสมทางการตลาดบริการ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านการส่งเสริมการตลาดและด้านกระบวนการบริการ กับจำนวนการเปิดบัญชีเทรดหรือมีความสนใจที่จะเปิดบัญชีเทรดฟอเร็กซ์.....	96
30	แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างส่วนประสมทางการตลาดบริการ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านการส่งเสริมการตลาดและด้านกระบวนการบริการ กับจำนวนเงินที่คาดว่าจะใช้ในการซื้อขายฟอเร็กซ์ (ดอลลาร์).....	98
31	แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างส่วนประสมทางการตลาดบริการ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านการส่งเสริมการตลาดและด้านกระบวนการบริการ กับจำนวนครั้งที่วางแผนที่จะเทรดฟอเร็กซ์ในระยะเวลาต่อสัปดาห์.....	100
32	ตารางสรุปผลทดสอบสมมติฐาน.....	102

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการทำวิจัย	7
2 วงจรการเงินธุรกิจ	19
3 ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราผลตอบแทนที่คาดหวังกับความเสี่ยง	23
4 แสดงการกำหนดอัตราดอกเบี้ยดุลยภาพ	27
5 แสดงการกำหนดอัตราดอกเบี้ยตามทฤษฎีความพึงพอใจในสภาพคล่อง	29
6 แสดงการกำหนดอัตราดอกเบี้ยตามทฤษฎีเงินให้กู้	30
7 แสดงภาวะราคาขึ้น	34
8 แสดงภาวะราคาขึ้นเนื่องจากมีดีมานด์เกิน	35
9 เส้นความสัมพันธ์ระหว่างอัตราเงินเฟ้อและอัตราการว่างงาน	40
10 สัดส่วนค่าเงินที่ถูกซื้อขายผ่านตลาด	45

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ตลาดแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ หรือที่เรียกกันตามสากลว่า Forex Market /Foreign Exchange Market คือ ตลาดที่เกี่ยวข้องกับการทำธุรกรรมซื้อขายเงินตราของประเทศต่าง ๆ หลายสกุล ตลอดจนการลงทุนเพื่อการเก็งกำไรค่าเงิน ซึ่งตลาดนี้มีธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงินทำหน้าที่เป็นตัวกลางในการซื้อขายเงินตราต่างประเทศที่เชื่อมโยงกันเป็นเครือข่ายทั่วโลก โดยตลาดเงินตราต่างประเทศที่เป็นศูนย์กลางทางการเงินที่สำคัญของโลกอาทิเช่น ตลาดที่นิวยอร์ก ลอนดอน ซูริค ปารีส ซิดนีย์ โตเกียว ฮองกงและสิงคโปร์ ซึ่งการที่แต่ละตลาดเปิดทำการซื้อขายในช่วงเวลาที่แตกต่างกันตามเวลาของแต่ละประเทศ ตลาดแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศจึงมีการซื้อขายอย่างต่อเนื่องเสมือนเปิด 24 ชั่วโมงนั่นเอง ทำให้เป็นตลาดที่มีสภาพคล่องสูงและค่าเงินมีการเคลื่อนไหวตลอดเวลา

ในอดีตที่ผ่านมาการซื้อขายแลกเปลี่ยนค่าเงินถูกจำกัดไว้เฉพาะแต่ในแวดวงของธนาคารและสถาบันการเงินขนาดใหญ่เท่านั้น แต่ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมาเทคโนโลยีที่ทันสมัยขึ้นทำให้สามารถพัฒนาระบบการเทรดแบบออนไลน์ที่ยอมให้นักลงทุนรายย่อยได้มีโอกาสเข้ามาทำการซื้อขายค่าเงินกันได้โดยตรงในตลาดฟอเร็กซ์ และสามารถเทรดได้โดยไม่ต้องมีตัวกลางการซื้อขายสามารถทำได้หลายช่องทางทั้งทางโทรศัพท์และทางระบบอินเทอร์เน็ต ทำให้ตลาดฟอเร็กซ์เป็นตลาดที่ใหญ่ที่สุดในโลกที่ไม่ขึ้นอยู่กับสถานที่หรือเวลาใดๆ ในอดีตการลงทุนในตลาดฟอเร็กซ์ยังจำกัดอยู่ในวงแคบๆ ไม่ค่อยแพร่หลายเท่าที่ควรเพราะต้องใช้เงินลงทุนสูงในการเปิดบัญชีกับทางโบรกเกอร์ แต่ในปัจจุบันได้มีการซื้อขายผ่านอินเทอร์เน็ตโดยโบรกเกอร์ต่างๆ ซึ่งมีอยู่มากมายทั่วโลก แต่โดยทั่วไปแล้วต้องใช้เงินลงทุนที่สูงมาก จนในช่วงหลังมานี้ได้มีโบรกเกอร์หลายแห่งที่สามารถลงทุนด้วยเงินลงทุนที่ต่ำลงมาก ตั้งแต่หลักร้อยบาทไปจนถึงไม่จำกัดจำนวน ทำให้เราสามารถนำเงินไปลงทุนในตลาดฟอเร็กซ์ได้อย่างง่ายดาย ซึ่งการลงทุนในตลาดฟอเร็กซ์นั้น คล้ายกับการเก็งกำไรลงทุนซื้อหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ในบ้านเรานั้นคือ ซื้อมาแล้วก็ขายไป กำไรที่ได้มาจากผลต่างของราคาซื้อและราคาขาย แต่เปลี่ยนจากการซื้อหุ้น เป็นการซื้อเงินตราสกุลต่าง ๆ นั้นเอง ซึ่งผลตอบแทนจากการลงทุนในตลาดฟอเร็กซ์นั้นสูงมาก เมื่อเทียบกับการลงทุนในตลาดหุ้น หรือการลงทุนในกองทุน สำหรับผู้ที่พอรู้หรือติดตามการเคลื่อนไหวของอัตราแลกเปลี่ยนสกุลเงิน อาจสงสัย

ว่าการลงทุนในตลาดฟอเร็กซ์ ซึ่งซื้อขายเงินตราสกุลเงินต่าง ๆ จะให้ผลตอบแทนสูงได้อย่างไร ในเมื่อแต่ละวันอัตราการเปลี่ยนแปลงราคาของสกุลเงินต่าง ๆ นั้นเปลี่ยนแปลงน้อยมาก โดย สิ่งที่ทำให้ตลาดฟอเร็กซ์ให้ผลตอบแทนสูงนั้นคือ ระบบ Leverage ซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้ลงทุนสามารถ ลงทุนและทำกำไรได้เหมือนมีทุนเป็นร้อยเท่าจากทุนจริงที่มีอยู่ และสามารถเลือกทำกำไรได้ทั้ง ขาขึ้นและขาลง ซึ่งทั้งหมดนี้เหมือนกับการลงทุนใน Gold Future, TFEX หรือ SET50 Future ในบ้านเรานั้นเอง เพียงแต่ว่าสัดส่วน Leverage นั้นสูงกว่ามาก

เนื่องจากปัจจุบันตัวแทนโบรกเกอร์ฟอเร็กซ์ในประเทศไทยมีเป็นจำนวนมากและมีการ แข่งขันกันค่อนข้างสูง สำหรับผู้ที่อยากเริ่มต้นการลงทุนในตลาดฟอเร็กซ์ การจะเลือกเปิดบัญชี เล่นฟอเร็กซ์ผ่านตัวแทนโบรกเกอร์ไหนดี เป็นคำถามของคนที่ยากเปิดบัญชีเทรดเพื่อหารายได้ กับตลาดฟอเร็กซ์ ด้วยเหตุนี้จึงเป็นสาเหตุให้ผู้วิจัย มีความสนใจที่จะทำการศึกษาปัจจัยที่มี ความสัมพันธ์ต่อการเลือกเปิดบัญชีเล่นฟอเร็กซ์ของนักลงทุนผ่านตัวแทนโบรกเกอร์ในประเทศไทย

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์ในด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ส่วนบุคคลเฉลี่ยต่อเดือน ที่มีผลต่อความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงิน
2. เพื่อศึกษาผลของปัจจัยทางความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงิน ที่มีความสัมพันธ์ต่อการ เลือกเปิดบัญชีการซื้อขายค่าเงินของนักลงทุนผ่านตัวแทนโบรกเกอร์ในประเทศไทย
3. เพื่อศึกษาผลของปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ด้านผลิตภัณฑ์ ทางด้านราคา ด้าน การส่งเสริมการตลาดและด้านกระบวนการของการให้บริการ ที่มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเปิด บัญชีการซื้อขายค่าเงินของนักลงทุนผ่านตัวแทนโบรกเกอร์ในประเทศไทย

ความสำคัญของการวิจัย

1. เพื่อนำผลที่ได้ไปใช้ประกอบในการตัดสินใจของผู้ที่ต้องการลงทุน และสามารถนำข้อมูลจากการศึกษาวิจัยมาวิเคราะห์ เพื่อใช้ตัดสินใจในการเลือกเปิดบัญชีการซื้อขายค่าเงินกับโบรกเกอร์
2. ทำให้ตัวแทนโบรกเกอร์ในประเทศไทย สามารถนำประโยชน์ไปใช้ในการปรับปรุงแผนงานพัฒนา กลยุทธ์ทางการตลาด และวางแผนการตลาดให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายเพื่อให้ได้ผลตามเป้าหมาย
3. ผู้สนใจการลงทุนในตลาดฟอเร็กซ์ สามารถนำผลวิจัยไปเป็นแนวทางการศึกษาและวิจัยด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในครั้งต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้มุ่งศึกษาถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเปิดบัญชีการซื้อขายค่าเงิน (FOREX Trading) ของนักลงทุนผ่านตัวแทนในประเทศไทย โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักลงทุนที่มีความสนใจ/ศึกษาข้อมูล กำลังจะเปิดบัญชี หรือมีการบัญชีการซื้อขายค่าเงินแล้ว ผ่านตัวแทนในประเทศไทย ซึ่งไม่ทราบจำนวนที่แน่นอน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักลงทุนที่มีความสนใจ/ศึกษาข้อมูล กำลังจะเปิดบัญชี หรือมีการบัญชีการซื้อขายค่าเงินแล้ว เนื่องจากไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน จึงกำหนดตัวอย่างโดยใช้สูตรของ นราศรี ไววานิชกุล และชูศักดิ์ อุดมศรี (2538:104) โดยการคำนวณประชากรใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ค่าความผิดพลาดสูงสุดที่จะเกิดขึ้น 0.05 ดังนั้นจะได้กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ เท่ากับ 385 ตัวอย่าง และสำรองไว้ 4% = 15 ตัวอย่าง รวมขนาดกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 ตัวอย่าง โดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยเลือกจากสถานที่ในแต่ละเขต แล้วนำวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience Sampling) โดยเลือกเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามที่จัดเตรียมไว้ให้ครบตามจำนวนที่ต้องการ

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) แบ่งออกเป็น

1.1 ลักษณะด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่

1.1.1 เพศ

1.1.1.1 ชาย

1.1.1.2 หญิง

1.1.2 อายุ

1.1.2.1 อายุ 18 -27 ปี

1.1.2.2 อายุ 28 -37 ปี

1.1.2.3 อายุ 38 -47 ปี

1.1.2.4 อายุ 48 -57 ปี

1.1.2.5 มากกว่า 58 ปี ขึ้นไป

1.1.3 สถานภาพทางการสมรส

1.1.3.1 โสด

1.1.3.2 สมรส / อยู่ด้วยกัน

1.1.4 ระดับการศึกษา

1.1.4.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี

1.1.4.2 ปริญญาตรี

1.1.4.3 สูงกว่าปริญญาตรี

1.1.5 อาชีพ

1.1.5.1 นิสิต / นักศึกษา

1.1.5.2 พนักงานบริษัทเอกชน

1.1.5.3 ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ

1.1.5.4 เจ้าของกิจการ / ธุรกิจส่วนตัว

1.1.5.5 อื่นๆ

1.1.6 รายเฉลี่ยได้ต่อเดือน

1.1.6.1 ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท

1.1.6.2 15,001 – 25,000 บาท

1.1.6.3 25,001 – 35,000 บาท

1.1.6.4 35,001 – 45,000 บาท

1.1.6.5 45,001 บาทขึ้นไป

1.2 ส่วนประสมทางการตลาด โดยจำแนกได้ดังนี้

1.2.1 ด้านผลิตภัณฑ์

1.2.2 ด้านราคา

1.2.3 ด้านการส่งเสริมทางการตลาด

1.2.4 ด้านกระบวนการของการให้บริการ

2. ตัวแปรตาม (Dependent Variables) แบ่งออกเป็น

2.1 ความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงิน

2.1.1 ด้านรู้ด้านปัจจัยพื้นฐาน

2.1.2 ด้านรู้ด้านปัจจัยเทคนิค

2.2 การเลือกเปิดบัญชีซื้อขายค่าเงิน (FOREX Trading) ของนักลงทุนผ่านตัวแทน

โบรกเกอร์ในประเทศไทย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ฟอเร็กซ์ (Forex) หมายถึง ตลาดแลกเปลี่ยนเงินตราสากล (Foreign Exchange Market) เรียกโดยย่อว่า FOREX เป็นสถาบันตลาดการเงินที่ใหญ่ที่สุดในโลก สิ่งซื้อขายกันในตลาดนี้คือค่าเงิน โดยซื้อเงินสกุลหนึ่ง ในขณะที่เดียวกัน ก็ขายเงินอีกสกุลหนึ่งออกไป หรือเป็นการจับคู่แลกเปลี่ยน ซื้อขายค่าสกุลเงินนั่นเอง ตัวอย่างเช่น เงินสกุลยูโร/ดอลลาร์สหรัฐฯ (EUR/USD) หรือเงินสกุลดอลลาร์สหรัฐฯ/เยนญี่ปุ่น (USD/JPY) เป็นต้น

2. นักลงทุน หมายถึง ผู้ที่ต้องการลงทุนโดยหวังผลตอบแทนเป็นกำไรจากการลงทุน

3. ความเสี่ยง หมายถึง การที่ผู้ลงทุนได้รับผลตอบแทนจริงจากการลงทุน เบี่ยงเบนไปจากผลตอบแทนที่คาดหวังไว้ว่าจะได้รับเมื่อแรกเริ่มลงทุน

4. การเก็งกำไร หมายถึง การลงมือด้วยการหวังผลในระยะเวลาที่สั้นกว่าการลงทุน สิ่งที่ทำคือการได้กำไร ขาดทุน จากราคาที่เปลี่ยนไป ไม่ว่าจะระยะสั้นหรือยาวก็ตาม

5. การบริหารจัดการเงินทุน (Money management) หมายถึง การบริหารเงินทุนหรือพอร์ตอย่างมีระบบ แบ่งสัดส่วนการลงทุนอย่างเหมาะสมกับเงินในบัญชี

6. การซื้อขายค่าเงิน (Trade) หมายถึง การเทรด FOREX หากเราซื้อค่าเงินอีกค่าเงินหนึ่งเราก็ขายค่าเงินอีกค่าเงินหนึ่งในเวลาเดียวกัน ซึ่งจะเทรดผ่านโบรกเกอร์

7. โบรกเกอร์ (Broker) หมายถึง ตัวกลางระหว่างนักลงทุนและตลาดระหว่างธนาคาร เครือข่ายของธนาคารที่ค้าขายกับคนอื่น ๆ โดยโบรกเกอร์จะกำหนดราคาจากธนาคารที่ทำหน้าที่เป็นผู้ให้บริการตามสภาพคล่องของธนาคารนั้นๆ

8. ส่วนประสมทางการตลาด (Marketing mix 7Ps) หมายถึง ส่วนผสมของการตลาดที่มีการผสมผสานแนวคิดระหว่าง Marketing Mix และ Service Mix เพื่อกำหนดทิศทางและวางกลยุทธ์

สำหรับธุรกิจด้านการให้บริการโดยเฉพาะ ดังนั้นส่วนประสมทางการตลาดของโบรกเกอร์ใช้ใน ตลาดฟอเร็กซ์หมายถึงปัจจัยที่สนับสนุนให้โบรกเกอร์ประสบความสำเร็จประกอบด้วย 4 ตัวได้แก่

8.1 ด้านผลิตภัณฑ์หรือการให้บริการ หมายถึงสิ่งที่ตอบสนองความต้องการของลูกค้า ให้เกิดความพอใจ ในรูปแบบของประเภทบัญชีเทรดและเงื่อนไขการเทรด ค่า Leverage, การเทรด Scalping, และขนาด Lot สูงสุดต่อออเดอร์

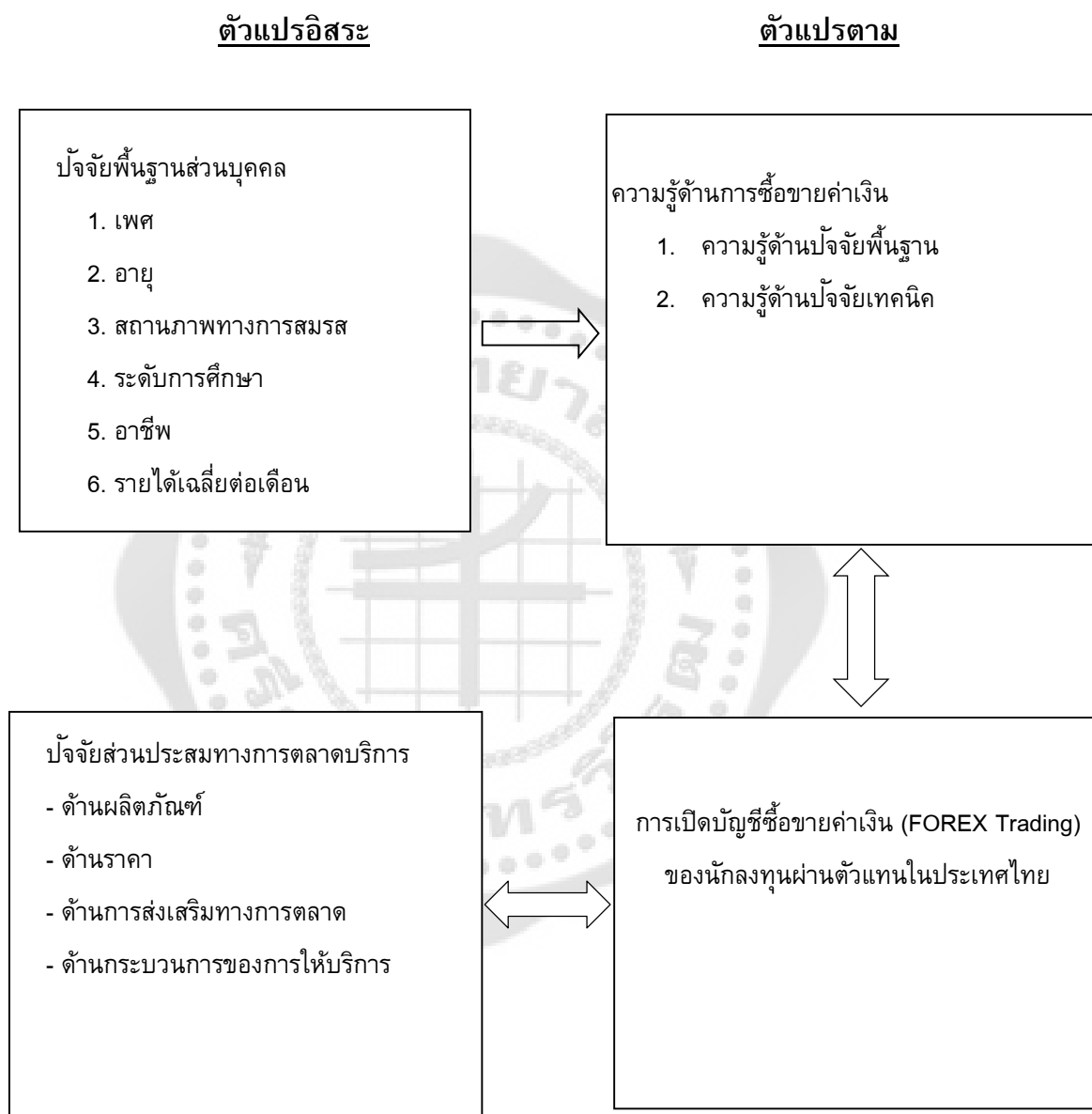
8.2 ด้านราคา หมายถึง มูลค่าในการแลกเปลี่ยนหรืออัตราแลกเปลี่ยน และราคาที่คุณ เทรดต้องจ่ายในรูปแบบค่าคอมมิชชั่น ค่า SWAP ค่า Spread รวมทั้งอัตราค่าธรรมเนียมในการฝาก ถอนและค่าบริการอื่นๆ ที่ผู้เทรดต้องจ่าย

8.3 ด้านการส่งเสริมทางการตลาด หมายถึง เครื่องมือหนึ่งที่มีความสำคัญในการ ติดต่อสื่อสารให้ผู้ให้บริการ โดยมีวัตถุประสงค์ที่แจ้งข่าวสารหรือชักจูงให้เกิดความสนใจ ในรูปของ โบนัสต่างๆ การรีเบตสำหรับออเดอร์ที่ขาดทุน

8.4 ด้านกระบวนการของการให้บริการ หมายถึง งานปฏิบัติในด้านการบริการ ที่ นำเสนอให้กับผู้ให้บริการเพื่อมอบการให้บริการอย่างถูกต้องรวดเร็ว และทำให้ผู้ให้บริการเกิดความ ประทับใจ ในด้านเวลาทำการ ช่องทางในการฝาก และโปรแกรมในการเทรด รวมถึงการ Requote ในการวางออเดอร์

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเปิดบัญชีการซื้อขายค่าเงิน (FOREX Trading) ของนักลงทุนผ่านตัวแทนในประเทศไทย” มีกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการทำวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

1. ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกันมีความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินแตกต่างกัน
2. ความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินมีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเปิดบัญชีการซื้อขายค่าเงินของนักลงทุนผ่านตัวแทนในประเทศไทย
3. ส่วนประสมทางการตลาด ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านการส่งเสริมการตลาด ตลาดและด้านกระบวนการของการให้บริการ มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเปิดบัญชีการซื้อขายค่าเงินของนักลงทุนผ่านตัวแทนในประเทศไทย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเปิดบัญชีการซื้อขายค่าเงินของนักลงทุน ผู้ทำวิจัยได้ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์
2. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับส่วนประสมทางการตลาดบริการ
3. แนวคิดด้านการลงทุน
4. แนวคิดและทฤษฎีด้านอัตราแลกเปลี่ยน
5. ความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงิน (FOREX Trading)
6. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์

ความหมายของประชากรศาสตร์

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคนอื่น (2539: 41) กล่าวว่า การแบ่งส่วนตลาดตามตัวแปรด้านประชากรศาสตร์ ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพครอบครัว จำนวนสมาชิกในครอบครัว ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ลักษณะด้านประชากรศาสตร์เป็นลักษณะที่สำคัญ และสถิติที่วัดได้ของประชากรและช่วยในการกำหนดตลาดเป้าหมาย ในขณะที่ลักษณะด้านจิตวิทยาและสังคมวัฒนธรรมช่วยอธิบายถึงความคิดและความรู้สึกของกลุ่มเป้าหมายนั้น ข้อมูลด้านประชากรจะสามารถเข้าถึงและมีประสิทธิผลต่อการกำหนดตลาดเป้าหมาย

ปรมะ สตะเวทิน (2533: 122) กล่าวว่า คนที่มีลักษณะประชากรศาสตร์ต่างกัน จะมีลักษณะทางจิตวิทยาต่างกัน โดยวิเคราะห์จากปัจจัย ดังนี้

1. เพศ ความแตกต่างทางเพศ ทำให้บุคคลมีพฤติกรรมการติดต่อสื่อสารต่างกัน คือเพศหญิงมีแนวโน้มมีความต้องการที่จะส่งและรับข่าวสารมากกว่าเพศชาย ในขณะที่เพศชายไม่ได้มีความต้องการที่จะส่งและรับข่าวสารเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่มีความต้องการจะสร้างความสัมพันธ์อันดีให้เกิดขึ้นจากการรับและส่งข่าวสารนั้นด้วย (ปรมะ สตะเวทิน. 2533: 112; อ้างอิงจาก Will, Goldwater; & Yates. 1980: 87)

นอกจากนี้เพศหญิงและเพศชายมีความแตกต่างกันอย่างมากในเรื่องความคิด ค่านิยม และทัศนคติ ทั้งนี้เพราะวัฒนธรรมและสังคม กำหนดบทบาทและกิจกรรมของคนสองเพศไว้ต่างกัน

2. อายุ เป็นปัจจัยที่ทำให้คนมีความแตกต่างกันอย่างมากในเรื่องความคิดและพฤติกรรม คนที่อายุน้อยมักมีความคิดเสรีนิยม ยึดถืออุดมการณ์และมองโลกในแง่ดีมากกว่าคนที่อายุมาก ในขณะที่คนที่อายุมากมักมีความคิดที่อนุรักษ์นิยม ยึดถือการปฏิบัติ ระมัดระวัง มองโลกในแง่ร้าย กว่าคนที่อายุน้อย เนื่องจากผ่านประสบการณ์ชีวิตที่แตกต่างกัน ลักษณะการใช้สื่อมวลชนก็ต่างกัน คนที่อายุมากมักจะใช้สื่อเพื่อแสวงหาข่าวสารหนัก ๆ มากกว่าความบันเทิง

3. การศึกษา เป็นปัจจัยที่ทำให้คนมีความคิด ค่านิยม ทัศนคติและพฤติกรรมแตกต่างกัน คนที่มีการศึกษาสูงจะมีได้เปรียบอย่างมากในการเป็นผู้รับสารที่ดี เพราะเป็นผู้มีความกว้างขวางและเข้าใจสารได้ดี แต่จะเป็นคนที่ไม่เชื่ออะไรง่าย ๆ ถ้าไม่มีหลักฐานหรือเหตุผลเพียงพอ ในขณะที่คนมีการศึกษาน้อยมักจะใช้สื่อประเภทวิทยุ โทรทัศน์และภาพยนตร์ หากผู้มีการศึกษาสูงมีเวลาว่างพอ ก็จะใช้สื่อสิ่งพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ และภาพยนตร์ แต่หากมีเวลาจำกัดก็มักจะแสวงหาข่าวจากสิ่งพิมพ์ มากกว่าประเภทอื่น

4. สถานะทางสังคมและเศรษฐกิจ หมายถึง อาชีพ รายได้ และสถานภาพทางสังคมของบุคคล มีอิทธิพล อย่างสำคัญต่อปฏิกริยาของผู้รับสารที่มีต่อผู้ส่งสาร เพราะแต่ละคนมีวัฒนธรรม ประสบการณ์ ทัศนคติ ค่านิยมและเป้าหมายที่ต่างกัน และอาชีพต่างกันมีแนวคิด มีค่านิยมแตกต่างกันออกไป คนทำงานธุรกิจเอกชนคำนึงถึงรายได้และการมีศักดิ์ศรีของตนด้วยเงินทองที่สามารถหาซื้อหรือจ่ายใช้สอยสิ่งที่ตนต้องการเพื่อรักษาสภาพในสังคม

พรทิพย์ สัมปัตตะวนิช (2529: 312-316) ได้กล่าวถึงลักษณะของผู้รับสารโดยการวิเคราะห์ตามลักษณะทางประชากรศาสตร์ซึ่งแต่ละบุคคลจะมีความแตกต่างกันโดยที่ความแตกต่างนี้จะมีอิทธิพลต่อการสื่อสารได้ ซึ่งลักษณะทางประชากรศาสตร์นี้จะประกอบด้วย

1. อายุ (Age) การจะทำให้ผู้ที่มีอายุแตกต่างกันเปลี่ยนพฤติกรรมนั้น มีความยากง่ายแตกต่างกัน ผู้ที่มีอายุมาก ก็จะเปลี่ยนแปลงได้ยากกว่า ซึ่งการชักจูงจิตใจหรือโน้มน้าวจิตใจของคนนั้นจะยากขึ้นตามอายุของคนเพิ่มขึ้น

2. เพศ (Sex) เพศชายและเพศหญิงมีความแตกต่างกันและพฤติกรรมเกี่ยวกับการสื่อสารก็แตกต่างกันด้วยดังนั้นการสื่อสารจำเป็นต้องทราบว่าจะทำการสื่อสารกับเพศชายหรือหญิง

3. การศึกษา (Education) การศึกษาเป็นตัวแปรที่สำคัญต่อประสิทธิภาพของการสื่อสารของผู้รับสารโดยเชื่อว่าการศึกษานั้นทำให้มีพฤติกรรมแตกต่างกันออกไป โดยผู้ที่มีการศึกษาสูงจะมีความสนใจในเรื่องที่มีเหตุผลสนับสนุนทั้งนี้เพื่อนำมาประกอบการตัดสินใจในการเลือกสินค้า

4. ฐานะทางสังคมและเศรษฐกิจ (Social and Economic Status) หมายความว่ารวมถึงอาชีพ รายได้ เชื้อชาติและชาติพันธุ์ ตลอดจนภูมิหลังของครอบครัว โดยเชื่อว่าฐานะทางสังคมและเศรษฐกิจนั้นมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของคน

จากแนวความคิดเกี่ยวกับลักษณะประชากรศาสตร์ดังกล่าว ผู้วิจัยได้นำลักษณะทางประชากรศาสตร์อันได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ มาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามและค้นหาคำตอบเกี่ยวกับลักษณะประชากรศาสตร์ ที่มีผลต่อการเลือกเปิดบัญชีการซื้อขายค่าเงินของนักลงทุน

2. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับส่วนประสมทางการตลาดบริการ

จากการทบทวนเอกสารพบว่าได้มีนักวิชาการให้ความหมายของบริการ (Services) ซึ่งมีความหมายที่ซับซ้อนในตัวของมันเอง จึงเป็นคำที่มีความหมายค่อนข้างกว้างมาก จึงไม่ใช่เรื่องง่ายที่จะอธิบายความหมายของคำนี้ อย่างไรก็ตามได้มีนักการตลาดหลายท่านที่พยายามให้นิยามคำว่าบริการดังต่อไปนี้

คอตเลอร์ (Kotler, 2000: 16) ส่วนประสมทางการตลาด หมายถึง ตัวแปรทางการตลาดที่ควบคุมได้ เช่น ผลิตภัณฑ์ ซึ่งบริษัทใช้ร่วมกัน เพื่อสนองความพึงพอใจแก่กลุ่มเป้าหมาย

ผลิตภัณฑ์ คือ สิ่งที่เสนอขายเพื่อสนองความต้องการของลูกค้า ดังนั้นถ้าสินค้านั้นมีคุณสมบัติที่น่าสนใจ ตรงตามความต้องการของลูกค้ามากเท่าไร ผู้บริโภคก็เกิดการตอบรับมากขึ้นเท่านั้น

เสรี วงษ์มณฑา (2542: 11) ได้ให้ความหมายว่าการมีสินค้าที่ตอบสนองความต้องการของลูกค้ากลุ่มเป้าหมายได้ ขยายในราคาที่ผู้บริโภคยอมรับได้ และผู้บริโภคยินดีจ่ายเพราะมองเห็นว่าคุ้มค่ารวมถึงการจัดจำหน่าย กระจายสินค้าให้สอดคล้องกับพฤติกรรมผู้บริโภค เพื่อให้ความสะดวกแก่ลูกค้าด้วยความพยายามจงใจให้เกิดความชอบในสินค้าและเกิดพฤติกรรม

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคนอื่นๆ (2546: 53) หมายถึงตัวแปรทางการตลาดที่ควบคุมได้ ซึ่งบริษัทใช้ร่วมกันเพื่อตอบสนองความพึงพอใจแก่กลุ่มเป้าหมาย

แนวคิดส่วนประสมการตลาดบริการ (Services Marketing Mix) หรือ 7Ps ตาม แนวคิดของ Zeithaml and Bitner ซึ่งธีรภักดิ์ นวรัตน์ ณ อยู่ธยา (2552: 26-29) ได้อธิบายว่าแนวคิดส่วนประสมการตลาดบริการ ประกอบด้วย

1. ผลิตภัณฑ์ (Product) หมายถึง สินค้าและบริการที่บริษัทนำเสนอให้กับลูกค้า การกำหนดกลยุทธ์การบริหารการตลาดไม่ว่าจะเป็นในธุรกิจที่ผลิตสินค้า หรือบริการก็ตามต่างต้องพิจารณาถึงลูกค้ากล่าวคือในการวางแผนเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ต้องพิจารณาถึงความจำเป็นและความต้องการของลูกค้า (Customer's Needs or Wants) ที่มีต่อผลิตภัณฑ์นั้นๆ เป็นหลักเพื่อ ธุรกิจสามารถนำเสนอผลิตภัณฑ์ที่ตรงกับความต้องการของลูกค้าได้มากที่สุดโดยเฉพาะในตลาดที่มีการแข่งขันสูงที่ทำให้ต้องมุ่งเน้นที่ตลาดเฉพาะส่วน (Niche Market) การเข้าใจถึงความต้องการและสามารถตอบสนองความต้องการเหล่านั้นได้จะสามารถสร้างความพึงพอใจและความภักดีของลูกค้าได้ ซึ่งผลิตภัณฑ์ในธุรกิจบริการมีความแตกต่างจากสินค้าทั้งด้านรูปแบบและการดำเนินงาน ดังนั้นกลยุทธ์ด้านผลิตภัณฑ์สำหรับธุรกิจบริการจึงมีความแตกต่างกันไปด้วย

2. ราคา (Price) หมายถึง ราคาของสินค้าและบริการรวมทั้งเงื่อนไขต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการชำระเงินที่บริษัทกำหนดขึ้น สำหรับการวางแผนด้านราคา นอกเหนือจากต้นทุนในการผลิต การให้บริการและการบริหารแล้ว ก็ต้องนึกถึง ต้นทุน (Cost) ของลูกค้าเป็นหลักด้วย ธุรกิจต้องพยายามลดต้นทุน และภาระที่ลูกค้าต้องรับผิดชอบ ตั้งแต่ค่าใช้จ่ายสำหรับผลิตภัณฑ์บริการ รวมถึงค่าใช้จ่ายอื่นๆ ที่ เกี่ยวข้องด้วยทั้งด้านเวลา จิตใจ ความพยายามทางร่างกาย และความรู้สึกลบต่างๆ ที่ลูกค้าอาจได้รับด้วย ในการพยายามลดค่าใช้จ่ายต่างๆ ของลูกค้าจะกลายมาเป็นต้นทุนของธุรกิจเอง โดยเฉพาะค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นกับกลุ่มลูกค้าที่ชอบซื้อของราคาต่ำ

3. การจัดจำหน่าย (Place) หมายถึง หน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการจำหน่ายและสนับสนุนการกระจายสินค้าเพื่อให้สินค้าและบริการมีพร้อมสำหรับการจำหน่าย การจัดจำหน่ายก็ต้องพิจารณาถึงความสะดวกสบาย (Convenience) ในการรับบริการ การส่งมอบสู่ลูกค้า สถานที่ และเวลาในการส่งมอบ กล่าวคือลูกค้าควรจะเข้าถึงได้ง่ายที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ในเวลาและสถานที่ที่ลูกค้าเกิดความสะดวกที่สุด

4. การส่งเสริมการตลาด (Promotion) หมายถึง การสื่อสารทางการตลาดสำหรับ สินค้าและบริการ การส่งเสริมการตลาดจะช่วยกระตุ้นให้ลูกค้าทำตามในสิ่งที่เราคาดหวัง ได้แก่ การรู้จักและตระหนักถึงตัวผลิตภัณฑ์ เกิดความต้องการใช้ และตัดสินใจซื้อและซื้อมากขึ้น โดยอาศัยเครื่องมือที่แตกต่างกันในการส่งเสริมพฤติกรรมของลูกค้า ได้แก่ การโฆษณา การประชาสัมพันธ์

การส่งเสริมการขาย การขายโดยใช้พนักงานขาย และการตลาดทางตรง ที่มีคุณสมบัติ ข้อดี และ ข้อจำกัดที่แตกต่างกันดังนั้นก็จำเป็นต้องพิจารณาให้เหมาะสมกับความต้องการใช้งาน

5. บุคคล (People) หมายถึง บุคคลทุกๆ คนที่มีส่วนร่วมในกระบวนการให้บริการซึ่งรวมถึงพนักงานของกิจการ ลูกค้าที่มาใช้บริการ และลูกค้าคนอื่นที่มาใช้บริการด้วย จากลักษณะเฉพาะของบริการที่เรียกว่า “Inseparability” พนักงานของกิจการเป็นองค์ประกอบที่สำคัญทั้งในการผลิตบริการและการให้บริการ ในปัจจุบันซึ่งสถานการณ์การแข่งขันทางธุรกิจรุนแรงขึ้น พนักงานยังเป็นปัจจัยสำคัญที่สร้างความแตกต่าง (Differentiation) ให้กับธุรกิจโดยการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้า ซึ่งทำให้เกิดความได้เปรียบในการแข่งขัน นอกจากพนักงานของกิจการดังกล่าวแล้วตัวลูกค้าเองรวมถึงลูกค้าคนอื่นที่มาใช้บริการก็จะมีอิทธิพลต่อการรับรู้ในเรื่องการบริการของผู้ซื้อบริการด้วย

6. กระบวนการ (Process) หมายถึง ขั้นตอนหรือกระบวนการในการให้บริการ ระเบียบรวมทั้งวิธีการทำงานซึ่งเกี่ยวข้องกับการสร้างและการนำเสนอบริการให้กับลูกค้า เช่น การตัดสินใจในเรื่องนโยบายที่เกี่ยวกับลูกค้า กระบวนการ เป็นการสร้างสรรค์และการส่งมอบส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์โดยอาศัยกระบวนการที่วางแผนมาเป็นอย่างดี กลยุทธ์ที่สำคัญสำหรับการบริการคือ เวลาและประสิทธิภาพในการบริการ ดังนั้นกระบวนการบริการที่ดีจึงควรมีความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพในการส่งมอบรวมถึงต้องง่ายต่อการปฏิบัติการ เพื่อที่พนักงานจะได้ไม่เกิดความสับสน ทำงานได้อย่างถูกต้องและมีแบบแผนเดียวกันและงานที่ได้ต้องดีมีประสิทธิภาพ

7. หลักฐานทางกายภาพ (Physical Evidence) หมายถึง สิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวกับการให้บริการ สถานที่ที่ลูกค้าและกิจการมีปฏิสัมพันธ์กับ องค์ประกอบที่จับต้องได้ต่างๆ ซึ่งทำหน้าที่ช่วยอำนวยความสะดวกหรือสื่อสารบริการนั้น หลักฐานทางกายภาพ เป็นองค์ประกอบของธุรกิจบริการที่ลูกค้าสามารถมองเห็นและใช้เป็นเกณฑ์ในการพิจารณาและตัดสินใจซื้อบริการได้ และสิ่งที่มองเห็นได้ต่างๆ เหล่านี้จะสะท้อนถึงรูปแบบและคุณภาพของบริษัท ถึงแม้บางครั้งสิ่งที่มีตัวตนบางอย่างอาจไม่มีส่วนช่วยให้การบริการมีประสิทธิภาพสูงขึ้นมากนัก แต่จะช่วยเสริมสร้างความมั่นใจให้แก่ลูกค้า และเป็นการสะท้อนถึงรสนิยมของลูกค้าไปด้วย ซึ่งจะเป็นส่วนประกอบในการพิจารณาตัดสินใจ

แต่ในการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเปิดบัญชีการซื้อขายค่าเงินของ นักลงทุนผ่านตัวแทนโบรกเกอร์ในประเทศไทย ผู้วิจัยได้มุ่งเน้นศึกษาเพียง 4 ด้านได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านการส่งเสริมทางการตลาด และด้านกระบวนการ เนื่องจากปัจจัยด้าน ส่วนประสมทางการตลาดบริการในด้านการจัดจำหน่าย บุคคล และลักษณะทางกายภาพจะไม่ได้

นำมาใช้ในการดำเนินการด้านการตลาดสำหรับการเลือกเปิดบัญชีการซื้อขายค่าเงินของนักลงทุน เพราะตลาดฟอเร็กซ์ไม่มีสถานที่ตั้งหรือศูนย์กลางหรือสำนักงานใหญ่ เหมือนตลาดหุ้นอื่น ตลาดฟอเร็กซ์ ถูกจัดอยู่ในประเภท Over the Counter (OTC) หรือ ธนาคาร “Interbank” ด้วยความจริงที่ว่าตลาดทั้งหมดเดินด้วยการสื่อสารอิเล็กทรอนิกส์ ภายในเครือข่ายของธนาคารๆ ตลอด 24 ชั่วโมง

แนวคิดเกี่ยวกับส่วนประสมทางการตลาดสำหรับธุรกิจบริการ

ส่วนประสมการตลาดบริการ หมายถึง ตัวแปรทางการตลาดที่ควบคุมได้ซึ่งบริษัทใช้ร่วมกันตอบสนองความพึงพอใจแก่ลูกค้า คำกลุ่มเป้าหมาย (Kotler, 2003) ประกอบด้วย ผลิตภัณฑ์ (Product) ราคา (Price) ช่องทางการจัดจำหน่าย (Place) การส่งเสริมการตลาด (Promotion) บุคลากร (People) กระบวนการให้บริการ (Process) ภาพลักษณ์และการนำเสนอ (Physical Evidence and Presentation)

นายชัยสมพล ชาวประเสริฐ (2547: 63–79) กล่าวว่าส่วนประสมทางการตลาด (Marketing Mix) ของสินค้านั้น โดยพื้นฐานจะมีอยู่ 4 ตัว ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ ราคา ช่องทางการจัดจำหน่ายและการส่งเสริมการตลาด แต่ส่วนประสมทางการตลาดของธุรกิจ บริการจะมีความ แตกต่างจากส่วนประสมทางการตลาดของสินค้าทั่วไป กล่าวคือจะต้องมีการเน้นถึงพนักงาน กระบวนการในการให้บริการ และสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ซึ่งทั้งสามส่วนประสมเป็นปัจจัยหลักในการส่งมอบบริการ ดังนั้น ส่วนประสมทางการตลาดของการบริการจึงประกอบด้วย 7Ps ตามแนวคิดของ Payne (1993) ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ ราคา ช่องทางการจัดจำหน่าย การส่งเสริมทางการตลาด พนักงาน กระบวนการให้บริการและสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ

1. ผลิตภัณฑ์ (Product)

บริการจะเป็นผลิตภัณฑ์อย่างหนึ่ง แต่เป็นผลิตภัณฑ์ที่ไม่มีตัวตน (Intangible product) ไม่สามารถจับต้องได้มีลักษณะเป็นนามธรรม ไม่ว่าจะเป็นความสะดวกรวดเร็ว ความสบายตัวความสบายใจ การให้ความเห็นการให้คำปรึกษา เป็นต้น บริการจะต้องมีคุณภาพ เช่นเดียวกับสินค้าแต่คุณภาพของบริการจะต้องประกอบมาจากหลายปัจจัยที่ประกอบกัน ทั้งความรู้ความสามารถและประสบการณ์ของพนักงาน ความทันสมัยของอุปกรณ์ ความรวดเร็วและต่อเนื่องของขั้นตอนการส่งมอบบริการ ความสวยงามของสถานที่ รวมถึงอัธยาศัยไมตรีของพนักงานทุกคน

2. ราคา (Price)

ราคาเป็นสิ่งที่กำหนดรายได้ของกิจการ กล่าวคือ การตั้งราคาสูงก็จะทำให้ธุรกิจมีรายได้สูงขึ้น การตั้งราคาต่ำก็จะทำให้ธุรกิจนั้นต่ำ ซึ่งอาจจะนำไปสู่สภาวะขาดทุนได้ อย่างไรก็ตาม

ก็มีได้หมายความว่าธุรกิจหนึ่งจะตั้งราคาได้ตามใจชอบ ธุรกิจจะต้องอยู่ในสถานะของการมีคู่แข่ง หากตั้งราคาสูงกว่าคู่แข่งมากแต่ กิจการของธุรกิจนั้นไม่ได้มีคุณภาพสูงกว่าคู่แข่งมากเท่ากับราคาที่เพิ่ม ย่อมทำให้ลูกค้าไม่มาใช้บริการกับธุรกิจนั้นต่อไป หากธุรกิจตั้งราคาต่ำ ก็จะนำมาสู่สงครามราคา เนื่องจากคู่แข่งรายอื่นสามารถลดราคาได้ในเวลาอันรวดเร็ว ในมุมมองของลูกค้า การตัดราคามีผลเป็นอย่างมากต่อการตัดสินใจซื้อบริการของลูกค้าและราคาของการบริการเป็นปัจจัยสำคัญในการบอกถึงคุณภาพที่จะได้รับ กล่าวคือ ราคาสูงคุณภาพในการบริการน่าจะสูงด้วย ทำให้มโนภาพหรือความคาดหวังของลูกค้าต่อบริการที่ได้รับก็จะสูงด้วย แต่ผลที่ตามมาคือ บริการต้องมีคุณภาพตอบสนองความคาดหวังของลูกค้าได้ ในขนาดที่การตั้งราคาต่ำ จะทำให้ลูกค้ามักคิดว่าจะได้รับบริการที่มีคุณภาพด้อยตามไปด้วย ซึ่งถ้าหากต่ำมากๆ ลูกค้าอาจจะไม่ใช้บริการได้เนื่องจากไม่กล้าเสี่ยงต่อบริการที่จะได้รับ ดังนั้นการตั้งราคาในธุรกิจบริการเป็นสิ่งที่ซับซ้อนมากกว่าการตั้งราคาของสินค้ามาก ซึ่งผู้บริหารต้องไม่ลืมว่าราคาก็จะเป็นเงินที่ลูกค้าต้องจ่ายออกไปเพื่อการรับบริการกับธุรกิจหนึ่งๆ ดังนั้นการที่ธุรกิจตั้งราคาไว้สูงก็หมายความว่าลูกค้าที่มาใช้บริการก็ต้องจ่ายเงินสูงด้วย ผลที่ตามมาก็คือลูกค้าจะมีการเปรียบเทียบราคากับคู่แข่ง หรืออย่างน้อยก็จะเปรียบเทียบกับความคุ้มค่ากับสิ่งที่จะได้รับ

3. ช่องทางการจัดจำหน่าย (Place)

ในการให้บริการนั้น สามารถให้บริการผ่านช่องทางการจัดจำหน่ายได้ 4 วิธีคือ

3.1 การให้บริการผ่านร้าน การให้บริการแบบนี้เป็นแบบที่ทำกันมานาน เช่นร้านตัดผม ร้านให้บริการอินเทอร์เน็ต ให้บริการด้วยการเปิดร้านค้าตามตึกแถวในชุมชนหรือในห้างสรรพสินค้าแล้วขยายสาขาออกไปเพื่อให้บริการลูกค้าได้สูงสุด โดยร้านประเภทนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้รับบริการและผู้ให้บริการมาพบกัน ณ สถานที่แห่งหนึ่งด้วยการเปิดร้านค้า

3.2 การให้บริการถึงที่บ้านลูกค้าหรือสถานที่ที่ลูกค้าต้องการ การให้บริการแบบนี้เป็นการส่งพนักงานไปให้บริการถึงที่บ้านลูกค้าหรือสถานที่ที่อื่นตามความสะดวกของลูกค้า เช่น การบริการจัดส่งอาหารตามสั่ง การบริการส่งพยาบาลไปดูแลผู้ป่วย การส่งพนักงานทำความสะอาดให้ไปทำความสะอาดอาคาร การจ้างวิทยากรมาฝึกอบรมที่โรงแรมแห่งหนึ่ง การให้บริการแบบนี้เป็นธุรกิจที่ไม่ต้องมีการจัดตั้งสำนักงานที่หรูหราหรือเปิดร้านค้าให้บริการ สำนักงานอาจจะเป็นเจ้าของหรืออาจจะมีสำนักงานแยกออกไปต่างหาก แต่ลูกค้าติดต่อธุรกิจด้วยการใช้โทรศัพท์หรือโทรสารเป็นต้น

3.3 การให้บริการผ่านตัวแทน ซึ่งลักษณะการให้บริการแบบนี้เป็นการขยายธุรกิจด้วยการขายแฟรนไชส์ หรือการจัดตั้งตัวแทนในการให้บริการ เช่น แมคโดนัลด์หรือเคเอฟซี ขยายธุรกิจไปทั่วโลก

3.4 การให้บริการผ่านทางอิเล็กทรอนิกส์ การให้บริการแบบนี้เป็นการบริการที่ค่อนข้างใหม่ โดยอาศัยเทคโนโลยีมาช่วยลดต้นทุนจากการจ้างพนักงาน เพื่อให้การบริการเป็นไปได้อย่างสะดวกและทุกวันตลอด 24 ชั่วโมง เช่นการให้บริการผ่านเครื่องเอทีเอ็ม เครื่องแลกเงินตราต่างประเทศ แก้อั้วนวดอัตโนมัติ เครื่องชั่งน้ำหนักหยอดเหรียญตามศูนย์การค้า ดาวนโหลดข้อมูลจากสื่ออินเทอร์เน็ต

4. การส่งเสริมการตลาด (Promotion)

การส่งเสริมการตลาดของธุรกิจบริการจะมีความคล้ายกับธุรกิจขายสินค้า กล่าวคือการส่งเสริมการตลาดของธุรกิจบริการทำได้ในทุกรูปแบบไม่ว่าจะเป็นการโฆษณา การประชาสัมพันธ์ การให้ข่าว การลดแลกแจกแถม การตลาดทางตรงผ่านสื่อต่างๆ ซึ่งบริการที่ต้องการเจาะลูกค้าระดับสูงต้องอาศัยการประชาสัมพันธ์ช่วยสร้างภาพลักษณ์ ส่วนการบริการที่ต้องการเจาะลูกค้าระดับกลางและระดับล่าง ซึ่งเน้นราคาค่อนข้างต่ำ ต้องอาศัยการลดแลกแจกแถม เป็นต้น สำหรับธุรกิจบริการ การส่งเสริมการตลาดที่นิยมใช้กันมากยกตัวอย่างได้แก่ดังต่อไปนี้

4.1 โครงการสะสมคะแนน การส่งเสริมการตลาดแบบนี้เป็นการเน้นความจงรักภักดีจากลูกค้าด้วยการให้สิทธิประโยชน์สะสมทุกครั้งของการใช้บริการ ทำให้ลูกค้ารู้สึกผูกพันกับธุรกิจ การส่งเสริมการขายแบบนี้ประสบความสำเร็จมาก เนื่องจากลูกค้าจะรู้สึกถึงความคุ้มค่าจากการใช้บริการแต่ละครั้ง ทำให้ธุรกิจครองใจลูกค้าได้ในระยะยาว ลดต้นทุนการไปใช้บริการกับคู่แข่งเป็นการสร้างกำแพงกีดกันคู่แข่งทางหนึ่ง แต่การส่งเสริมการขายแบบนี้ต้องลงทุนสูงทั้งของรางวัลและความน่าสนใจของโครงการเพื่อกระตุ้นยอดการใช้ผ่านบัตร

4.2 ลดราคาโดยได้ใช้ช่วงเวลาตามที่ได้กล่าวถึงลักษณะเฉพาะของความต้องการในการใช้บริการของลูกค้า ว่ามีการขึ้นลงตามช่วงเวลาของวัน ผู้บริหารจะต้องนำเรื่องนี้มาใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ธุรกิจ

4.3 การสมัครเป็นสมาชิก ลูกค้าจะได้รับข่าวสารจากคู่แข่งตลอดเวลาทำให้ลูกค้าอาจจะไปทดลองใช้บริการของคู่แข่งกันได้ และในที่สุดอาจสูญเสียลูกค้าไป การให้ลูกค้าสมัครเป็นสมาชิกเป็นการผูกมัดและให้ความสัมพันธ์กับลูกค้าอย่างหนึ่งไม่ให้หนีไปไหน แต่สิ่งที่ผู้บริหารจะต้องทำคือจะต้องสร้างความแตกต่างของสิทธิประโยชน์ที่ลูกค้าที่เป็นสมาชิกกับลูกค้าทั่วไปอย่างชัดเจน และต้องมีการสื่อสารถึงสิทธิประโยชน์ให้ลูกค้าทราบอย่างแท้จริง

4.4 การขายบัตรให้บริการล่วงหน้า การให้บริการในแต่ละครั้งลูกค้าย่อมต้องการได้รับราคาพิเศษหรือการลดราคา แต่ธุรกิจไม่ควรลดราคาแต่ควรขายบัตรให้บริการ คือให้ลูกค้าซื้อบริการไว้ล่วงหน้าอาจจะเป็น 5 หรือ 10 ครั้งแล้วนำมาใช้บริการภายในระยะเวลา 6 เดือนหรือ 1 ปี

5. พนักงาน (People)

การให้บริการ กล่าวคือ พนักงานจะประกอบด้วยบุคคลทั้งหมดในองค์กรที่ให้บริการนั้น ซึ่งจะรวมถึงตั้งแต่เจ้าของและผู้บริหาร พนักงานในทุกระดับ ซึ่งบุคคลดังกล่าวทั้งหมดมีผลต่อคุณภาพของการให้บริการ

5.1 เจ้าของและผู้บริหาร เจ้าของและผู้บริหารมีส่วนสำคัญอย่างมากในการกำหนดนโยบายในการให้บริการ การกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบของพนักงานในทุกระดับ กระบวนการให้บริการรวมถึงการแก้ไขปรับปรุงให้บริการ

5.2 พนักงานผู้ให้บริการและพนักงานในส่วนสนับสนุน พนักงานให้บริการเป็นบุคคลที่ต้องพบปะและให้บริการกับลูกค้าโดยตรง และพนักงานในส่วนสนับสนุนก็จะทำหน้าที่ในการสนับสนุนงานด้านต่างๆ ที่จะทำให้การบริการนั้นครบถ้วนสมบูรณ์

6. กระบวนการให้บริการ (Process)

กระบวนการให้บริการเป็นส่วนประสมทางการตลาดที่มีความสำคัญมาก ต้องอาศัยพนักงานที่มีประสิทธิภาพหรือเครื่องทันสมัยในการทำให้เกิดกระบวนการที่สามารถส่งมอบบริการที่มีคุณภาพได้ เนื่องจากการให้บริการโดยทั่วไปมักประกอบด้วยหลายครั้งตอน ได้แก่ การต้อนรับการสอบถามข้อมูลเบื้องต้น การให้บริการตามความต้องการ การชำระเงิน เป็นต้น ซึ่งในแต่ละขั้นตอนต้องประสานเชื่อมต่องานกันให้ดี หากมีขั้นตอนใดไม่ดีแม้แต่ขั้นตอนเดียวย่อมทำให้การบริการไม่เป็นที่ประทับใจแก่ลูกค้า

7. สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ (Physical Evidence)

สิ่งแวดล้อมทางกายภาพได้แก่ อาคารของธุรกิจบริการ เครื่องมือเบาะอุปกรณ์ เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ เคาน์เตอร์ให้บริการ การตกแต่งสถานที่ ล็อบบี้ ลานจอดรถ สวน ห้องน้ำ การตกแต่งป้ายประชาสัมพันธ์ แบบฟอร์มต่างๆ สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ลูกค้าใช้เป็นเครื่องหมายแทนคุณภาพของการให้บริการ กล่าวคือ ลูกค้าจะอาศัยสิ่งแวดล้อมทางกายภาพเป็นปัจจัยหนึ่งในการเลือกใช้บริการ ดังนั้น สิ่งแวดล้อมทางกายภาพยิ่งดูหรูหราและสวยงามเพียงใด บริการน่าจะมีคุณภาพดีตามไปด้วย

งานวิจัยนี้ได้้นำแนวคิดเกี่ยวกับส่วนประสมทางการตลาดของการบริการ เพียง 4 ด้าน คือ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านส่งเสริมการตลาดและด้านกระบวนการให้บริการ มาใช้เป็นองค์ประกอบในการทำนายปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเปิดบัญชีซื้อขายค่าเงินของนักลงทุน

3. แนวคิดด้านการลงทุน

การลงทุน (Investment) อาจหมายถึงการซื้ออสังหาริมทรัพย์ หรือหลักทรัพย์ของบุคคล หรือสถาบันซึ่งให้ผลตอบแทนเป็นสัดส่วนกับความเสี่ยง ตลอดเวลาอันยาวนานประมาณ 10 ปีแต่อย่างต่ำไม่ต่ำกว่า 3 ปี การลงทุนแบ่งออกเป็นประเภทใหญ่ๆ ได้ 3 ประเภท คือ

1. การลงทุนเพื่อการบริโภค (Consumer Investment) เป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับการซื้อสินค้าประเภทคงทนถาวร (Durable Goods) เช่น รถยนต์ โทรทัศน์ ตู้เย็น รวมทั้งการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ (Real Estate Investment) การลงทุนในลักษณะนี้ไม่ได้หวังกำไรในรูปตัวเงิน แต่หวังความพอใจในการใช้ทรัพยากรเหล่านั้นการซื้อทองคำเพื่อเป็นเครื่องประดับเป็นการลงทุนเพื่อการบริโภคอย่างหนึ่งของผู้บริโภคเงินที่จ่ายเป็นเงินที่ได้จากการออม การซื้อทองคำเพื่อเป็นเครื่องประดับให้ความพอใจแก่เจ้าของแล้ว ในกรณีที่ทองคำมีมูลค่าสูงขึ้น หากขายได้ถือได้ว่าเป็นเพียงผลพลอยได้

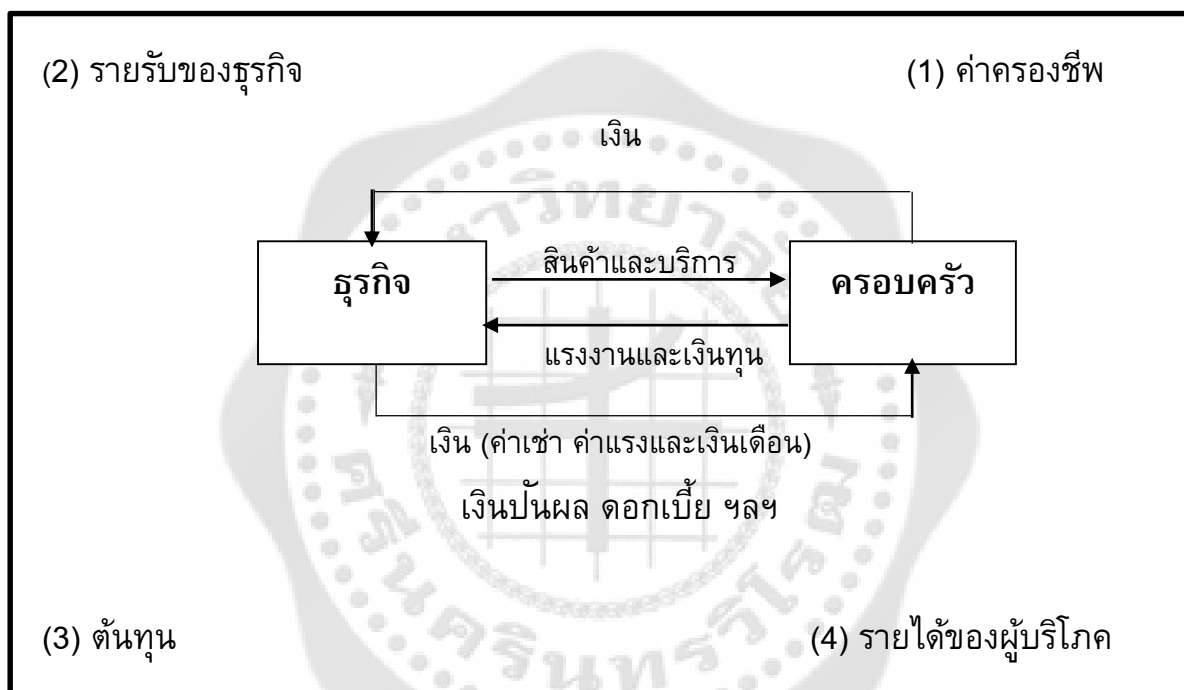
2. การลงทุนในธุรกิจ (Business or Investment) หมายถึง การซื้อสินทรัพย์เพื่อประกอบธุรกิจหารายได้โดยหวังว่ารายได้ที่ได้นี้จะเพียงพอที่จะชดเชยกับความเสี่ยงในการลงทุนได้แก่การลงทุนในสินค้าประเภททุนเครื่องจักรโรงงานเพื่อผลิตสินค้าและบริการ เพื่อสนองความต้องการของผู้บริโภคการลงทุนลักษณะนี้มุ่งหวังกำไรจากการลงทุนกำไรจะเป็นตัวดึงดูดผู้ลงทุนนำเงินมาลงทุนการลงทุนตามความหมายนี้เป็นการนำเงินออม (Saving) หรือเงินที่สะสมไว้ (Accumulated Fund) หรือกู้ยืมเงินจากธนาคาร (Bank Credit) มาลงทุนเพื่อจัดสร้างหรือจัดหาสินค้าประกอบด้วยเครื่องจักรและสินทรัพย์ประเภทอสังหาริมทรัพย์ได้แก่ การลงทุนในที่ดิน อาคาร สิ่งปลูกสร้างเพื่อนำมาใช้ผลิตสินค้า และบริการเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค

3. การลงทุนในหลักทรัพย์ (Financial or Securities Investment) เป็นการลงทุนตามความหมายทางการเงินหรือการลงทุนในหลักทรัพย์ (Asset) ในรูปของหลักทรัพย์ (Securities) เช่น พันธบัตรหุ้นกู้ หุ้นทุนตราสารเป็นต้นการลงทุนในลักษณะนี้เป็นการลงทุนทางอ้อมที่แตกต่างจากการลงทุนทางธุรกิจ ผู้ที่มีเงินแม้เมื่อไม่ต้องการเป็นผู้ประกอบธุรกิจเอง เนื่องจากมีความเสี่ยงหรือผู้ออมยังมีเงินไม่มากพอ ผู้ลงทุนนำเงินที่ออมได้ไปซื้อหลักทรัพย์ลงทุนโดยให้ผลตอบแทนในรูปของอัตราดอกเบี้ยหรือเงินปันผล (Yield) และส่วนต่างราคา (Capital Gain) ซึ่งมากหรือน้อยจะขึ้นอยู่กับ

ความเสี่ยงของหลักทรัพย์ที่ลงทุนนั้นๆ โดยปกติแล้วผู้ลงทุนพยายามเลือกลงทุนในหลักทรัพย์ที่ให้ผลตอบแทนสูงสุด ณ ระดับความเสี่ยงหนึ่ง

ความสำคัญของการลงทุน

ตามหลักเศรษฐศาสตร์ในสังคมทุนเสรีนิยม (Free Enterprise Society) ประกอบด้วย บุคคล (Individuals) และครอบครัว (Families) ซึ่งเป็นผู้บริโภครายหนึ่งกับธุรกิจ (Business Firm) ซึ่งเป็นผู้ผลิตฝ่ายหนึ่ง บุคคลทั้งสองฝ่ายต่างมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด

ภาพประกอบ 2 วงจรการเงินธุรกิจ

ที่มา: ชวินทร์ สันะบรรจง. 2549. *ทฤษฎีและนโยบายการเงิน*

จากรูปส่วนบน แสดงให้เห็นถึงสินค้าและบริการสำหรับผู้บริโภค ผู้บริโภคเป็นผู้ซื้อสินค้าและบริการ ส่วนผู้ผลิตเป็นผู้ขาย ดังนั้นสินค้าและบริการจะเคลื่อนจากผู้ผลิตไปสู่ผู้บริโภค ขณะเดียวกันผู้บริโภคจะจ่ายเงินให้กับผู้ผลิตเป็นสินค้าและบริการ

ตอนล่างของรูป เป็นตลาดสำหรับทรัพยากรที่ใช้ในการผลิตสินค้าและบริการ ได้แก่ แรงงานและเงินทุน ซึ่งสิ่งเหล่านี้ได้จากผู้บริโภค ดังนั้นผู้บริโภครายหนึ่งจะบริการด้านแรงงานและเงินทุนให้ผู้ผลิตและผู้ผลิตจะจ่ายค่าแรง เงินเดือน ค่าเช่า เงินปันผล ดอกเบี้ยและอื่นๆ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสัญญาที่

ได้ตกลงกันระหว่างผู้ผลิตกับผู้บริโภค จะเห็นได้ว่าตัวเงินได้หมุนเวียนจากผู้บริโภคไปยังผู้ผลิตและจากผู้ผลิตกลับมาสู่ผู้บริโภคอีกครั้งหนึ่งเป็นรูปวงจร

ในแง่ของการลงทุนในหลักทรัพย์ ถึงแม้ว่าผู้ลงทุนจะไม่ได้เข้าไปประกอบธุรกิจด้วยตัวเองก็ตามแต่ผู้ลงทุนได้ช่วยสะสมทุนให้แก่ธุรกิจที่ต้องการเงินทุน โดยมีหลักทรัพย์เป็นสื่อกลางเชื่อมโยงระหว่างผู้ลงทุนกับธุรกิจที่ต้องการเงินทุน ทำให้ธุรกิจที่ต้องการเงินทุนจำนวนมากสามารถระดมเงินทุนจากประชาชนโดยทั่วไปได้

จุดมุ่งหมายในการลงทุน

จุดมุ่งหมายในการลงทุนของผู้ลงทุนแตกต่างกันไประหว่างผู้ลงทุนแต่ละท่าน ผู้ลงทุนบางท่านลงทุนเพื่อหวังรายได้ บางท่านหวังได้กำไรจากการขายหลักทรัพย์ และบางท่านอาจต้องการได้ทั้ง 2 อย่าง ดังนั้นผู้ลงทุนแต่ละท่านต่างก็มีวัตถุประสงค์ในการลงทุนของตนเอง

ผู้ลงทุนต่างก็มีจุดมุ่งหมายการลงทุนของตนเองตามความต้องการและภาวะแวดล้อมของผู้ลงทุน ซึ่งสามารถแบ่งในลักษณะต่างๆได้ดังนี้

1. ความปลอดภัยของเงินลงทุน (Security of Principal) ความปลอดภัยของเงินลงทุน นอกจากจะหมายถึงการรักษาเงินลงทุนเริ่มแรกให้คงไว้แล้ว ยังหมายถึงการป้องกันความเสี่ยงซึ่งเกิดจากอำนาจซื้อลดลงอันเป็นผลจากภาวะเงินเฟ้ออีกด้วย จากความหมายดังกล่าวการลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีเวลากำหนดคืนเงินต้นจำนวนแน่นอน ซึ่งได้แก่ พันธบัตรรัฐบาล หุ้นกู้ และหุ้นบุริมสิทธิที่มีกำหนดเวลาไถ่ถอนของบริษัทที่มีมั่นคงก็อยู่ในความหมายนี้ นอกจากนี้การลงทุนในหุ้นสามัญของบริษัทที่มีฐานะมั่นคงและกำลังขยายตัวก็อยู่ในความหมายนี้เช่นกัน

2. หลักทรัพย์ที่ให้รายได้สม่ำเสมอ (Income Return) ทั้งนี้เนื่องจากรายได้ที่สม่ำเสมอ เช่น ดอกเบี้ยหรือเงินปันผล ผู้ลงทุนสามารถทำแผนการใช้เงินได้ว่าเขาจะนำรายได้ที่ได้ไปใช้เพื่อการบริโภคหรือเพื่อลงทุนใหม่ต่อไป นอกจากนี้ดอกเบี้ยหรือเงินปันผลที่ได้รับเป็นประจำย่อมมีค่ามากกว่าดอกเบี้ยหรือเงินปันผลที่เขาสัญญาว่าจะให้ในอนาคต ซึ่งยังไม่แน่ว่าได้ตามที่เขาสัญญาหรือไม่

3. ทุนส่วนมากเพิ่มมูลค่าของเงินลงทุน (Reinvestment) โดยการนำเอาดอกเบี้ยและเงินปันผลที่ได้รับไปลงทุนใหม่ ความมั่งคั่งของเงินลงทุนนี้ให้ประโยชน์แก่ผู้ลงทุนในแง่ที่ว่า (1) เพื่อปรับฐานะของผู้ลงทุนในระยะยาวให้ดีขึ้น (2) เพื่อรักษาระยะซื้อให้คงไว้ (3) เพื่อให้การจัดการคล่องตัวขึ้น

4. ความคล่องตัวในการซื้อขาย (Marketability) หมายถึง หลักทรัพย์ที่สามารถซื้อหรือขายได้ง่ายและรวดเร็ว ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับราคา ขนาดของตลาดหลักทรัพย์ที่หุ้นนั้นจะจดทะเบียน ขนาดของบริษัทผู้ออกหลักทรัพย์ จำนวนผู้ถือ และความสนใจที่ประชาชนที่คาดหวังหุ้นนี้

5. ความสามารถในการเปลี่ยนเงินสดได้ทันที (Liquidity) เมื่อหลักทรัพย์ที่ลงทุนมี Liquidity สูง ความสามารถในการหากำไร (Profitability) ย่อมลดลง ผู้ลงทุนต้องการลงทุนในหลักทรัพย์ที่มี Liquidity หรือหลักทรัพย์ที่ใกล้เคียงกับเงินสด ก็เพราะหวังว่าหากโอกาสลงทุนที่น่าดึงดูดใจมาถึง เขาจะได้มีเงินพร้อมที่จะลงทุนได้ทันที การจัดการสำหรับเงินทุนส่วนนี้ผู้ลงทุนอาจแบ่งปันส่วนจากเงินทุนลงทุนเพื่อการนี้โดยเฉพาะ หรืออาจจะให้เงินปันผลหรือดอกเบี้ยที่ได้มาเพื่อซื้อหุ้นใหม่ดังกล่าวก็ได้

6. การกระจายเงินทุน (Diversification) วัตถุประสงค์ก็คือ ต้องการกระจายความเสี่ยง และการกระจายความเสี่ยงลงทุนในหลักทรัพย์กระทำได้ 4 วิธีดังนี้

- ลงทุนผสมระหว่างหลักทรัพย์ที่มีหลักประกันในเงินลงทุน และมีรายได้จากการลงทุนแน่นอนกับหลักทรัพย์ที่มีรายได้และราคาเปลี่ยนแปลงขึ้นลงตามภาวะธุรกิจ
- ลงทุนในหลักทรัพย์หลายๆ อย่างปนกันไป
- ลงทุนในหลักทรัพย์ธุรกิจที่มีความแตกต่างทางภูมิศาสตร์ เพื่อลดความเสี่ยงเรื่องภัยธรรมชาติ
- ลงทุนในหลักทรัพย์ของธุรกิจที่มีลักษณะทางธุรกิจที่มีลักษณะการผลิตที่ต่างกัน แบบ Vertical หรือ Horizontal ถ้าเป็นแบบ Vertical หมายถึงการลงทุนในธุรกิจต่าง ๆ ตั้งแต่วัตถุดิบไปจนถึงสินค้าสำเร็จรูป ถ้าเป็นแบบ Horizontal เป็นการลงทุนในกิจการที่ประกอบธุรกิจในลักษณะเดียวกัน

7. ความพอใจในด้านภาษี (Favorable Tax Status) ฐานะการจ่ายภาษีของผู้ลงทุนเป็นปัจจัยอย่างหนึ่งที่ผู้บริหารเงินลงทุนต้องให้ความสนใจ ปัญหาก็คือว่า จะทำอย่างไรจึงจะรักษารายได้ และกำไรจากการขายหลักทรัพย์ให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ การจ่ายภาษีในอัตราก้าวหน้าจากเงินได้พึงประเมินทำให้ยากแก่การรักษาจำนวนรายได้นั้นไว้ ผู้ลงทุนอาจเสี่ยงการเสียภาษีเงินได้จากเงินจ่ายเงินปันผลในเวลานี้ แต่จะได้ในรูปแบบกำไรการขายหลักทรัพย์นั้นต่างกัน กำไรจากการขายหลักทรัพย์ที่ได้จากการขายสินทรัพย์ประเภททุนผู้ลงทุนครอบครองไว้เป็นเวลา 6 เดือนหรือนานกว่านี้จะเสียภาษีในอัตราสูงสุด 25%

ทางเลือกในการลงทุน

ทางเลือกในการลงทุนนั้นมีหลายทาง ในที่นี้จะแบ่งเป็นทางเลือกใหญ่ๆ 2 ทางด้วยกัน คือ การลงทุนทางตรง (Direct Investment) กับการลงทุนทางอ้อม (Indirect Investment)

1. การลงทุนทางตรง (Direct Investment) คือการลงทุนที่บุคคลหรือเจ้าของเงินทุนต้องทำการตัดสินใจลงทุนเองข้อมูลและคำแนะนำที่ได้จากคนภายนอกนั้นเป็นเพียงแนวทางการ

ประกอบการจัดสินใจ แต่การจัดสินใจลงทุนครั้งสุดท้ายผู้ลงทุนจะเป็นผู้ตัดสินใจเอง ทางเลือกของการลงทุนทางตรงนั้นแบ่งได้ 3 ลักษณะคือ

Fixed Principal Investment คือ การลงทุนในหลักทรัพย์ที่รู้มูลค่าของเงินลงทุนที่จะได้รับคืน ณ วันสิ้นสุดสัญญา และผลประโยชน์ที่จะได้รับระหว่างช่วงเวลาลงทุนดังกล่าวเป็นการตอบแทนหลักทรัพย์เหล่านี้ได้แก่ ตัวเงินคลัง ตราสารพาณิชย์ (Commercial Paper) พันธบัตรรัฐบาลและพันธบัตรธุรกิจหรือหุ้นกู้ เป็นต้น

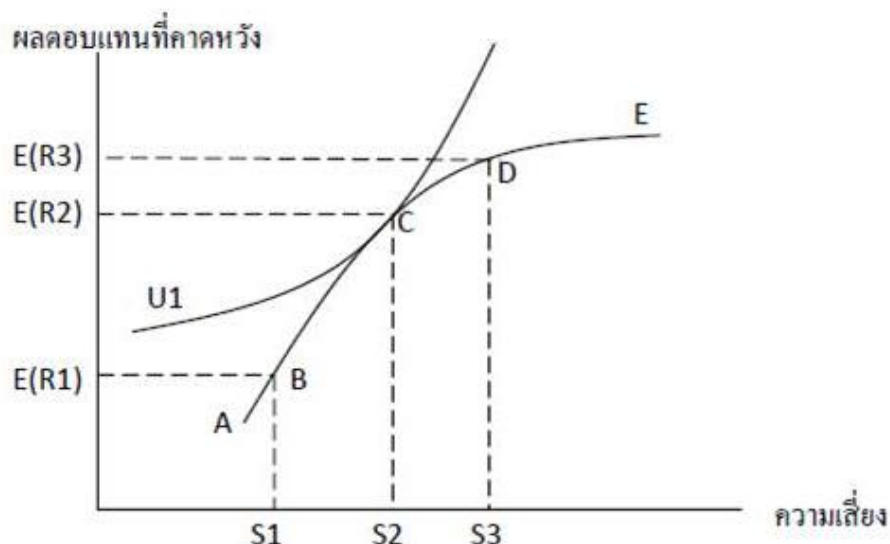
Variable Principal Securities คือ การลงทุนในหลักทรัพย์ที่ไม่ทราบมูลค่าที่จะได้รับคืนในอนาคตที่แน่นอน เนื่องจากหลักทรัพย์เหล่านี้ไม่มีอายุครบกำหนดแน่นอน ซึ่งได้แก่ หุ้นบุริมสิทธิ หุ้นสามัญ หลักทรัพย์ที่แปลงสภาพได้ เป็นต้น

Non Security Investment เป็นการลงทุนในหลักทรัพย์สินต่าง ๆ นอกจากที่กล่าวข้างต้น เช่น การลงทุนที่ดินและอาคาร การรับจ้าง การซื้อสินค้าต่าง ๆ การลงทุนในธุรกิจที่เปิดกิจการใหม่ หรือธุรกิจที่กำลังขยายกิจการแต่ยังไม่ได้ออกหลักทรัพย์ขายให้ประชาชนทั่วไป

2. การลงทุนทางอ้อม (Indirect Investment) คือ การลงทุนที่มีสถาบันอื่นกระทำการแทนเจ้าของเงินออม และตัดสินใจลงทุนแทนเจ้าของเงินด้วย เจ้าของเงินทุนไม่สามารถที่จะไปควบคุมการลงทุนของสถาบันเหล่านี้ได้ การลงทุนในลักษณะนี้ได้แก่การลงทุนในกองทุนต่าง ๆ เช่น กองทุนบำนาญ (Pension Fund) ซึ่งกองทุนบำนาญนี้จะไปลงทุนในพันธบัตรธุรกิจ พันธบัตรรัฐบาลและการจ้างกองทุนต่าง ๆ ที่บริหารโดยกองทุนรวม เป็นต้น

การจัดสินใจลงทุนของผู้ลงทุนแต่ละรายหรือแต่ละสถาบันในการจัดสรรเงินลงทุนย่อมขึ้นกับวัตถุประสงค์ของผู้ลงทุนรายนั้นๆ ซึ่งอาจแตกต่างกันตามสถานะทางการเงิน ระยะเวลาของแผนการใช้จ่ายเงิน และลักษณะความกลัวความเสี่ยงของผู้ลงทุนแต่ละราย

นักลงทุนมีจุดมุ่งหมายในการลงทุนแตกต่างกันออกไป นักลงทุนบางรายลงทุนเพื่อหวังรายได้จากดอกเบี้ย เงินปันผล บางรายหวังจากกำไรในการขายหลักทรัพย์หรือส่วนต่างของการซื้อขายในด้านราคา ทั้งนี้ นักลงทุนจะเลือกลงทุนที่ให้ความพอใจแก่นักลงทุนมากที่สุด ณ ระดับความเสี่ยงนั้นๆ

ภาพประกอบ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราผลตอบแทนที่คาดหวังกับความเสี่ยง

จากภาพประกอบ 2 เส้น ABCD เป็นเส้น Curve แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอัตราผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับกับความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นจากการลงทุนในหลักทรัพย์แต่ละกลุ่มคือ A,B,C,D และ E ซึ่งจะให้ผลตอบแทนที่แตกต่างกัน เนื่องจากความเสี่ยงไม่เท่ากัน หลักทรัพย์กลุ่ม B ความเสี่ยงอยู่ในระดับ S_1 และผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้เท่ากับ $E(R_1)$ หลักทรัพย์กลุ่ม C ความเสี่ยงอยู่ในระดับ S_2 และผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้เท่ากับ $E(R_2)$ เป็นต้น เส้น U_1 คือเส้นแสดงความพอใจ (Indifference curve) ของนักลงทุน เส้น ABCDE สัมผัสกับเส้น U_1 ที่จุด C แสดงว่านักลงทุนพอใจที่จะลงทุนในหลักทรัพย์กลุ่ม C ณ ระดับความเสี่ยง S_2 และให้ผลตอบแทน $E(R_2)$ เส้น U_1 หรือเส้นแสดงความพอใจของนักลงทุนแต่ละรายไม่เหมือนกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดจุดมุ่งหมายในการลงทุนของนักลงทุนแต่ละราย (เพชร ชุมทรัพย์, 2544)

การลงทุนในตลาดฟอเร็กซ์เป็นทางเลือกหนึ่งของการลงทุนที่ได้รับความนิยมจากผู้ที่มีเงินออม เพราะมีโอกาสได้รับผลตอบแทนที่สูงกว่าการประเภทอื่นๆ แต่ก็มีความเสี่ยงสูงเช่นกัน ดังนั้นผู้ที่สนใจในการลงทุนด้านการซื้อขายเงินตรา ควรศึกษาข้อมูลก่อนการตัดสินใจลงทุน

4. แนวคิดและทฤษฎีด้านอัตราแลกเปลี่ยน

ในการทำการค้าระหว่างประเทศ จำเป็นต้องมีเงินเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนเช่นเดียวกับการค้าภายในประเทศ แต่เนื่องจากทุกประเทศต่างก็มีเงินเป็นสกุลของตนเอง ในทางปฏิบัติการชำระเงินจะต้องชำระด้วยเงินสกุลสำคัญ ๆ ที่นานาชาติยอมรับว่า เป็นสื่อกลางของการแลกเปลี่ยนได้ในปัจจุบันที่มีการยอมรับกันมากที่สุดในโลก ได้แก่ เงินปอนด์ ดอลลาร์สหรัฐ เงินเยน เงินมาร์ก และเงินฟรังก์

ตลาดเงินระหว่างประเทศ

ตลาดเงินระหว่างประเทศ เป็นแหล่งซื้อขายเงินตราต่างประเทศ และแหล่งกู้ยืมเงินทุนระยะสั้น ที่มีมูลค่ามากที่สุดในโลก ทำให้อัตราแลกเปลี่ยนและอัตราดอกเบี้ยใน ตลาดเงินเหล่านี้ถูกใช้เป็นอัตราแลกเปลี่ยนอ้างอิงและอัตราดอกเบี้ยอ้างอิง ในตลาดเงินใน ประเทศต่าง ๆ ตลาดเงินระหว่างประเทศที่สำคัญได้แก่

ก) ตลาดซื้อขายเงินตราต่างประเทศที่ลอนดอนประเทศอังกฤษ ตลาด นิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา และตลาดโตเกียวประเทศญี่ปุ่น ซึ่งเป็นตลาดที่มีมูลค่าการซื้อขายมากตามลำดับ ตลาดซื้อขายเงินตราต่างประเทศที่สำคัญดังกล่าวมีทั้งการซื้อขายทันที ในอัตรา Spot ที่จะมีการส่งมอบเงินตราต่างประเทศภายใน 3 วัน และการซื้อขายล่วงหน้าในอัตรา Forward ที่จะมีการส่งมอบเงินตราต่างประเทศในอนาคตตามเวลาที่ตกลงกัน อัตราแลกเปลี่ยนที่เกิดขึ้นในแต่ละตลาดจะถูกใช้เป็นอัตราแลกเปลี่ยนอ้างอิงในตลาดซื้อขายเงินตราต่างประเทศทั่วโลก

ข) ตลาดเงินยูโรดอลลาร์ที่ลอนดอนประเทศอังกฤษ เงินยูโรดอลลาร์เป็นเงินดอลลาร์สหรัฐที่มีอยู่ในประเทศยุโรป ส่วนใหญ่จะอยู่ในมือของธนาคารพาณิชย์ที่ลอนดอน ในแต่ละวันธนาคารพาณิชย์ที่ลอนดอนจะมีการกู้ยืมกันระหว่างธนาคารอัตราดอกเบี้ยที่เกิดขึ้น เรียกว่า London Inter Bank Offered Rate (LIBOR) เนื่องจากการกู้ยืมเงินดอลลาร์ จำนวนมากสุดของตลาดการเงินทั่วโลก ดังนั้นอัตรา LIBOR จะถูกใช้เป็นอัตราดอกเบี้ยอ้างอิง สำหรับเงินทุกสกุลและทุกตลาดการเงินทั่วโลก

ค) ตลาดเงินกองทุนธนาคารกลางที่นิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา เป็นตลาดที่ธนาคารพาณิชย์ในสหรัฐจะไปกู้ยืมมาใช้รักษาสภาพคล่องจากกองทุนธนาคารกลาง ซึ่งเป็นกองทุนที่ได้เงินทุนจากเงินสดสำรองตามกฎหมายส่วนที่ธนาคารพาณิชย์ต้องสำรองที่ธนาคารกลาง กองทุนธนาคารกลางจะให้ธนาคารพาณิชย์ที่ขาดสภาพคล่องกู้ยืมด้วยอัตราดอกเบี้ยที่เรียกว่า Fed Fund Rate ซึ่งถูกกำหนดโดยคณะกรรมการ Federal Opened Market Committee (FOMC) แม้ว่าจะเป็นอัตราดอกเบี้ยสำหรับการกู้ยืมของธนาคารพาณิชย์ที่ขาดสภาพคล่องแต่เป็นอัตราดอกเบี้ยระยะสั้นที่

สำคัญในตลาดเงินของประเทศสหรัฐอเมริกา และเงินดอลลาร์เป็นเงินที่ใช้ถุ่ยมมากกว่าร้อยละ 80 ในตลาดการเงินทั่วโลก ดังนั้นอัตราดอกเบี้ย Fed Fund Rate จึงใช้เป็นอัตราดอกเบี้ยอ้างอิงที่สำคัญอัตราหนึ่ง

อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ

อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ หมายถึง ราคาของเงินสกุลหนึ่งที่เกิดเทียบกับเงินสกุลอื่น อัตราแลกเปลี่ยนในระบบอัตราแลกเปลี่ยนลอยตัวจะถูกกำหนดโดยอุปสงค์ต่อเงินตราต่างประเทศ และอุปทานของเงินตราต่างประเทศ

อุปสงค์ต่อเงินตราต่างประเทศ คือปริมาณความต้องการเงินตราต่างประเทศ ซึ่งเกิดจากการใช้ชำระค่าสินค้าและบริการที่ซื้อจากต่างประเทศ เพื่อลงทุนในต่างประเทศ และเพื่อเก็งกำไรค่าเงิน

อุปทานของเงินตราต่างประเทศ คือปริมาณเงินตราต่างประเทศที่มีอยู่ ซึ่งได้มาจากการรับชำระหนี้ค่าสินค้าและบริการที่ขายให้ชาวต่างประเทศและการลงทุนจากต่างประเทศอุปสงค์ต่อเงินตราต่างประเทศ และอุปทานของเงินตราต่างประเทศดังกล่าวเกิดจากการค้าและการลงทุนกับต่างประเทศต้องใช้เงินสกุลที่ผู้รับยินดีรับ จึงต้องมีการแลกเปลี่ยนหรือซื้อขายเพื่อให้ได้เงินสกุลที่ต้องการ

ในกรณีที่ใช้ระบบอัตราแลกเปลี่ยนลอยตัวที่อิงค่ากับเงินสกุลอื่น อัตราแลกเปลี่ยนนั้นก็ต้องใกล้เคียงกับอัตราแลกเปลี่ยนที่ถูกกำหนดโดยอุปสงค์ต่อเงินตราต่างประเทศและอุปทานของเงินตราต่างประเทศด้วย มิฉะนั้นอัตราแลกเปลี่ยนที่กำหนด ก็ต้องเปลี่ยนไปในที่สุด

ประเภทของอัตราแลกเปลี่ยนมี 2 ประเภท คือ

1. อัตราแลกเปลี่ยนแบบคงที่ เป็นอัตราแลกเปลี่ยนที่เปลี่ยนแปลงในช่วงแคบใกล้เคียงกับอัตราที่กำหนดไว้ เป็นอัตราแลกเปลี่ยนที่เกิดขึ้นในระบบการเงินที่ใช้มาตราทองคำ และระบบกองทุนการเงินระหว่างประเทศ

อัตราแลกเปลี่ยนแบบคงที่มีข้อดีที่สำคัญคือ ไม่มีความเสี่ยงของอัตราแลกเปลี่ยนหรือมีความเสี่ยงต่ำมาก ทำให้ไม่มีค่าใช้จ่ายในการบริหารความเสี่ยงของอัตราแลกเปลี่ยน

2. อัตราแลกเปลี่ยนแบบลอยตัว เป็นอัตราแลกเปลี่ยนที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาตามการเปลี่ยนแปลงของอุปสงค์ต่อเงินตราต่างประเทศ และอุปทานของเงินตราต่างประเทศ ดังนั้นรัฐบาลประเทศต่างๆ จึงใช้อัตราแลกเปลี่ยนลอยตัวแบบมีการจัดการ โดยให้ธนาคารกลางเข้าแทรกแซง เมื่ออัตราแลกเปลี่ยนลดลงมากหรือเพิ่มขึ้นมาก หรือผันผวนมากติดต่อกันหลายวัน

อัตราแลกเปลี่ยนแบบลอยตัวมีข้อเสียที่สำคัญคือ ทำให้มีความเสี่ยงของอัตราแลกเปลี่ยนสูง ซึ่งจะลดความเสี่ยงนี้ด้วยการทำสัญญาซื้อ-ขายล่วงหน้า

อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศในทางปฏิบัติจะมีดังนี้

1. อัตราซื้อ หมายถึง อัตราแลกเปลี่ยนที่ธนาคารพาณิชย์ใช้รับซื้อเงินตราต่างประเทศ
2. อัตราขาย หมายถึง อัตราแลกเปลี่ยนที่ธนาคารพาณิชย์ใช้ขายเงินตราต่างประเทศ
3. อัตราแลกเปลี่ยนทางการ หมายถึง อัตราแลกเปลี่ยนที่ธนาคารกลางกำหนดในการซื้อ-ขายเงินตราต่างประเทศ
4. อัตราแลกเปลี่ยนตลาด หมายถึงอัตราแลกเปลี่ยนดุลยภาพที่กำหนดโดยอุปสงค์และอุปทานของเงินตราต่างประเทศ

อัตราดอกเบี้ย

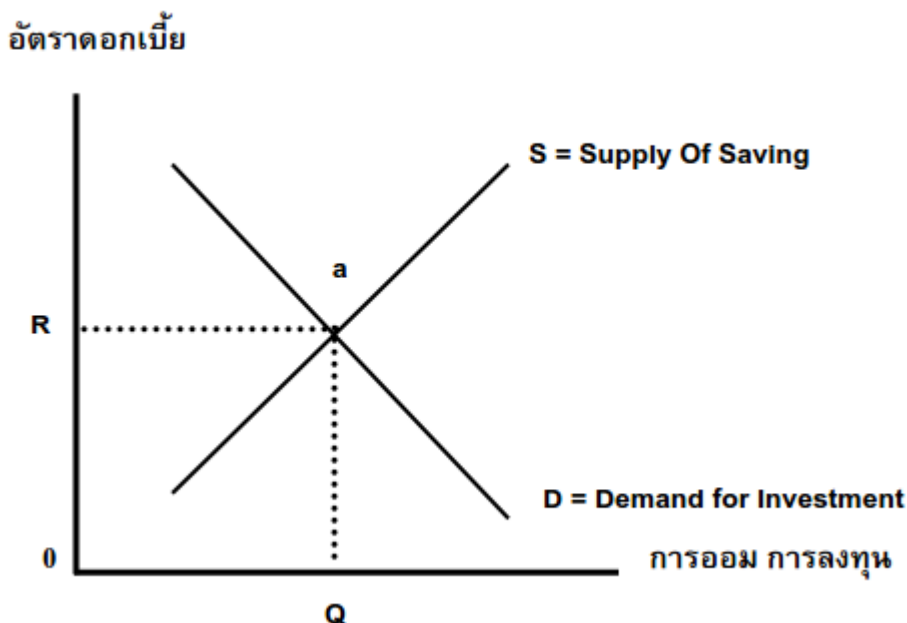
ความหมายของคำว่าอัตราดอกเบี้ย อันที่จริงแล้วในทางเศรษฐศาสตร์ดอกเบี้ยหมายถึงค่าตอบแทนปัจจัยการผลิตหนึ่งซึ่งจัดได้ว่าเป็นค่าตอบแทนปัจจัยการผลิตประเภททุน แต่สำหรับในด้านของการเงินแล้วดอกเบี้ยจะหมายถึง จำนวนเงินที่ผู้กู้ต้องจ่ายชำระแก่ผู้ให้กู้ เนื่องจากได้นำเงิน หรือของมีค่าของผู้กู้อไปใช้ประโยชน์ โดยสัญญาว่าจะชำระคืนเต็มมูลค่าในวันกำหนด ในอนาคต โดยทั่วไปดอกเบี้ยคิดเป็นร้อยละของ เงินต้นเรียกว่า “อัตราดอกเบี้ย”

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในการกำหนดอัตราดอกเบี้ย

จากข้อความข้างต้นเราทราบความหมายของอัตราดอกเบี้ยแล้ว เมื่อเราจะกล่าวถึงสิ่งที่เข้ามาเป็นตัวแปรในการกำหนดอัตราดอกเบี้ยนั้นคืออะไร ในที่นี้ก็มีผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่านได้ให้ความคิดเห็นที่แตกต่างกันออกไป ในที่นี้จะขอยกมาเพียงทฤษฎีที่มีความสำคัญอยู่ 3 ทฤษฎีดังนี้

1. ทฤษฎีการออม-การลงทุน (Saving-Investment Theory of Interest)

ทฤษฎีนี้เป็นการรวมแนวคิดของนักเศรษฐศาสตร์สำนักคลาสสิก คือ อัตราดอกเบี้ยจะถูกกำหนดโดย Demand และ Supply ฟังก์ชันของทุน หรืออาจจะกล่าวได้ว่าปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดอัตราดอกเบี้ยนั้นประกอบไปด้วย 1.Demand สำหรับเงินทุนที่จะใช้ มีความสัมพันธ์ในทางตรงข้ามกับอัตราดอกเบี้ย และ 2.Supply ของเงินออมซึ่งมีความสัมพันธ์ทางเดียวกับอัตราดอกเบี้ย โดยที่เราสามารถแสดงให้เห็นถึงจุดกำเนิดของอัตราดอกเบี้ยดุลยภาพได้ดังแผนภาพต่อไปนี้

ภาพประกอบ 4 แสดงการกำหนดอัตราดอกเบี้ยดุลยภาพ

จากภาพประกอบ 4 จะเห็นได้ว่าการตัดกันของเส้น Supply กับเส้น Demand ที่จุด a นั้น จะก่อให้เกิดอัตราดอกเบี้ยที่เป็นดุลยภาพในที่นี้ให้แทนด้วย R และ Q คือปริมาณเงินทุนที่ต้องการ ทั้งนี้เนื่องจากการออม และการลงทุนนั้นถูกจัดให้เป็นส่วนหนึ่งของรายได้ หรือผลผลิต ซึ่งเป็นปัจจัยที่มีความเกี่ยวข้องกับสินค้า และบริการที่แท้จริง เราจึงสามารถเรียกทฤษฎีนี้ได้ชื่อหนึ่งว่า ทฤษฎีที่แท้จริง (Real Theory)

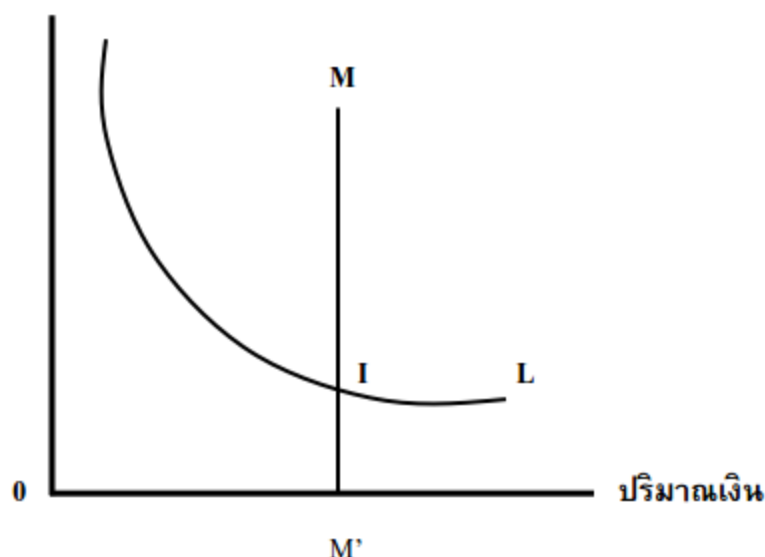
เมื่อเรามาพิจารณาถึงชัฟฟลายทางด้านการออม โดยทางเศรษฐศาสตร์นั้นเราจะมีข้อสมมุติที่ว่า การออม นั้นจะมีความสัมพันธ์ไปในทางเดียวกันกับอัตราดอกเบี้ย โดยที่คนเรานั้นมักจะออมมากขึ้นเมื่ออัตราดอกเบี้ยสูง ทั้งนี้เป็นเพราะแต่ละบุคคลมีความพึงพอใจต่อการบริโภคในปัจจุบัน และอนาคตไม่เหมือนกัน แต่จะหาความพึงพอใจในการบริโภคในปัจจุบัน และของอนาคตร่วมกัน คือ ยอมออม หรือละการบริโภควันนี้แต่ได้รับการชดเชยเป็นตัวดอกเบี้ยในอนาคต ซึ่งมากพอที่จะชดเชยกับผลประโยชน์ที่เสียไปในอดีต แต่อย่างไรก็ตามก็ยังคงมีข้อโต้แย้งที่ว่า ในการออม นั้นบุคคลจะมีจำนวนที่กำหนดไว้ในใจอยู่แล้ว ยิ่งอัตราดอกเบี้ยสูงมากขึ้นเท่าใด เขาเหล่านั้นก็จะยิ่งออมเงินน้อยลงเท่านั้นทั้งนี้เพื่อให้ได้เงินที่กำหนดเอาไว้ อีกกรณีหนึ่งมีการโต้แย้งว่าการออมนั้น น่าจะขึ้นตรงกับรายได้ มากกว่าอัตราดอกเบี้ย สำหรับในส่วนของดีมานด์เพื่อการลงทุนนั้น ก็จะมีข้อสมมุติที่ว่าเศรษฐกิจมีฐานะคงที่ มีการจ้างงานเต็มที่ รายได้ และผลผลิตก็จะคงที่ ดังนั้นการ

ลงทุนจะมีความความสัมพันธ์ในทางตรงข้ามกับอัตราดอกเบี้ย โดยที่เราสามารถใช้กฎของการลดน้อยถอยลง (Law of diminishing returns) เป็นตัวอธิบาย กล่าวคือ คนเราจะต้องลงทุนมากถ้าผลตอบแทนมีมาก ซึ่งผลตอบแทนที่จะทำให้เกิดดุลยภาพการลงทุนนั้นมักตรงกับอัตราดอกเบี้ย ดังนั้นจึงอาจจะกล่าวได้ว่าเมื่อผลตอบแทนสูงกว่าอัตราดอกเบี้ยก็จะทำให้การลงทุนเพิ่มขึ้น แต่เมื่อลงทุนเพิ่มขึ้นในขณะที่เศรษฐกิจนั้นอยู่ในสภาพที่คงที่ก็จะทำให้ผลตอบแทนนั้นลดลงไปเรื่อยๆ จนกระทั่งเท่ากับอัตราดอกเบี้ย แต่จะไม่ยอมให้ต่ำกว่าอัตราดอกเบี้ยเพราะว่านักลงทุนนั้นจะมีการถอนตัวออกจากตลาดลงทุนไป

2. ทฤษฎีความพึงพอใจในสภาพคล่อง (Liquidity-Preference Theory of Interest)

เป็นแนวคิดของ Kean ซึ่งมีความเห็นที่ไม่เหมือนกับคลาสสิกที่ว่าอัตราดอกเบี้ยนั้นน่าจะถูกกำหนดขึ้นในตลาดเงินมากกว่า ซึ่งทฤษฎีนี้กล่าวว่าอัตราดอกเบี้ยถูกกำหนดโดย Demand และ Supply ของเงิน หรือความต้องการถือเงินในขณะนั้น ทั้งนี้เพราะการถือเงินไว้เฉยๆ หมายถึงการเสียโอกาสที่จะได้ดอกเบี้ยจากการให้เงินนั้นแก่ผู้อื่นๆ ไป ดังนั้นการถือเงินก็คือความต้องการที่จะมีสภาพคล่อง ซึ่งในความต้องการในการถือเงินนั้นมีจุดมุ่งหมายดังต่อไปนี้ คือ 1.เพื่อค่าใช้จ่าย 2. เพื่อสภาวะฉุกเฉิน และ 3. เพื่อเก็งกำไร ซึ่งแนวความคิดนี้สามารถอธิบายได้โดยใช้เส้นความต้องการถือเงิน (Liquidity preference -L) ซึ่งมีความสัมพันธ์ในสวนกลับของอัตราดอกเบี้ย ส่วนปริมาณเงิน (M) มักจะได้รับการสมมุติว่าไม่ขึ้นอยู่กับอัตราดอกเบี้ย แต่ขึ้นกับปัจจัยอื่นๆ เช่น นโยบายรัฐบาลฐานะดุลการชำระเงิน เป็นต้นดังนั้นจึงเป็นเส้นตรงดิ่งที่ไม่มีความยืดหยุ่นต่ออัตราดอกเบี้ย โดยจุดตัดของปริมาณเงิน และความต้องการถือเงินจะเป็นระดับอัตราดอกเบี้ยดุลยภาพ ณ จุด I ดังรูป

อัตราดอกเบี้ย

ภาพประกอบ 5 แสดงการกำหนดอัตราดอกเบี้ยตามทฤษฎีความพึงพอใจในสภาพคล่อง

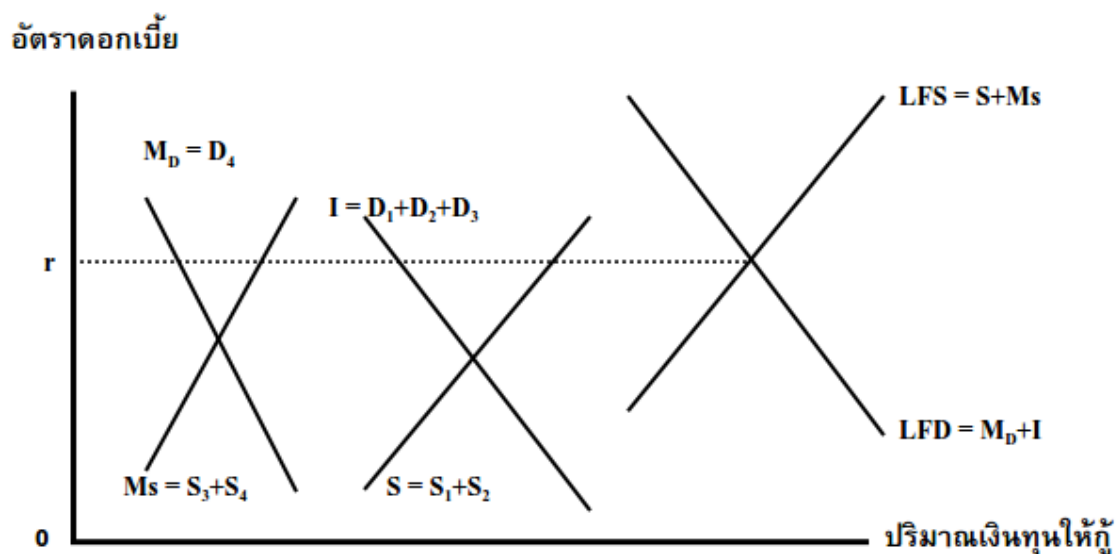
แต่ว่าในทฤษฎีนี้ก็ยังต้องมีข้อโต้แย้งที่ว่ามีการละเลยผลของปัจจัยการผลิตที่แท้จริง และจากการอ้างว่าการคาดการณ์เป็นปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดดีมานด์ของเงิน ซึ่งนอกจากจะมีผลจากอัตราดอกเบี้ยที่เปลี่ยนไปแล้ว ยังคงขึ้นอยู่กับการคาดการณ์ในเหตุการณ์ หรือตัวแปรอื่นๆ ด้วย

3. ทฤษฎีเงินทุนให้กู้ (Loanable-Funds Theory of Interest)

ในทฤษฎีนี้มีแนวคิดที่ว่าอัตราดอกเบี้ยนั้นถูกกำหนดโดย Demand และ Supply ของเงินกู้ โดยเป็นทฤษฎีที่ต่อเติมมาจากทฤษฎีการออม-การลงทุน โดยเราจะมาพิจารณาในด้านดีมานด์ และซัพพลายที่ว่าคนเรากู้เงินไปมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

ในส่วนของ Demand	ในส่วนของ Supply
D1 : เพื่อใช้ในการลงทุนสุทธิ	S1 : การออมในปัจจุบันจากรายได้ปัจจุบัน
D2 : เพื่อทดแทนสินทรัพย์ที่สึกหรอ	S2 : การขายทรัพย์สินที่เกิดจากการออมในอดีต
D3 : เพื่อการบริโภคในส่วนที่เกินจากรายได้	S3 : การยกเลิกเงินไว้เฉยๆ
D4 : เพื่อถือไว้เฉยๆ	S4 : การเพิ่มเครดิตของธนาคารโดยสุทธิ

จากสิ่งข้างต้นโดยเราจะสามารถอธิบายจากภาพประกอบ 6 ได้ดังต่อไปนี้ว่าดุลยภาพจะเกิดเมื่อ $S + M_s = M_D + I$ ได้อย่างไร

โดยที่ LFS : เส้น Supply ของเงินทุนให้กู้, LFD : เส้น Demand ของเงินทุนให้กู้, r : อัตราดอกเบี้ยดุลยภาพ

ภาพประกอบ 6 แสดงการกำหนดอัตราดอกเบี้ยตามทฤษฎีเงินให้กู้

หน้าที่และบทบาทของดอกเบี้ยที่มีต่อเศรษฐกิจ

จากข้างต้นเราจะเห็นได้ว่ามีแนวคิดที่เป็นทฤษฎีต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดอัตราดอกเบี้ย แต่ในสภาพทางเศรษฐกิจของประเทศแล้วนั้น ดอกเบี้ยก็ย่อมเป็นองค์ประกอบที่ตัวหนึ่ง โดยหน้าที่ และบทบาทของดอกเบี้ยที่มีต่อเศรษฐกิจ เราสามารถที่จะอธิบายได้ดังต่อไปนี้ (อ้างใน สุรักษ์ บุญนาค และคณะ หน้า 67 – 71)

1. บทบาทในการจัดสรรทรัพยากร เนื่องจากกว่าเงินทุนนั้นจัดเป็นทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด และที่สำคัญสิ่งที้นำมาใช้ในการจัดสรรเงินทุนก็คือดอกเบี้ย เพราะว่าความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ยของหน่วยผลิตขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพของหน่วยผลิต ยิ่งมีประสิทธิภาพมากเท่าใดก็ยิ่งจ่ายดอกเบี้ยได้มากเท่านั้น

2. บทบาทในด้านเงินให้กู้ และลงทุน ดอกเบี้ยเป็นตัวกำหนดให้ผู้ที่มิเงินเหลือให้นำเงินออกมาให้กู้ อีกทั้งรวมไปถึงการกำหนดความต้องการในการกู้ยืมเงินของผู้ที่ต้องการใช้เงิน ซึ่งหากอัตราดอกเบี้ยนั้นสูงหรือต่ำเกินไปก็มักจะเกิดปัญหา คือ หาผู้ให้กู้ยาก และหาผู้ต้องการกู้ยากตามลำดับ โดยเราอาจจะกล่าวได้ว่าดอกเบี้ยนั้นเป็นตัวที่กำหนด ดีมานด์ และ ซัพพลาย ของเงินกู้ จากที่เคยกล่าวมาแล้วว่าเราไม่อาจที่จะทราบถึงอัตราดอกเบี้ยในอนาคตได้ ดังนั้นการพิจารณาถึง

อัตราดอกเบี้ยในอนาคตก็เป็นส่วนหนึ่งที่น่ามาใช้ในการพิจารณาให้เงินกู้ หรือการกู้เงิน ซึ่งในกรณีที่คาดว่าอัตราดอกเบี้ยในอนาคตจะต่ำลง หรือสูงขึ้น จะมีส่วนสำคัญในการถือเงินของผู้ที่มีความประสงค์จะให้กู้ ซึ่งเคนส์เรียกว่า การถือเงินเพื่อการเก็งกำไร (Speculative Demand For Money) ซึ่งจะมีความสำคัญโดยขึ้นตรงกับอัตราดอกเบี้ยในอนาคตเป็นสำคัญ

3. บทบาทในด้านการลงทุน และการออม ดอกเบี้ยจัดได้ว่าเป็นปัจจัยหนึ่งที่เป็นตัวกำหนดการลงทุน โดยมีการคิดกับหลักผลตอบแทนรายปีที่ได้รับการลงทุนเพิ่ม (Marginal Revenue Product of Capital : MEC) ถ้าหากว่าอัตราผลตอบแทนรายปีที่ลงทุนเพิ่มมีมากกว่าอัตราดอกเบี้ยจะส่งผลให้นักลงทุนนั้นมีการลงทุนเพิ่ม ดังนั้นเราจึงพอที่กล่าวได้ว่า อัตราผลตอบแทนรายปีที่ได้รับการลงทุนเพิ่ม คืออัตราส่วนลดที่ทำให้มูลค่าปัจจุบันของรายได้ที่คาดว่าจะได้รับเท่ากับจำนวนเงินที่ซื้อสินค้าทุนพอดี

เพื่อให้เกิดความเข้าใจได้ง่ายทางผู้เขียนขออธิบายในรูปแบบทางคณิตศาสตร์ในเรื่องของการหาอัตราผลตอบแทนที่ได้รับการลงทุนเพิ่มขึ้น (MEC) ซึ่งก็คือการหาอัตราส่วนลด (Discount Rate) ที่ส่งผลให้มูลค่าปัจจุบันของรายได้ที่คาดว่าจะได้รับการลงทุนไปนั้นเท่ากับการลงทุนในการผลิตพอดี โดยมีวิธีการที่ว่า

1. ต้องทราบถึงราคา หรือมูลค่าของการลงทุน (Cost) เสียก่อน
2. ต้องทราบถึงรายได้สุทธิที่คาดว่าจะได้รับการลงทุนในแต่ละปี (Net Expected Revenue) ซึ่งยังไม่ต้องนำไปหักค่าเสื่อม (โดยต้องจำนวนปีที่ต้องการลงทุน)
3. หามูลค่าในปัจจุบัน (Present Value - PV) ของรายได้สุทธิที่คาดว่าจะได้รับการลงทุน (Net Expected Revenue) ในแต่ละปี ซึ่งสามารถแสดงได้ดังนี้

ณ ปีที่ 1 รายได้ที่คาดว่าจะได้รับ X บาท จะมีมูลค่าในปัจจุบันคือ	$\frac{(\text{Net Expected Revenue})}{(1 + R)}$
ณ ปีที่ 2 รายได้ที่คาดว่าจะได้รับ X บาท จะมีมูลค่าในปัจจุบันคือ	$\frac{(\text{Net Expected Revenue})}{(1 + R)^2}$
ณ ปีที่ n รายได้ที่คาดว่าจะได้รับ X บาท จะมีมูลค่าในปัจจุบันคือ	$\frac{(\text{Net Expected Revenue})}{(1 + R)^n}$

จากข้างต้นเราต้องทำการหาค่า R ด้วยเหตุที่ว่า R นั้นเป็นส่วนลดที่ทำให้มูลค่าปัจจุบันรวมทั้งสิ้นของรายได้เท่ากับการลงทุนในการผลิตพอดี ซึ่งเราสามารถเขียนออกมาเป็นสมการได้ดังนี้

$$\text{Cost} = \sum \frac{(\text{Net Expected Revenue})}{(1 + R)^n}$$

หรืออาจจะเขียนได้ว่า

$$\text{Cost} = \frac{\text{Net Expected Revenue}}{(1 + R)^1} + \frac{\text{Net Expected Revenue}}{(1 + R)^2} + \dots + \frac{\text{Net Expected Revenue}}{(1 + R)^n}$$

หมายเหตุ : R คืออัตราส่วนลดที่ทำให้มูลค่าปัจจุบันทั้งหมดของรายได้ เท่ากับราคาเครื่องจักร – MEC

ซึ่งอัตราส่วนลดที่หาได้มานี้จะเป็นตัวช่วยให้ผู้ลงทุนตัดสินใจว่าสมควรที่จะลงทุนเพิ่มหรือไม่ โดยการนำค่าที่ได้มาเปรียบเทียบกับอัตราดอกเบี้ยในปัจจุบัน สำหรับในเรื่องของการออมนั้นทางเคนส์นั้นให้ความเห็นว่าการออมไม่น่าจะขึ้นอยู่กับอัตราดอกเบี้ยทั้งนี้เพราะว่าตัวแปรที่สำคัญของการลงทุนนั้นมีใช้ดอกเบี้ย แต่เป็นเรื่องของรายได้ ดังนั้นจึงมีแนวคิดที่แตกต่างจากทางคลาสสิก กล่าวคือการออมน่าจะขึ้นอยู่กับรายได้ ไม่ใช่ใช้อัตราดอกเบี้ย เพราะถ้ารายได้ยังมีมากการออมก็ยิ่งมากขึ้นด้วย ซึ่งตามความเป็นจริงแล้วนั้นถึงแม้ชัฟฟลายเงินกู้จะมีความสัมพันธ์กับอัตราดอกเบี้ย และชัฟฟลายของเงินกู้จะมาจากการออมก็ตามซึ่งเป็นคนละอย่าง แต่ทว่าเงินออมในขณะใดขณะหนึ่งนั้นก็ไม่จำเป็นต้องเป็นชัฟฟลายเงินกู้ทั้งหมด เพราะว่าผู้ที่ออมอาจจะต้องการถือไว้เป็นเงินสด หรือการยอมให้กู้ในอนาคต ซึ่งเงินออมที่ถือไว้เฉยๆ นี้ไม่อาจที่จะจัดได้ว่าเป็นชัฟฟลายเงินกู้ นอกเสียจากว่าเจ้าของเงินออมนั้นยินดีที่จะให้ผู้อื่นกู้

4. บทบาทในการทำให้เกิดการบรรลุเป้าหมายนโยบาย ซึ่งในการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยนั้นย่อมที่จะมีผลกระทบต่อดลาดการเงิน และตลาดผลผลิต เพราะอัตราดอกเบี้ยได้ถูกใช้เป็นเครื่องมือเพื่อที่ดำรงเสถียรภาพของราคา รวมไปถึงการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ และการจ้างงาน อีกทั้งเป็นส่วนประกอบที่สำคัญยิ่งในการถูกใช้เป็นเครื่องมือสำหรับนโยบายการเงิน โดยจะมีผลในเรื่องของอัตราดอกเบี้ย ซึ่งจะก่อให้เกิดผลกระทบต่อ รายได้ ผลผลิต และการจ้างงาน อีกทั้งดอกเบี้ยยังถูกนำไปใช้เป็นเครื่องมืออื่นๆ เช่น การจัดสรรเครดิตแก่เศรษฐกิจของประเทศ และการป้องกันไม่ให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินทุนออกไปนอกประเทศได้อีกด้วย

ความแตกต่างในอัตราดอกเบี้ย

จากสภาพของความเป็นจริงแล้วนั้นจะเห็นได้ว่าในแต่ละพื้นที่นั้นจะมีอัตราดอกเบี้ยที่แตกต่างกัน หรือในพื้นที่เดียวกันอาจจะมีอัตราดอกเบี้ยหลายอัตรา ซึ่งถ้าจะถามถึงคำตอบเราเองนั้นก็สามารถที่พอสรุปได้ว่าสาเหตุที่ทำให้อัตราดอกเบี้ยนั้นแตกต่างกัน มีอยู่ 2 ประการ คือ

1. ความไม่สมบูรณ์ในตลาดเงินกู้ ทั้งนี้เพราะผู้กู้ และผู้ให้กู้ ขาดความเข้าใจเกี่ยวกับความเป็นไปในแหล่งของเงินทุน กฎหมาย และอำนาจการผูกขาดของผู้ให้กู้ และแหล่งเงินกู้
2. ความแตกต่างในลักษณะของหนี้แต่ละราย ในกรณีนี้มีสาเหตุที่สำคัญมาจาก
 - 2.1 ค่าใช้จ่ายในการบริหารเงินกู้ เช่นค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบฐานะของลูกค้าหนี้
 - 2.2 การเสี่ยง เช่น เสี่ยงต่อการไม่จ่ายหนี้คืน เป็นต้น
 - 2.3 สภาพคล่องของเครื่องมือเครดิต เพราะเครดิตแต่ละชนิดมีความสามารถที่จะเปลี่ยนเป็นเงินสดได้แตกต่างกัน

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของอัตราดอกเบี้ย

จากข้างต้นก็ได้ทราบแล้วว่าเพราะเหตุใดอัตราดอกเบี้ยในตลาดจึงมีความแตกต่างกัน และสิ่งที่จะกล่าวต่อไปนี้เป็นเรื่องของตัวแปร หรือปัจจัยที่จะส่งผลให้อัตราดอกเบี้ยนั้นเกิดการเปลี่ยนแปลงในโครงสร้าง ซึ่งเราสามารถพอที่จะสรุปออกมาได้ดังนี้

1. การคาดคะเนในอนาคต ตามที่กล่าวมาแล้วว่าการคาดคะเนนั้นจัดเป็นสิ่งที่มิอิทธิพลตัวหนึ่งในการกำหนดอัตราดอกเบี้ย เช่น มีการคาดคะเนว่าอัตราดอกเบี้ยในอนาคตจะลดลง ดังนั้นจะส่งผลให้ราคาของหลักทรัพย์ในระยะยาวนั้นจะเพิ่มมากขึ้นกว่าหลักทรัพย์ในระยะสั้น ซึ่งจะส่งผลให้อัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์ในระยะยาวนั้นลดลง ส่วนอัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์ระยะสั้นจะเพิ่มขึ้น
2. การเปลี่ยนแปลงในโครงสร้างอัตราดอกเบี้ยที่อาจเกิดขึ้นได้ กล่าวคือมีความต้องการเงินกู้เพื่อซื้อบ้าน และที่ดินเพิ่มขึ้น แต่หากมีเงินทุนไม่เพียงพอ ก็อาจจะส่งผลให้อัตราดอกเบี้ยเงินกู้เพื่อซื้อบ้าน และที่ดินในระยะยาวสูงขึ้นไปอีก
3. การเปลี่ยนแปลงในปริมาณเงิน หรือปริมาณสินทรัพย์ กล่าวคือหากรายได้เพิ่มขึ้นแต่ปริมาณเงินนั้นเพิ่มขึ้นโดยไม่เพียงพอแก่ความต้องการ ซึ่งจะส่งผลให้คนนำหลักทรัพย์ระยะสั้นออกมาขายทั้งนี้เพื่อเป็นการขยายทุนในส่วนของการกิจการ หรือสิ่งที่ต้องการ แต่ผลลัพธ์ที่ออกมาคืออัตราดอกเบี้ยจะสูงขึ้น แต่ถ้ามีการเพิ่มในส่วนของการปริมาณเงิน โดยรายได้ยังคงเท่าเดิม ก็จะมีผลตรงข้ามกัน

ราคา (Price) กับการวัดความเปลี่ยนแปลงค่าของเงิน

ในการเปลี่ยนแปลงค่าของเงินนั้นเราสามารถที่จะอธิบายได้โดยใช้ ระดับราคาสินค้า โดยทั่วไปเป็นตัวอธิบาย ซึ่งคำว่าระดับราคาโดยทั่วไปนั้น (General Price Level) ก็คือราคาของสินค้าทุกชนิดนำมาถ่วงเฉลี่ยกัน ซึ่งก่อนอื่นเราก็คงที่จะรู้จักคำว่าดัชนีราคาก่อนว่าดัชนีราคาคืออะไร

วิกฤติการณ์ราคา

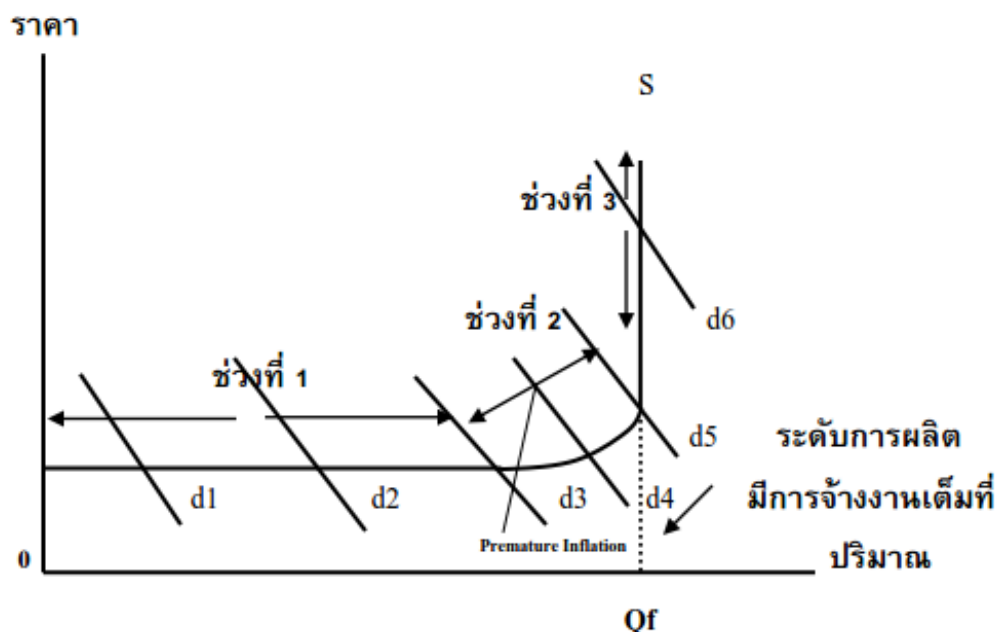
วิกฤติการณ์ด้านราคา ซึ่งโดยส่วนใหญ่มักจะแยกได้อยู่ 2 กรณี คือ ภาวะราคาขึ้น และ ภาวะราคาลด ซึ่งภาวะการณ์ทั้งสองรูปแบบนี้นับว่าเป็นปัญหาที่สำคัญอย่างหนึ่ง ซึ่งในการแก้ไขนั้นค่อนข้างที่จะทำได้ยาก ในที่นี้เราขออธิบายโดยการแยกหัวข้อ ออกเป็น 2 กรณีดังนี้

1. ภาวะราคาขึ้น หมายถึง ภาวะที่ระดับราคาสินค้าโดยทั่วไป ไปสูงขึ้นเรื่อยๆ โดยเราจะทราบได้จำเป็นต้องให้เวลาเป็นตัวบ่งบอก ซึ่งมีความหมายต่างกับคำว่าราคาสูง ซึ่งในระดับราคาสินค้าที่สูงนี้บางครั้งก็ไม่ได้เกิดภาวะราคาขึ้นก็ได้ เราสามารถที่จะอธิบายผลกระทบของภาวะราคาขึ้นได้ดังแผนภาพดังต่อไปนี้

จากภาพประกอบ 7 อธิบายได้ว่าการที่ราคาสินค้าขึ้นจะเริ่มขึ้นในระดับอ่อน แล้วถ้าหากยังควบคุมไม่ได้จะนำไปสู่ภาวะการณ์ของราคาที่ขึ้นอย่างรุนแรง (Hyper inflation) ซึ่งในระดับนี้ราคาสินค้าจะสูงขึ้นอย่างรวดเร็วมากๆ จนกระทั่งเงินนั้นก็จะมีค่าอีกต่อไป หรือกล่าวได้ว่าไม่สามารถทำหน้าที่ของเงินได้ต่อไปอีก ซึ่งจะนำให้ระบบเศรษฐกิจกลับไปสู่ในระบบการแลกเปลี่ยน (Barter System) แล้วอะไรล่ะที่เป็นสาเหตุของการทำให้เกิดภาวะราคาขึ้น ซึ่งเราสามารถพอที่สรุปได้ดังนี้

1.1 เกิดขึ้นเพราะการมีดีมานด์เกิน (Demand Pull Inflation) กล่าวอย่างง่าย ๆ คือการที่มีความต้องการ มากกว่าผลผลิตที่มี หรือว่ามีดีมานด์มวลรวมนั้นมีมากกว่าซัพพลายมวลรวม ซึ่งเราจะสามารถอธิบายให้เห็นได้ดังรูป

ภาพประกอบ 8 แสดงภาวะราคาขึ้นเนื่องจากมีดีมานด์เกิน (Demand Pull Inflation)

จากภาพประกอบ 8 สามารถอธิบายได้ว่าเมื่อผลผลิตยังไม่ถึงจุดที่ผลิตได้เต็มที่ การเพิ่มขึ้นของ Demand มวลรวมจาก D1 ไป D2 ยังคงไม่ส่งผลกระทบต่อราคาสินค้า แต่ผลผลิตจะเพิ่มขึ้นในสัดส่วนเดียวกัน เพราะการเพิ่มการผลิตในขณะที่มีการว่างงานอยู่มาก จะไม่ทำให้ต้นทุนการผลิตต่อหน่วยสูงขึ้น (ช่วง 1) แต่ในช่วงที่ 2 คือ เริ่มจาก D3 การจ้างงานเริ่มเข้าสู่ภาวะการจ้างงานเต็มที่ ซึ่งทำให้ต้นทุนต่อหน่วยเริ่มที่จะสูงขึ้น ส่งผลให้ราคาสูงตามไปด้วย (ภาวะราคาในช่วงที่ 2 เรียกว่า (Premature Inflation) ซึ่งเป็นการขึ้นสูงของระดับราคาสินค้าก่อนที่จะเศรษฐกิจนั้นจะมีการจ้างงานเต็มที่ และเมื่อ Demand มวลรวมเพิ่มขึ้นจนอยู่ในระยะที่ 3 ซึ่งมีการผลิต และจ้างงานเต็มที่ จะส่งผลให้ระดับของราคาเพิ่มขึ้นแต่เพียงอย่างเดียว ปริมาณผลผลิตไม่เพิ่มขึ้น เพราะสามารถผลิตได้มากที่สุดเท่าที่ปัจจัยจะอำนวยได้ เรียกเหตุการณ์นี้ว่า (True Inflation) ซึ่งเหตุการณ์แบบนี้เราสามารถที่จะใช้ทฤษฎีในการอธิบายได้อยู่ 2 ทฤษฎีคือ ทฤษฎีปริมาณเงิน (Quantity Theory Of Money) และทฤษฎีแบบเคนส์ (Keynesian Theory)

- ทฤษฎีปริมาณเงินดั้งเดิม (Simple Quantity Theory) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของสำนัก Classic โดยมีข้อสมมุติที่ว่าระบบเศรษฐกิจนั้นมีการจ้างงานเต็มที่ การเพิ่มขึ้นของปริมาณเงินคือสาเหตุโดยตรงที่ทำให้ Demand มวลรวมเพิ่มขึ้น นำไปสู่ภาวะราคาขึ้น

- ทฤษฎีแบบเคนส์ (Keynesian Theory) สำหรับเคนส์นั้นมีแนวคิดที่แตกต่างไปจากสำนักคลาสสิกที่ว่า การเพิ่มปริมาณเงินมีผลต่อการเพิ่มดีมานด์มวลรวมโดยตรง ซึ่งเคนส์ได้

อธิบายให้เห็นว่าดีมานด์มวลรวมนั้นประกอบมาจาก $C + I + G + (X-M)$ ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงในดีมานด์มวลรวมนั้นย่อมเกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงไปในตัวประกอบของดีมานด์มวลรวมก็คือสิ่งที่กล่าวมาในข้างต้น การเปลี่ยนแปลงในปริมาณเงินเป็นแค่ส่วนหนึ่งที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงต่อการลงทุน และระดับรายได้ หรืออาจจะกล่าวได้ว่ามีผลน้อยมาก จากทฤษฎีภาวะราคาขึ้นเนื่องมาจากการเพิ่มขึ้นของดีมานด์ นั้นเกิดมาจากภาวะราคาขึ้นเกิดจากการที่มี ดีมานด์มวลรวม มากกว่า ซัพพลายมวลรวม ณ ระดับราคานั้นๆ ดังนั้นจึงควรใช้นโยบายการเงิน และการคลังทำการแก้ไขปัญหาภาวะราคาขึ้น เพราะจะทำให้ค่าใช้จ่ายมวลรวมลดลง ทำให้ราคาไม่ถูกกดดันให้ขึ้นสูงต่อไป จึงทำให้ภาวะราคานั้นนั้นหยุดลง

1.2 ราคาขึ้นเนื่องจากต้นทุนเพิ่ม (Cost-Push Inflation) มาจากต้นทุนที่เพิ่มขึ้นซึ่งเป็นด้าน ซัพพลายของสินค้า ราคาขึ้นชนิดนี้ถือได้ว่าเป็นราคาขึ้นชนิดใหม่ (New Inflation) ซึ่งไม่ใช่ราคาขึ้นเนื่องจากเป็นของใหม่ตามทฤษฎีกล่าวว่าเมื่อต้นทุนการผลิตสูงขึ้น ซัพพลายจะลดลง ส่งผลให้ราคาสูงขึ้น ในกรณีที่ ดีมานด์ไม่มีการเปลี่ยนแปลง ซึ่งเงินเฟ้อชนิดนี้เกิดในกรณีตลาดกึ่งผูกขาด และตลาดผูกขาดเท่านั้น

1.3 ราคาขึ้นเนื่องมาจากค่าจ้างเพิ่ม (Wage-Push Inflation) ถ้าค่าจ้างเพิ่มมากกว่า การเพิ่มขึ้นของผลิตภาพของแรงงาน จะทำให้ Supply มวลรวมลดลง การขึ้นสูงของค่าจ้างลักษณะนี้เป็นผลมาจากการขึ้นสูงของราคาไม่มีเรื่องการเรียกร้องค่าจ้างเข้ามาเกี่ยวข้อง ซึ่งจากข้อสมมติที่ว่าเศรษฐกิจนั้นอยู่ในระดับการจ้างงานเต็มที่อยู่แล้ว การเพิ่มขึ้นของดีมานด์มวลรวมก็หมายถึงระดับราคาที่เพิ่มสูงขึ้น แต่ผลผลิตนั้นไม่ได้เพิ่มขึ้น ดังนั้นเมื่อผู้ผลิตต้องการเพิ่มผลผลิตแต่หาว่าไม่มีจำนวนแรงงานเหลืออยู่จึงทำให้เกิดการแย่งชิงแรงงานกันขึ้นระหว่างผู้ผลิตเอง เมื่อเป็นเช่นนี้ก็ทำให้ต้นทุนการผลิตนั้นสูงขึ้น

2. ภาวะราคาลด เป็นภาวะที่ตรงข้ามกับภาวะราคาขึ้นโดยมีเหตุมาจากดีมานด์มวลรวมนั้นมีไม่มากเพียงพอกับซัพพลายมวลรวม จึงทำให้ผู้ผลิตต้องทำการลดราคาสินค้าลง ซึ่งนำไปสู่การลดการผลิต และก่อให้เกิดปัญหาการว่างงานต่อไป และเป็นสิ่งที่ไม่พึงประสงค์ในระบบเศรษฐกิจ

ภาวะเงินเฟ้อ

ภาวะเงินเฟ้อ (Inflation) เป็นภาวะที่ระดับราคาสินค้าโดยทั่วไปในระบบเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ อย่างต่อเนื่องและตลอดเวลา ระดับราคาสินค้าโดยทั่วไป (General Price Level) หมายถึงระดับราคาโดยเฉลี่ยของสินค้าและบริการประเภทต่างๆ ในภาวะเงินเฟ้อราคาสินค้าบางชนิดเท่านั้นที่มีราคาสูงขึ้นมากจนทำให้ระดับราคาสินค้ารวมสูงขึ้นไม่ได้หมายถึงราคาสินค้าทุกชนิดในระบบเศรษฐกิจต้องสูงขึ้น ภาวะเงินเฟ้อแสดงโดยดัชนีราคา (Price Index)

ดัชนีราคา (Price Index)

ดัชนีราคา (Price Index) คือ เครื่องวัดราคาเฉลี่ยของสินค้าและบริการจำนวนหนึ่งของปีใดปีหนึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับราคาเฉลี่ยของสินค้าและบริการในปีฐาน (Base year) ซึ่งหมายถึง ปีที่ภาวะเศรษฐกิจเป็นปกติ ไม่เกิดภาวะเงินเฟ้อ หรือการว่างงานในอัตราสูง พฤติกรรมของหน่วยเศรษฐกิจต่างๆ ดำเนินไปอย่างปกติ ดัชนีราคาจะขึ้นอยู่กับระดับราคาเฉลี่ยแต่ไม่ได้ถึงคุณภาพของสินค้าและบริการ

ประเภทของดัชนีราคา

ดัชนีราคาที่สำคัญ ได้แก่ ดัชนีราคาผู้บริโภค ดัชนีราคาผู้ผลิต และดัชนีราคาขายส่ง

ดัชนีราคาผู้บริโภค (Consumer Price Index) เป็นเครื่องวัดการเปลี่ยนแปลงของราคาขายปลีกของสินค้าและบริการที่ผู้บริโภคซื้อเพื่อการบริโภค ณ ราคาตลาดในปีใดปีหนึ่ง ในจำนวนและคุณภาพที่คงที่ เปรียบเทียบกับปีฐานซึ่งเท่ากับหนึ่งร้อย

ดัชนีราคาผู้ผลิต (Producer Price Index) เป็นเครื่องวัดการเปลี่ยนแปลงของราคาสินค้าที่ผู้ผลิตผลิตออกมาจำหน่าย ณ แหล่งผลิตในปีใดปีหนึ่ง เปรียบเทียบกับราคาสินค้าชนิดและจำนวนเดียวกันในปีฐานซึ่งเท่ากับหนึ่งร้อย

ดัชนีราคาขายส่ง (Wholesale Price Index) เป็นเครื่องวัดการเปลี่ยนแปลงของราคาขายส่งสินค้า ณ ร้านค้าส่งและตัวแทนจำหน่ายในปีใดปีหนึ่ง เปรียบเทียบกับราคาสินค้าชนิดเดียวกันในปีฐานซึ่งเท่ากับหนึ่งร้อย

สาเหตุการเกิดภาวะเงินเฟ้อ

ภาวะเงินเฟ้อสามารถเกิดได้จากสาเหตุต่างๆ ดังนี้

ภาวะเงินเฟ้อด้านอุปสงค์ (Demand Pull Inflation) เป็นภาวะเงินเฟ้อที่เกิดขึ้นเนื่องจากอุปสงค์รวมเพิ่มขึ้นเร็วกว่าอุปทานรวมของสินค้าและบริการ เพราะระบบเศรษฐกิจได้นำปัจจัยการผลิตที่ประเทศมีอยู่มาใช้ในการผลิตสินค้าและบริการจนเต็มที จึงไม่สามารถขยายการผลิตสินค้าและบริการเพิ่มขึ้นอีกได้โดยเฉพาะในระยะสั้น ดังนั้น เมื่ออุปสงค์รวมเพิ่มขึ้นอย่างมากโดยที่สินค้ามีอยู่จำกัดก็จะส่งผลทำให้ระดับราคาเพิ่มสูงขึ้น และตราที่อุปสงค์รวมยังคงเพิ่มขึ้น ระดับราคาจะสูงขึ้นไปเรื่อยๆ จนเกิดภาวะเงินเฟ้อ

ภาวะเงินเฟ้อด้านต้นทุน (Cost Push Inflation) เป็นภาวะเงินเฟ้อที่มีสาเหตุมาจากทางด้านอุปทานหรือต้นทุน เกิดขึ้นเนื่องจากต้นทุนการผลิตสินค้าเพิ่มขึ้นซึ่งเกิดได้จากหลายปัจจัย เช่น อัตราภาษีการค้าหรืออัตราภาษีสินค้าเข้าสูงขึ้น เป็นต้น และบางครั้งเนื่องจากอุปสงค์มวลรวมของประเทศที่เพิ่มสูงขึ้นเป็นปัจจัยกระตุ้นให้ผู้ผลิตสินค้าเร่งการผลิต เกิดการแย่งทรัพยากรเพื่อใช้ในการผลิต ผู้ผลิตจึงต้องเสนอขายสินค้าในราคาที่สูงขึ้นเนื่องจากได้บวกต้นทุนที่สูงขึ้นเข้าไปในราคาขาย ดังนั้น ราคาขายสินค้าจะเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องจนกระทั่งเกิดภาวะเงินเฟ้อตามมา

ผลกระทบของเงินเฟ้อ

เมื่อเกิดภาวะเงินเฟ้อขึ้นในระบบ ระบบเศรษฐกิจย่อมเกิดผลกระทบต่างๆ ดังนี้

อำนาจซื้อของเงิน เมื่อเกิดภาวะเงินเฟ้อ ระดับราคาสินค้าจะสูงขึ้น อำนาจซื้อของเงินแต่ละหน่วยลดลง ประชาชนจึงรีบใช้จ่ายเงินในการซื้อสินค้าและบริการต่างๆ ส่งผลทำให้อุปสงค์รวมเพิ่มขึ้นและทำให้เกิดภาวะเงินเฟ้อรุนแรงขึ้นไปอีก

การออมและการลงทุน ในระยะที่เกิดภาวะเงินเฟ้อ ประชาชนมักจะรีบเร่งใช้จ่ายเงิน ส่งผลให้เงินออมและการลงทุนของประเทศลดลงด้วย

การกระจายรายได้ เมื่อเกิดภาวะเงินเฟ้อจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในการกระจายรายได้ บุคคลกลุ่มที่มีฐานะดีและอำนาจการต่อรองสูงจะได้รับประโยชน์ ในขณะที่บุคคลกลุ่มที่มีฐานะยากจนและขาดอำนาจการต่อรองต้องเสียประโยชน์ ผลของภาวะเงินเฟ้อจึงทำให้คนรวยยิ่งรวยขึ้น และคนจนยิ่งจนมากขึ้น

การค้าต่างประเทศ ภาวะเงินเฟ้อก่อให้เกิดผลกระทบแก่การส่งออกและการนำเข้า ด้านการส่งออก ปริมาณการส่งออกจะลดลงเนื่องจากราคาสินค้าที่สูงขึ้นทำให้ส่งออกไปได้น้อยลง ด้านการนำเข้าการที่ราคาสินค้าในประเทศสูงขึ้นกระตุ้นให้มีการนำเข้าสินค้าจากต่างประเทศมากขึ้น

การเมือง การที่ระดับราคาสูงขึ้นจะมีผลทำให้ค่าครองชีพของประชาชนเพิ่มขึ้น บุคคลจึงพยายามที่จะปรับปรุงรายได้ให้สูงขึ้น การกระจายรายได้ยิ่งเหลื่อมล้ำคนที่มียาได้น้อยยิ่งจนลง ถ้ารัฐบาลไม่สามารถลดภาวะเงินเฟ้อเพื่อชะลอการเพิ่มขึ้นของระดับราคาได้แล้ว จะเกิดความไม่พอใจในประสิทธิภาพการทำงานส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงรัฐบาลได้

การว่างงาน (Unemployment)

การว่างงาน (Unemployment) หมายถึง ภาวะการณ์ที่บุคคลในวัยแรงงานที่พร้อมจะทำงานแต่ไม่สามารถหางานทำได้ หรือเจ็บป่วย รongานใหม่ หางานที่เหมาะสมไม่ได้ บุคคลในวัยแรงงานจะพิจารณาผู้ที่มีอายุ 13 ปีขึ้นไป ส่วนแรงงานที่ไม่ได้อยู่ในวัยแรงงาน ได้แก่ นักเรียน นักศึกษา นักบวช ผู้ที่เกษียณอายุ ผู้เจ็บป่วยพิการทางร่างกายและสติปัญญา และผู้ทำงานอยู่ในครัวเรือน ซึ่งขนาดของบุคคลในวัยแรงงานเล็กกว่าขนาดของประชากรของประเทศ (Total Population) เพราะประชากรของประเทศประกอบด้วยเด็ก ผู้ที่ไม่ได้อยู่ในวัยแรงงาน และผู้ที่อยู่ในวัยแรงงาน

ประเภทของการว่างงาน แบ่งออกได้ 5 ประเภท คือ

1. การว่างงานชั่วคราว (Frictional Unemployment) เป็นการว่างงานในระยะสั้น สาเหตุมาจากความไม่สมบูรณ์ของตลาดแรงงานในด้านต่างๆ เช่น ข้อมูล การคมนาคม เป็นต้น
2. การว่างงานตามฤดูกาล (Seasonal Unemployment) เป็นการว่างงานที่เกิดขึ้นตามฤดูกาลพบส่วนใหญ่ในภาคเกษตรกรรม ส่วนสาขาการผลิตอื่นๆ ที่เกิดการว่างงานประเภทนี้เช่น ภาคก่อสร้าง เป็นต้น
3. การว่างงานเนื่องจากโครงสร้างของเศรษฐกิจ (Structural Unemployment) การว่างงานประเภทนี้เกิดจากการที่แรงงานไม่สามารถปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางเศรษฐกิจได้เช่น เทคโนโลยีการผลิต การย้ายแหล่งอุตสาหกรรม เป็นต้น
4. การว่างงานเนื่องจากวัฏจักรเศรษฐกิจ (Cyclical Unemployment) เป็นการว่างงานที่เกิดจาก เศรษฐกิจเปลี่ยนแปลงโดยเฉพาะในช่วงเศรษฐกิจตกต่ำซึ่งสินค้าขายไม่ออก ผู้ผลิตต้องลดการผลิตและการจ้างงานตามมา
5. การว่างงานแฝง (Disguised Unemployment) เกิดจากการที่มีจำนวนแรงงานเกินความจำเป็น ส่วนใหญ่พบในภาคเกษตรกรรม บุคคลที่ว่างงานแฝงจะทำงานต่ำกว่าระดับ (Underemployment)

ประโยชน์ของตัวเลขการว่างงาน ตัวเลขอัตราการว่างงานของประเทศใช้ประโยชน์สำคัญด้านต่างๆ ดังนี้

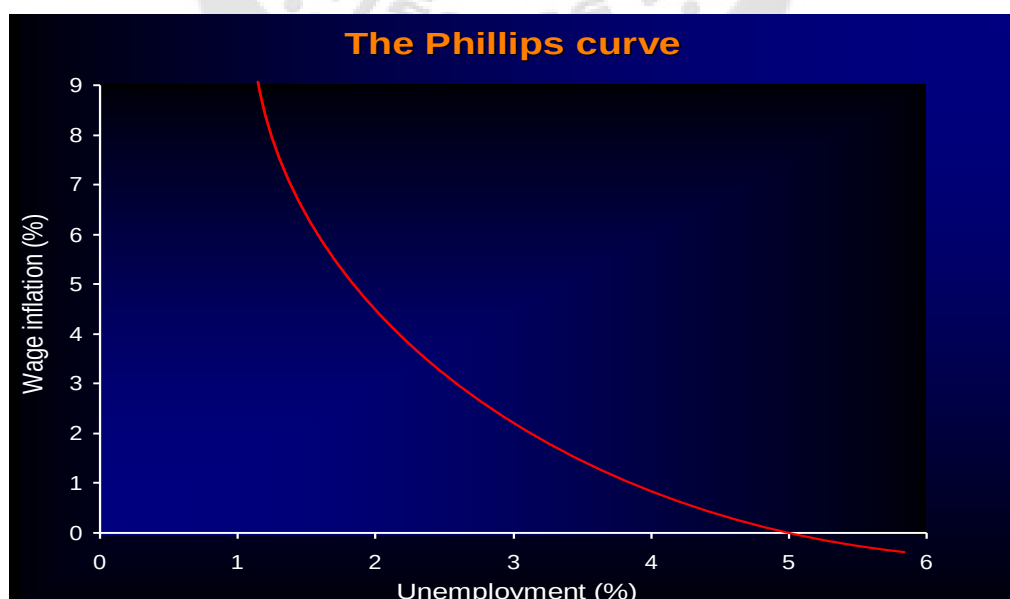
- เป็นเครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจ อัตราการว่างงานในประเทศจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่สามารถบอกภาวะเศรษฐกิจได้เช่น ในช่วงเศรษฐกิจตกต่ำ อัตราการว่างงานค่อนข้างสูง ในช่วงภาวะเศรษฐกิจขยายตัว อัตราการว่างงานจะลดลง อย่างไรก็ตาม แม้ในช่วงที่เศรษฐกิจรุ่งเรือง การจ้างงานขยายตัวมากจนถึงระดับการจ้างงานเต็มที่ (Full employment) อัตราการว่างงานก็ยังมีค่ามากกว่าศูนย์ เรียกอัตราการว่างงาน ณ ระดับการจ้างงานเต็มที่ว่า อัตราการว่างงานตามธรรมชาติ (The Natural Rate of Unemployment) หรืออัตราการว่างงานที่เป็นเป้าหมาย (The Target Rate of Unemployment) จะถือว่า การว่างงานดังกล่าวไม่เป็นปัญหาทางเศรษฐกิจ

- เป็นเครื่องชี้อัตราการว่างงานในประเทศ ซึ่งสามารถใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนแก้ปัญหาโดยการดำเนินนโยบายสร้างงานให้แก่แรงงานของประเทศเพื่อให้มีรายได้ใช้ในการบริโภค และประเทศสามารถใช้ประโยชน์จากแรงงานได้อย่างเต็มที่ เกิดผลดีแก่เศรษฐกิจของแรงงานและของประเทศ

- เป็นเครื่องชี้การจัดทำงบประมาณการจ่ายเงินชดเชยการว่างงาน ในประเทศที่มีระบบประกันสังคม มีกองทุนจ่ายเงินทดแทนการว่างงาน กองทุนจะต้องจัดทำประมาณการจ่ายเงินทดแทนการว่างงานซึ่งต้องอาศัยตัวเลขอัตราว่างงาน

ความสัมพันธ์ระหว่างเงินเฟ้อกับการว่างงาน

อัตราเงินเฟ้อและอัตราการว่างงานมีความสัมพันธ์ด้านลบ เมื่ออัตราเงินเฟ้อสูง อัตราการว่างงานจะต่ำ เส้นความสัมพันธ์จะมีลักษณะเป็นเส้นโค้งลาดจากบนซ้ายไปขวา เรียกว่า เส้นโค้งฟิลลิปส์ (Phillips Curve)

ภาพประกอบ 9 เส้นความสัมพันธ์ระหว่างอัตราเงินเฟ้อและอัตราการว่างงาน

จากรูปแสดงให้เห็นว่า ถ้าต้องการให้อัตราการว่างงานต่ำจะต้องยอมรับเงินเฟ้อในอัตราที่สูง ถ้า Phillips Curve แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอัตราเงินเฟ้อและอัตราการว่างงานได้ถูกต้อง การแก้ปัญหาเงินเฟ้อและการว่างงานก็จะทำได้โดยรัฐบาลต้องเลือกระหว่างเงินเฟ้อและการว่างงาน ปัจจุบันเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นคือ ภาวะเงินเฟ้อและการว่างงานมักจะเกิดขึ้นพร้อมกัน

ดัชนีวัดภาวะเศรษฐกิจ

ดัชนีชี้วัดภาวะเศรษฐกิจแบ่งได้ 3 กลุ่มได้แก่ ดัชนีนำภาวะเศรษฐกิจ (Leading Indicators) ดัชนีชี้ภาวะเศรษฐกิจ (Coincidental Indicators) และดัชนีชี้ตามภาวะเศรษฐกิจ (Lagging Indicators)

ดัชนีนำภาวะเศรษฐกิจ (Leading Indicators) หมายถึง ตัวแปรทางเศรษฐกิจต่างๆ ที่ปรับตัวล่วงหน้าก่อนตัวแปรอื่นๆ ซึ่งเป็นเครื่องชี้ว่าภาวะเศรษฐกิจในอนาคตจะเป็นอย่างไร ตัวแปรทางเศรษฐกิจเช่น จำนวนชั่วโมงทำงานเฉลี่ยต่อสัปดาห์ จำนวนทุนและโรงงานที่จดทะเบียนเปิดกิจการ ดัชนีราคาขายส่ง ดัชนีการลงทุน ปริมาณเงินหมุนเวียน เป็นต้น ถ้าตัวแปรต่างๆ เหล่านี้เปลี่ยนไปในทางลดลงติดต่อกันหลายเดือนก็จะเป็นเครื่องชี้ได้ว่า ภาวะเศรษฐกิจในช่วง 6-15 เดือนข้างหน้าจะหดตัว แต่ถ้าตัวแปรเหล่านี้เปลี่ยนไปทางสูงขึ้นทุกเดือนติดต่อกันจะเป็นเครื่องชี้ได้ว่า ภาวะเศรษฐกิจในช่วง 6-15 เดือนข้างหน้าจะขยายตัว

ดัชนีชี้ภาวะเศรษฐกิจ (Coincidental Indicators) หมายถึง ตัวแปรทางเศรษฐกิจต่างๆ ที่ปรับตัวไปพร้อมๆ กับตัวแปรส่วนใหญ่หรือในทิศทางที่สอดคล้องกับคลื่นของวัฏจักรธุรกิจ ตัวแปรทางเศรษฐกิจเช่น มูลค่าการขายสินค้าในห้างสรรพสินค้า ยอดขายสินค้าอุตสาหกรรม ยอดขายรถยนต์ มูลค่าการค้า รายได้จากภาษีมูลค่าเพิ่ม อากรสรรพสามิต ดัชนีราคาผู้บริโภค ดัชนีผลผลิตสินค้าอุตสาหกรรม เป็นต้น ในช่วงภาวะเศรษฐกิจขยายตัวตัวแปรเหล่านี้จะเปลี่ยนแปลงในทิศทางสูงขึ้น และเปลี่ยนแปลงทางลดลงในช่วงภาวะเศรษฐกิจซบเซา การเปลี่ยนแปลงตัวแปรจึงเป็นเครื่องชี้ว่าเศรษฐกิจอยู่ในช่วงใดของวัฏจักรธุรกิจ

ดัชนีชี้ตามภาวะเศรษฐกิจ (Lagging Indicators) หมายถึง ตัวแปรทางเศรษฐกิจต่างๆ ที่ปรับตัวล่าช้ากว่าการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรส่วนใหญ่ ตัวแปรทางเศรษฐกิจเช่น ระยะเวลาการว่างงานโดยเฉลี่ย มูลค่าเช็คที่ไม่ผ่านการหักบัญชีระหว่างธนาคาร จำนวนโรงงานที่เลิกกิจการ รายได้จากภาษีบุคคลธรรมดา และภาษีเงินได้นิติบุคคล เป็นต้น ถ้าภาวะเศรษฐกิจอยู่ในช่วงขยายตัวตัวแปรระยะเวลาการว่างงานโดยเฉลี่ยจะสั้นลง มูลค่าเช็คที่ไม่มีการหักบัญชีระหว่างธนาคารจะลดลง จำนวนโรงงานที่เลิกกิจการลดลง รัฐบาลจะเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาและ

นิติบุคคลได้มากขึ้น แต่ถ้าตัวแปรเหล่านี้เปลี่ยนไปในทิศทางตรงกันข้ามจะเป็นเครื่องชี้ว่า ภาวะเศรษฐกิจอยู่ช่วงซบเซาหรือตกต่ำ

5. ความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงิน (FOREX Trading)

ปัจจุบัน วิธีการวิเคราะห์ที่เป็นที่นิยมอย่างแพร่หลายในหมู่นักวิเคราะห์ สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 แนวทางหลัก ได้แก่

1. การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน (Fundamental analysis)
2. การวิเคราะห์ปัจจัยทางเทคนิค (Technical analysis)

การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน

การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานนั้น เป็นแนวทางที่อาศัยการวิเคราะห์เกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจการเมืองทั้งในระดับระหว่างประเทศและภายในประเทศ รวมถึงการวิเคราะห์ภาวะของแต่ละอุตสาหกรรม และผลการดำเนินงานในแต่ละบริษัท เพื่อนำมาใช้ในการประเมินหาราคาของหลักทรัพย์ที่เหมาะสม สำหรับการลงทุน ซึ่งโดยส่วนใหญ่จะเป็นการลงทุนในระยะกลางและระยะยาว

การวิเคราะห์ปัจจัยทางเทคนิค

สำหรับการวิเคราะห์ปัจจัยทางเทคนิคนั้น เป็นแนวทางที่อาศัยการวิเคราะห์การเคลื่อนไหวของราคา และปริมาณการซื้อขายของหลักทรัพย์ในอดีตที่ผ่านมา เพื่อคาดการณ์ถึงแนวโน้มของราคา รวมถึงระดับราคาที่ควรซื้อหรือขาย ทั้งในระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว

ข้อดีของการวิเคราะห์ปัจจัยทางเทคนิค คือการที่นักลงทุนอาศัยหลักสถิติมาใช้ในการพยากรณ์ โดยใช้เพียงในเรื่องของราคา และปริมาณการซื้อขายของหลักทรัพย์ในอดีตเท่านั้น สำหรับนำมาใช้ในการวิเคราะห์ ซึ่งต่างจากการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน ที่ต้องอาศัยข้อในด้านต่าง ๆ มากมาย ดังนั้นจึงทำให้นักลงทุนที่ใช้วิธีการวิเคราะห์ปัจจัยทางเทคนิค เสียเวลาในการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลน้อยกว่าการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน

โดยเหตุผลเบื้องต้นที่จะทำให้การวิเคราะห์ปัจจัยทางเทคนิคมีความน่าเชื่อถือนั้น ประกอบไปด้วยสมมุติฐาน 3 ประการ ดังนี้

1. ราคาเป็นผลรวมที่สะท้อนให้ทราบถึงข่าวสารในด้านต่าง ๆ ทั้งหมดแล้ว
2. ราคาจะเคลื่อนไหวอย่างมีแนวโน้ม และจะคงอยู่ในแนวโน้มนั้น ๆ ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง จนกว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงแนวโน้ม
3. พฤติกรรมการลงทุนของนักลงทุน จะยังคงมีลักษณะที่คล้ายคลึงกับพฤติกรรมการลงทุนในอดีต

ในทางปฏิบัติ นักลงทุนจึงควรใช้ข้อมูลที่ได้ทั้งจากการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐาน และปัจจัยทางเทคนิคมาประกอบการตัดสินใจลงทุน ทั้งนี้เพื่อให้ได้ผลการตัดสินใจที่มีความถูกต้องและน่าเชื่อถือยิ่งขึ้น

การวิเคราะห์แนวโน้ม Forex

สิ่งที่สำคัญที่สุดอย่างหนึ่งคือเราจะต้องวิเคราะห์แนวโน้มให้ดีกว่าราคาของสกุลเงินนั้นๆจะขึ้นหรือลง เพื่อที่เราจะสามารถทำกำไรได้ ซึ่งการวิเคราะห์การเทรดก็จะแบ่งเป็น 2 ส่วนหลักๆคือ ปัจจัยพื้นฐาน (Fundamental Analysis) และปัจจัยทางเทคนิค (Technical Analysis) ดังที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น

การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานก็คือการวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพเศรษฐกิจของแต่ละประเทศ เช่น อัตราการว่างงาน อัตราเงินเฟ้อ อัตราดอกเบี้ย ซึ่งถ้ามีข่าวเกี่ยวกับปัจจัยเหล่านี้ ออกมาก็จะทำให้ราคาของแต่ละสกุลเงินมีการเปลี่ยนแปลงได้ เว็บไซต์ดูข่าวที่นิยมกันก็คือ Forexfactory.com ก็จะมีการอัพเดทข่าวต่างๆเกี่ยวกับ Forex อยู่ตลอดเวลาซึ่งก็จะมีลำดับความสำคัญของข่าวด้วย ยิ่งเป็นข่าวที่มีความสำคัญมากก็จะมีผลกระทบต่อราคาได้มาก

ส่วนการวิเคราะห์ปัจจัยทางเทคนิคก็จะเป็นการวิเคราะห์จากรูปแบบของกราฟเป็นหลัก โดยดูจากรูปแบบของกราฟว่ามีแนวโน้มเป็นอย่างไร แนวรับแนวต้านอยู่ตรงไหน และมีการใช้อินดิเคเตอร์ต่างๆมาช่วยในการวิเคราะห์ด้วย เช่น Moving Average, Fibonacci, RSI ซึ่งอินดิเคเตอร์พื้นฐานที่ใช้โดยทั่วไปก็จะมีให้เลือกใช้ในโปรแกรมเทรด MT4

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับ Forex

ขั้นตอนแรกในการเริ่มลงทุนในฟอเร็กซ์จะต้องทำการเลือกโบรกเกอร์ก่อน โบรกเกอร์จะเป็นบริษัทที่ให้บริการเทรด Forex แก่ลูกค้า ซึ่งแต่ละโบรกเกอร์ก็จะมีข้อดีข้อเสียแตกต่างกัน เช่น ค่าธรรมเนียมซื้อขาย, ความสะดวกสบายในการฝากถอน, การบริการลูกค้า, และอื่นๆ ในแต่ละโบรกเกอร์ก็จะมีโปรแกรมการซื้อขาย Forex ให้ลูกค้าใช้งานแตกต่างกัน ซึ่งโปรแกรม MetaTrader 4 (MT4) เป็นโปรแกรมที่ได้รับความนิยมมากที่สุด ในการเทรด Forex แต่ละสกุลเงินจะมีราคาแสดงอยู่ 2 ราคาด้วยกัน คือราคา Bid และ ราคา Ask เราสามารถดูราคานี้ได้ในโปรแกรมเทรด

- Pip หน่วยของราคาในสกุลเงินต่างๆ เราจะเรียกว่า Pip ซึ่ง Pip คือจำนวนจุดที่น้อยที่สุดของคู่เงินนั้นๆ
- Spread คือผลต่างของราคา Bid และราคา Ask ซึ่ง Spread ก็เปรียบเสมือนกับค่าธรรมเนียมของโบรกเกอร์ที่คิดกับเรานั้นเอง ยิ่งน้อยยิ่งดี
- Lot ขนาดของสัญญาที่เราทำการซื้อขายกันนั้นเรียกว่า Lot ซึ่งเราสามารถเลือกได้ว่าเราจะเทรดที่ Lot เท่าไหร่ ถ้าเราใส่จำนวน Lot มาก เวลาราคามีการขึ้นลง เราก็จะได้กำไรหรือขาดทุนเพิ่มมากขึ้นไปด้วย
- Margin เปรียบเสมือนกับค้ำมัดจำที่เราต้องใช้ในการเปิดออเดอร์แต่ละครั้ง และก็จะเพิ่มกลับเข้าไปในบัญชีเหมือนเดิมเมื่อทำการปิดออเดอร์ ยิ่งใส่จำนวน Lot ในการเปิดออเดอร์มาก เท่าไหร่ จำนวน Margin ที่ใช้ก็จะยิ่งเพิ่มมากขึ้น
- Balance แสดงยอดเงินที่ยังไม่รวมกำไรหรือขาดทุนของออเดอร์ที่กำลังเปิดอยู่
- Equity แสดงยอดเงินที่รวมกำไรหรือขาดทุนของออเดอร์ที่กำลังเปิดอยู่

- Free Margin มีค่าเท่ากับ Equity – Margin
- Margin Level มีค่าเท่ากับ Equity / Margin * 100

ซึ่งแต่ละโบรกเกอร์ก็จะมีเงื่อนไขไว้อยู่ ถ้า Margin Level เหลือน้อยกว่าค่าได้ออเดอร์จะถูกปิดอัตโนมัติ ค่านี้เรียกว่า Stop Out Level

Leverage นอกจากจำนวน lot แล้ว Leverage เป็นอีกตัวหนึ่งที่กำหนดค่า Margin ว่าจะใช้มากน้อยแค่ไหน ซึ่งตอนเปิดบัญชีเทรดเราสามารถเลือก Leverage ได้ Leverage ส่วนใหญ่จะมีให้เลือกตั้งแต่ 1:100 จนถึง 1:500 ยิ่งใช้ Leverage มาก จำนวน Margin ที่ใช้ก็จะยิ่งน้อยลง

Swap คือดอกเบี้ยที่เราจะได้หรือเสียไปเมื่อเราทำการเปิดออเดอร์ทิ้งไว้ข้ามคืน โดยนับจากการข้ามเวลาเที่ยงคืนบนกราฟ Swap long แสดงค่า Swap สำหรับออเดอร์ Buy และ Swap Short แสดงค่า Swap สำหรับออเดอร์ Sell ค่า Swap เป็นบวกจะหมายความว่าเราจะได้กำไรเมื่อเปิดออเดอร์ทิ้งไว้ข้ามคืน ถ้าค่า Swap เป็นลบจะหมายความว่าเราจะขาดทุนเมื่อเปิดออเดอร์ทิ้งไว้ข้ามคืน

ตาราง 1 สกุลเงินที่เป็นที่นิยมพร้อมด้วยชื่อย่อ

อักษรย่อ	ประเทศ	สกุลเงิน
USD	United States	Dollar หรือ Buck
EUR	Euro members	Euro หรือ Fiber
JPY	Japan	Yen
GBP	Great Britain	Pond หรือ Cable
CHF	Switzerland	Franc หรือ Swissy
CAD	Canada Dollar	Dollar หรือ Loonie
AUD	Australia	Dollar หรือ Aussie
NZD	New Zealand	Dollar หรือ Kiwi

ที่มา: <http://www.9professionaltrader.blogspot.com/2010/06/what-is-forex.html>

ช่วงเวลาสำหรับการเทรด Forex

Spot FX Market หรือ ตลาดสปอต เป็นเอกลักษณ์ในตลาดโลกเหมือนเซเวนอีเลเว่น ที่เปิดตลาด 24 ชั่วโมงต่อวันศูนย์การเงินเปิดให้บริการทุกที่ ทุกเวลา ทั่วโลก ธนาคาร และ สถาบัน

การเงิน สำหรับบริการทั้งวันทั้งคืนอาจหยุดเพียงวันหยุดสุดสัปดาห์ เสาร์ อาทิตย์ เท่านั้น โดยเวลา
การเปิดปิดของแต่ละประเทศที่เกี่ยวข้องกับการเทรด FOREX มีดังต่อไปนี้

ตาราง 2 แสดงเวลาการเปิดปิดของแต่ละประเทศ

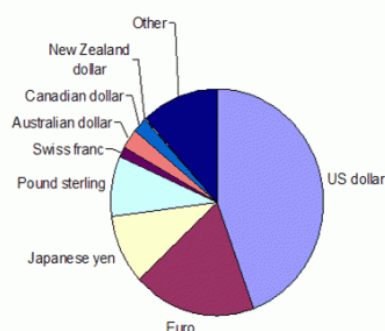
ช่วงเวลา	นิวยอร์ก	เวลาโลก
โตเกียว เปิด	7:00 pm.	0:00
โตเกียว ปิด	4:00 am.	9:00
ลอนดอน เปิด	3:00 am.	8:00
ลอนดอน ปิด	12:00 pm.	17:00
นิวยอร์ก เปิด	8:00 am.	13:00
นิวยอร์ก ปิด	5:00 pm.	22:00

ที่มา : <http://www.9professionaltrader.blogspot.com/2010/06/what-is-forex.html>

ตลาดฟอเร็กซ์ (OTC) Over the counter

ฟอเร็กซ์ OTC เป็นตลาดเทรดเงินที่ใหญ่ที่สุดในโลก ทำการเทรดโดยบุคคลและองค์กร
ต่าง ๆ ทั่วโลก ในตลาดหน้าเคาท์เตอร์ (OTC) สมาชิกผู้เทรดตัดสินใจว่าจะเทรดสกุลเงินไหน ขึ้นอยู่
กับสถานการณ์ และความน่าเชื่อถือ ของราคา และประวัติ ของสกุลนั้นต่อกีสกุลหนึ่งฝั่งแสดง
ค่านิยม ของผู้เทรด ต่อกสกุลเงิน แสดงว่า เงินดอลลาร์ เป็นเจ้าศูนย์กลางแห่งการเทรดของบรรดา
นักเทรดทั่วโลกถึง 89% ของการเทรดทั้งหมด ยูโรมาเป็นที่สอง และญี่ปุ่นมาเป็นสาม

Currency distribution of reported FX turnover

ภาพประกอบ 10 สัดส่วนค่าเงินที่ถูกซื้อขายผ่านตลาด

ตลาดสปอตมาร์เก็ต Spot Market

ตลาดที่ทำธุรกรรมการแลกเปลี่ยนสกุลเงินตามราคาปัจจุบัน Forex จัดอยู่ในประเภทสปอตมาร์เก็ต เพราะใช้ค่าของตัวเงินในการเทรดนั้นคือเงิน ต่างจาก Future Market ที่เราได้ยินกันในประเภทซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า ปัจจุบันด้วยเทคโนโลยีสื่อสารที่ทันสมัย ทำให้ Spot Market ได้รับความนิยมเหนือ Future Market แบบขาดลอย เพราะผู้เทรดใน Future Market จำต้องพิจารณาความถึงอุปสงค์ของสินค้าเกษตร รวมทั้งแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงอัตราแลกเปลี่ยนในอนาคตด้วย ซึ่งนับวันจะได้รับความนิยมน้อยลง การทำการซื้อขายฟอเร็กซ์ ผู้เทรดคำนึงถึงปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับความมั่นคง มั่งคั่งของประเทศที่เลือกเทรดและประเทศคู่ค้า จะเห็นว่าการซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า Future Market ก็ต้องคำนึงถึงปัจจัยนี้เช่นกัน และอีกยังคำนึงถึงปัจจัยนี้เช่นกัน และอีกยังต้องคำนึงถึงอุปสงค์ของสินค้านั้น ๆ อีกด้วย การวิเคราะห์แนวโน้มราคาของสินค้าเกษตรจึงดูเหมือนกับไม่ใช่เรื่องง่าย Future Market จำถูกจำกัดอยู่เฉพาะในวงการพ่อค้าคนกลางของสินค้านั้น ๆ

Forex broker 10 อันดับโบรกเกอร์ฟอเร็กซ์ที่ดีที่สุด

ตัวแทนโบรกเกอร์ฟอเร็กซ์ในประเทศไทย 10 อันดับ คัดจากหลายสิบโบรกเกอร์ โดยให้คะแนนเน้นในเรื่อง ค่าเสปรด ความน่าเชื่อถือและบริการ เป็นหลัก โดยเรียงตามลำดับ ได้แก่ XM, FBS, Exness, Weltrade, Robofores, AvaTrade, Fxopen, Forex4you, Instaforex และ Easy forex (ที่มา: <http://www.thaibrokerforex.com/> สืบค้นเมื่อ: 23 พฤศจิกายน 2558)

6. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและสามารถนำมาใช้ในการศึกษาอ้างอิงได้ดังนี้

ชญญาพัชญ์ เนาวพรศรัณย์ (2552) พบว่า นักลงทุนที่มีอาชีพแตกต่างกัน มีปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการเลือกใช้บริการบริษัทหลักทรัพย์ด้านบริการ ด้านทำเลที่ตั้งและการจัดจำหน่าย และการส่งเสริมการตลาดที่แตกต่างกันทั้งนี้อาจเป็นเพราะอาชีพที่แตกต่างกันทำให้มีความคิดและประสบการณ์แตกต่างกัน ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการแตกต่างกัน

นันทรัตน์ สิงหเดช (2551) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกลงทุนและความพึงพอใจของลูกค้าบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน เอ็มเอฟซี จำกัด (มหาชน) พบว่า เพศ อายุ สถานภาพทางการสมรส รายได้มีพฤติกรรมตัดสินใจเลือกลงทุนที่ไม่แตกต่างกัน

ทัศนคติด้านราคาโดยรวมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตัดสินใจลงทุนกับบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนเอ็มเอฟซี จำกัด (มหาชน) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือผู้ลงทุนมีทัศนคติส่วนประสมทางการตลาดด้านราคาดีขึ้น เช่นการเก็บค่าธรรมเนียมที่เหมาะสม ก็ส่งผลให้พฤติกรรมการตัดสินใจลงทุนสูงขึ้น และบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนมากที่สุด คือ พนักงานขาย

ภักตนัน พงศ์ชนน (2556) ได้ศึกษาปัจจัยด้านส่วนประสมการตลาดที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุน ในกองทุนตราสารหุ้นของนักลงทุนทั่วไปในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าผู้ลงทุนมีระดับความคิดเห็นต่อส่วนประสมทางการตลาด ในด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ด้านกิจกรรมส่งเสริมการตลาดโดยรวมอยู่ในระดับสำคัญมาก และพบว่าการตัดสินใจลงทุนด้วยตนเอง การเลือกลงทุนกับ บลจ.ที่มีผลดำเนินการย้อนหลังดีอยู่ในระดับมากที่สุด การรับความเสี่ยง การสอบถามข้อมูลจาก เจ้าหน้าที่การตลาด การเลือกลงทุนกับ บลจ.ที่มีขนาดใหญ่ อยู่ในระดับมาก จากผลการทดสอบสมมติฐานในการวิจัย พบว่า ผู้ลงทุนที่มีเพศแตกต่างกันมีพฤติกรรมการลงทุนต่อมูลค่าการซื้อขาย การตัดสินใจลงทุนด้วยตนเอง เพื่อบริษัทมีความสำคัญต่อพฤติกรรมการลงทุน การเลือกลงทุนกับ บลจ.ที่มีขนาดใหญ่ การเลือกลงทุนกับ บลจ.ที่มีผลดำเนินการย้อนหลังดีแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนข้อสอบถามข้อมูลจากเจ้าหน้าที่ การตลาด คู่สมรสมีความสำคัญต่อพฤติกรรมการลงทุน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผู้ลงทุนที่มีอายุแตกต่างกันมีพฤติกรรมการลงทุนต่อ มูลค่าการซื้อขาย การรับความเสี่ยง การยอมรับ ผลขาดทุน การเลือกลงทุนกับ บลจ.ที่มีผลดำเนินการย้อนหลังดี แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนข้อความถี่ในการซื้อขาย การเลือกลงทุนกับ บลจ.ที่มีขนาดใหญ่ การสอบถามข้อมูลจากเจ้าหน้าที่การตลาด แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผู้ลงทุนที่มีสถานภาพแตกต่างกันมีพฤติกรรมการลงทุนต่อ การตัดสินใจลงทุนด้วยตนเอง คู่สมรสมีความสำคัญต่อพฤติกรรมการลงทุน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนข้อการยอมรับผลขาดทุนภายในประเทศซึ่งข่าวเหล่านี้มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงราคาหลักทรัพย์และมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ของตลาดหลักทรัพย์ไทยมีระดับความผันผวนอย่างมาก

สุพร จรูญรังสี (2546) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศ ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักลงทุนทั่วไปในประเทศที่ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชาย อายุระหว่าง 30-39 ปี การศึกษาระดับปริญญาตรี มีอาชีพเป็นพนักงานเอกชน รายได้ต่อเดือน 20,000-50,000 บาท ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนมากที่สุดคือด้านแหล่งของข้อมูลข่าวสาร ซึ่งได้จากบทวิเคราะห์และคำแนะนำของโบรกเกอร์ ในส่วน

ของจุดมุ่งหมายในการลงทุน ส่วนมากผู้ลงทุนจะต้องการกำไรจากการซื้อขายหลักทรัพย์ และนิยมลงทุนในหุ้นสามัญ ระยะการถือครองหลักทรัพย์โดยเฉลี่ยประมาณ 62 วัน

สุริย์ โบรมษกรณัฐ (2546) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการบริษัทหลักทรัพย์ลักษณะและพฤติกรรมของนักลงทุนทั่วไปในกรุงเทพมหานคร และความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมของนักลงทุนกับปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการหลักทรัพย์พบว่านักลงทุนในห้องคำหลักทรัพย์ส่วนใหญ่จะให้ความสำคัญกับความรวดเร็วและถูกต้องในการให้บริการมากที่สุด

เพ็ญใจ สุยะดุก (2543) ได้ศึกษาพฤติกรรมของนักลงทุนในการเลือกโบรกเกอร์และการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจังหวัดเชียงใหม่ พบว่าปัจจัยที่เป็นเหตุผลสำคัญที่นักลงทุนส่วนใหญ่เข้ามาลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพื่อต้องการกำไรจากการซื้อขายและพิจารณาข้อมูลข่าวสารของโบรกเกอร์เป็นสำคัญก่อนที่จะเปิดบัญชีซื้อขายหลักทรัพย์กับโบรกเกอร์ สำหรับการวิเคราะห์เพื่อตัดสินใจลงทุนของนักลงทุนจะอาศัยปัจจัยหลักในการพิจารณาคือฐานะทางการเงินของหลักทรัพย์มากที่สุด รองลงมาคือความมั่นคงทางการเมืองและภาวะเศรษฐกิจภายในประเทศที่นักลงทุนให้น้ำหนักเท่ากับผลประกอบการของหลักทรัพย์สำหรับการลงทุนที่เป็นที่สนใจของนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์คือกลุ่มสื่อสารธนาคารพลังงานและเงินทุนหลักทรัพย์ ตามลำดับ นักลงทุนที่มีรายได้ต่ำมีแนวโน้มถือครองหลักทรัพย์สั้นกว่านักลงทุนที่มีรายได้สูง นักลงทุนที่มีรายได้สูงมีแนวโน้มที่จะกระจายการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์หลายกลุ่มและยังมีรายได้สูงจะมีแนวโน้มถือครองหลักทรัพย์หลายตัวมากขึ้น นักลงทุนทั่วไปมีผลการดำเนินงานจากการลงทุนในหลักทรัพย์ทั้งกำไรและขาดทุนในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน นักลงทุนที่มีระดับการศึกษาและระดับรายได้สูงมีโอกาสจะได้ผลจากการลงทุนในหลักทรัพย์มากยิ่งขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเปิดบัญชีการซื้อขายค่าเงิน (FOREX Trading) ของนักลงทุนผ่านตัวแทนในประเทศไทย ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. วิธีการวิจัยและเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักลงทุนที่มีความสนใจ/ศึกษาข้อมูล กำลังจะเปิดบัญชี หรือมีการบัญชีการซื้อขายค่าเงินแล้ว ผ่านตัวแทนในประเทศไทยซึ่งไม่ทราบจำนวนที่แน่นอน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยหมายถึงนักลงทุนที่มีความสนใจ/ศึกษาข้อมูล กำลังจะเปิดบัญชี หรือมีการบัญชีการซื้อขายค่าเงินแล้ว ผ่านตัวแทนในประเทศไทยเนื่องจากไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน จึงคำนวณขนาดของตัวอย่างโดยกำหนดความเชื่อมั่นที่ 95% ความผิดพลาดไม่เกิน 5% โดยใช้สูตรคำนวณหาขนาดตัวอย่างในกรณีที่ไม่ทราบประชากรแน่นอน (กัลยา วาณิชย์ บัญชา. 2545: 74/26) ได้ขนาดตัวอย่างจำนวน 385 คน และเพิ่มจำนวนตัวอย่างจำนวน 15 ตัวอย่าง รวมตัวอย่างทั้งหมด 400 ตัวอย่าง

$$\text{โดยที่ } n = \frac{Z^2 pq}{e^2}$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

e = ระดับของความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้นได้

p = ค่าเปอร์เซ็นต์ที่ต้องการจะสุ่มจากประชากรทั้งหมด

q = $1 - p$

Z = ค่าปกติมาตรฐานที่ได้จากตารางแจกแจงแบบปกติมาตรฐาน (Z score) ขึ้นอยู่กับระดับความเชื่อมั่น ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้คือ 95% นั่นคือ ความคลาดเคลื่อน (α) = 0.05 หรือ $1-(\alpha)/2 = 0.975$ เปิดตาราง Z ได้ 1.96

จากสูตรกำหนดให้มีความผิดพลาดไม่เกิน 5% ด้วยความเชื่อมั่น 95% สำหรับกรณีไม่ทราบค่า p และ q มีค่าสูงสุดเมื่อ $p = 0.5$ และ $q = 0.5$ กำหนดให้ $\alpha = 0.05$ จะได้ $Z = 0.95$ มีค่าเท่ากับ 1.96 $E = 0.05$ หรือ 5%

แทนค่าในสูตร

$$n = \frac{(1.96)^2(0.5)(0.5)}{(0.05)^2}$$

$$= \frac{0.9604}{0.0025} = 385 \text{ ตัวอย่าง}$$

ด้วยขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 385 ราย และเพื่อป้องกันการตอบแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ ดังนั้นผู้วิจัยจึงเพิ่มจำนวนตัวอย่างอีก 15 คน ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีจำนวน 400 ราย

วิธีการสุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยกำหนดคุณสมบัติของกลุ่มตัวอย่างดังนี้

1. มีอายุ 18 ปีขึ้นไป
2. นักลงทุนที่มีความตั้งใจ สนใจกำลังจะเปิดบัญชีหรือเปิดบัญชีการซื้อขายค่าเงินผ่านตัวแทนในประเทศไทย

3. วิธีสุ่มตัวอย่างแบบตามสะดวก (Convenience Sampling) ผู้วิจัยจะทำการสุ่มตัวอย่างโดยสะดวกให้ครบตามจำนวนแบบสอบถาม 400 ชุด โดยการเก็บแบบสอบถามออนไลน์โดยใช้โปรแกรม Google Docs เป็นเครื่องมือในการสร้างแบบสอบถามออนไลน์ จากนั้นนำลิ้งค์ (Link) ของแบบสอบถามไปวางไว้ตามเว็บไซต์ที่เกี่ยวกับการเทรดฟอเร็กซ์ เช่น thaiforexschool.com หรือ Page บน Facebook เช่น Thaiforexschool&9professionaltrader, Forex Trading, Forex Thailand เป็นต้น

2. วิธีการวิจัยและเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อการวิจัยในครั้งนี้คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งส่วนหนึ่งได้สร้างขึ้นจากการศึกษาค้นคว้าแนวคิดและทฤษฎีจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้วิจัย ทางผู้วิจัยได้แบ่งข้อมูลแบบสอบถามออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปและลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่

ข้อที่ 1 ท่านมีความรู้ด้านฟอเร็กซ์ สัญญาส่วนต่าง และตราสารอนุพันธ์อื่นๆ เป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิด ลักษณะคำถามมีให้เลือก 2 ทาง (Dichotomous Question) โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)

ข้อที่ 2 ท่านท่านจัดอยู่ในกลุ่มประเภทใด เป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิด ลักษณะคำถามมีหลายคำตอบให้เลือก (Multichotomous Question) โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)

ข้อที่ 3 เพศ เป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิด ลักษณะคำถามมีให้เลือก 2 ทาง (Dichotomous Question) เป็นข้อมูลแบบ Identification Information (พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ. 2540: 36) โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale) ได้แก่ เพศชายและเพศหญิง

ข้อที่ 4 อายุ เป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิด ลักษณะคำถามมีหลายคำตอบให้เลือก (Multichotomous Question) เป็นข้อมูลแบบ Identification Information (พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ. 2540: 36) โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Ordinal Scale) โดยกำหนดช่วงการช่วงอายุที่ใช้ในแบบสอบถาม โดยใช้เกณฑ์การคำนวณ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช 2542: 110)

$$\text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} = \frac{\text{ข้อมูลที่มีค่าสูงสุด} - \text{ข้อมูลที่มีค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

ข้อมูลรายงานผลสำรวจภาวะการทำงานของประชากรของสำนักงานสถิติแห่งชาติได้ใช้เกณฑ์การสำรวจผู้มีงานทำอายุ 15 – 65 ปี ดังนั้นการวิจัยครั้งนี้ได้ใช้ช่วงอายุเริ่มต้นอายุ 18 ปีขึ้นไป เนื่องจากกฎหมายได้กำหนดให้ผู้ลงทุนเป็นบุคคลที่ต้องบรรลุนิติภาวะเป็นเกณฑ์ โดยแบ่งช่วงอายุออกเป็น 5 ช่วง ดังนี้

$$\begin{aligned}\text{ช่วงอายุ} &= \frac{65-18}{5} \\ &= 9.4 \text{ ปี ประมาณ } 10 \text{ ปี}\end{aligned}$$

แสดงช่วงอายุของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในแบบสอบถาม ดังนี้

1. อายุ 18 -27 ปี
2. อายุ 28 -37 ปี
3. อายุ 38 -47 ปี
4. อายุ 48 -57 ปี

5. มากกว่า 58 ปี ขึ้นไป

ข้อที่ 5 สถานภาพ เป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิด ลักษณะคำถามมีให้เลือก 2 ทาง (Dichotomous Question) เป็นข้อมูลแบบ Identification Information (พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ. 2540: 36) โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale) ดังนี้

1. โสด
2. สมรส / อยู่ด้วยกัน

ข้อที่ 6 ระดับการศึกษา เป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิดลักษณะคำถามมีหลายคำตอบให้เลือก (Multichotomous Question) เป็นข้อมูลแบบ Identification Information (พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ. 2540: 36) โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) ดังนี้

1. ต่ำกว่าปริญญาตรี
2. ปริญญาตรี
3. สูงกว่าปริญญาตรี

ข้อที่ 7 อาชีพ เป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิดลักษณะคำถามมีหลายคำตอบให้เลือก (Multichotomous Question) เป็นข้อมูลแบบ Identification Information (พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ. 2540: 36) โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale) ดังนี้

1. นิสิต / นักศึกษา
2. พนักงานบริษัทเอกชน
3. ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ
4. เจ้าของกิจการ / ธุรกิจส่วนตัว
5. อื่นๆ

ข้อที่ 8 รายได้ต่อเดือน เป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิด ลักษณะคำถามมีหลายคำตอบให้เลือก (Multichotomous Question) เป็นข้อมูลแบบ Identification Information (พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ. 2540: 36) โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามเรียงลำดับ (Ordinal Scale) โดยกำหนดช่วงรายได้ต่อเดือนห่างช่วงละ 10,000 บาท ดังนี้

1. ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท
2. 15,001 – 25,000 บาท
3. 25,001 – 35,000 บาท
4. 35,001 – 45,000 บาท
5. 45,001 บาทขึ้นไป

ข้อที่ 9 ท่านสามารถประเมินความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการเทรดฟอเร็กซ์ ความเหมาะสมระหว่างวัตถุประสงค์การลงทุนและความสามารถในการรับความเสี่ยงได้อย่างเหมาะสม เป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิด ลักษณะคำถามมีให้เลือก 2 ทาง (Dichotomous Question) โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)

ข้อ 10 ท่านมีความรู้ที่เกี่ยวข้องจากการเรียนในด้านการเงินหรือการลงทุนในตราสารอนุพันธ์ เป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิด ลักษณะคำถามมีให้เลือก 2 ทาง (Dichotomous Question) โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับ “ส่วนประสมทางการตลาดบริการที่มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเปิดบัญชีซื้อขายค่าเงินของนักลงทุนผ่านตัวแทนในประเทศไทย” ประกอบด้วยด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านขอบเขตการบริการ เป็นคำถามแบบปิด โดยแต่ละคำถามแบ่งระดับความคิดเห็นออกเป็น 4 ระดับ ซึ่งเป็นข้อมูลแบบอันตรภาคชั้น (Interval Scale) โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณาเลือกคำตอบ ดังนี้

คะแนน 4	หมายถึง	มากที่สุด
คะแนน 3	หมายถึง	มาก
คะแนน 2	หมายถึง	น้อย
คะแนน 1	หมายถึง	น้อยที่สุด

ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ค่าเฉลี่ยในการแปลผล ซึ่งผลจากการคำนวณโดยใช้สูตรการคำนวณความกว้างของอันตรภาคชั้น ดังนี้ (มัลลิกา บุญนาค. 2537)

$$\begin{aligned}
 \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{ข้อมูลที่มีค่าสูงสุด} - \text{ข้อมูลที่มีค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\
 &= \frac{4 - 1}{4} \\
 &= 0.75
 \end{aligned}$$

ดังนั้น เกณฑ์การแปลความหมายของคะแนน ตามระดับความความคิดเห็นที่มีต่อส่วนประสมทางการตลาดแบ่งได้ ดังนี้

ค่าคะแนนเฉลี่ย	
3.26 - 4.00 หมายถึง	ความสำคัญในระดับมากที่สุด
2.51 - 3.25 หมายถึง	ความสำคัญในระดับมาก
1.76 - 2.50 หมายถึง	ความสำคัญในระดับน้อย
1.00 - 1.75 หมายถึง	ความสำคัญในระดับน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินที่มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเปิดบัญชีซื้อขายค่าเงินของนักลงทุนผ่านตัวแทนในประเทศไทยเป็นข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale) โดยใช้คำถามแบบที่มีคำตอบให้เลือก 2 ทาง (Dichotomous Questions) คือให้ผู้ตอบแบบสอบถามตอบว่าใช่ หรือไม่ใช่ ซึ่งมีจำนวน 8 ข้อ มีข้อคำถามที่เป็นข้อถูก จำนวน 8 ข้อ ได้แก่ข้อ 1-8 และมีข้อคำถามที่เป็นข้อผิด จำนวน 0 ข้อ สำหรับเกณฑ์การให้คะแนนคือ

ตอบถูกให้คะแนน 1 คะแนน

ตอบผิดให้คะแนน 0 คะแนน

ดังนั้นแบบสอบถามแต่ละชุดจะมีคะแนนความรู้ความเข้าใจได้ตั้งแต่ 0-8 คะแนน โดยคะแนนต่ำสุดที่เป็นไปได้คือ 0 คะแนน และคะแนนสูงสุดคือ 8 คะแนน

การสรุปผลความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงิน โดยแบบระดับความรู้ความเข้าใจออกเป็น 4 ระดับ เพื่อแปลความหมายระดับความรู้ดังนี้

สามารถตอบคำถามได้ 7 - 8	หมายถึง	มีความรู้ระดับมากที่สุด
สามารถตอบคำถามได้ 5 - 6	หมายถึง	มีความรู้ระดับมาก
สามารถตอบคำถามได้ 3 - 4	หมายถึง	มีความรู้ในระดับน้อย
สามารถตอบคำถามได้ 1 - 2	หมายถึง	มีความรู้ในระดับน้อยที่สุด

โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาพชั้น (Interval Scale)

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับการเลือกเปิดบัญชีซื้อขายค่าเงินผ่านตัวแทนในประเทศไทย มีจำนวนทั้งหมด 5 ข้อ

ข้อ 1 เป็นแบบสอบถามแบบ Checklist ที่เป็นคำถามปลายปิด (Close-Ended Question) จำนวน 4 ข้อ ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale) ได้แก่แบบสอบถามที่มีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple Choice Question)

ข้อ 2 เป็นแบบสอบถามแบบ Checklist ที่เป็นคำถามปลายปิด (Close-Ended Question) จำนวน 3 ข้อ ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale) ได้แก่แบบสอบถามที่มีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple Choice Question)

ข้อ 3-5 เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด (Open-Ended Question) จำนวน 3 ข้อ เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทอัตราส่วน (Ratio Scale)

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนเพื่อนำมาวิเคราะห์ ดังนี้

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นการเก็บข้อมูลโดยผู้วิจัยจะทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 ชุด เพื่อนำมาวิเคราะห์ โดยผู้วิจัยจะจัดเตรียมแบบสอบถามให้เพียงพอกับจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยจะทำการชี้แจงให้ผู้ตอบแบบสอบถามเข้าใจถึงวัตถุประสงค์และวิธีการตอบแบบสอบถามก่อน และทำการเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเอง

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ได้จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูล หลักการและทฤษฎีต่างๆ ที่มีผู้รวบรวมไว้แล้วจากวิทยานิพนธ์ เอกสารงานวิจัย บทความวารสาร สิ่งพิมพ์ สถิติที่เกี่ยวข้อง และข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต

3. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วไปตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม (Index of Item-Objective Congruence: IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน แล้วนำผลคะแนนที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่า IOC ตามสูตร โดยเกณฑ์ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 – 1.00 มีความเที่ยงตรง ใช้ได้ ส่วนข้อคำถามที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.50 ต้องปรับปรุง ยังใช้ไม่ได้ตรวจแก้สำนวนภาษาและความครอบคลุมของเนื้อหา

4. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไป (Try out) กลับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟ่า (α -Coefficient) โดยวิธีการคำนวณของครอนบัค (Cronbach) (กัลยา วานิชปัญษา. 2545: 449.) ค่าอัลฟ่าที่ได้จะแสดงถึงระดับของความคงที่ของแบบสอบถาม โดยจะมีค่าระหว่าง $0 \leq \alpha \leq 1$ ค่าที่ใกล้เคียงกับ 1 มาก แสดงว่ามีความเชื่อมั่นสูง และนำแบบสอบถามไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

ซึ่งจากการทดสอบแบบสอบถามของการวิจัยครั้งนี้ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.881 แยกทดสอบเป็นรายด้านดังนี้

ค่าความเชื่อมั่นด้านผลิตภัณฑ์	เท่ากับ 0.737
ค่าความเชื่อมั่นด้านราคา	เท่ากับ 0.753
ค่าความเชื่อมั่นด้านการส่งเสริมการตลาด	เท่ากับ 0.713
ค่าความเชื่อมั่นด้านกระบวนการบริการ	เท่ากับ 0.775

4. การจัดการและวิเคราะห์ข้อมูล

การจัดการข้อมูล

1. ทำการตรวจสอบข้อมูล (Editing) โดยผู้วิจัยจะทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ในการตอบแบบสอบถามและแยกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก
2. ทำการลงรหัส (Coding) โดยนำแบบสอบถามปลายปิดที่สมบูรณ์มาลงรหัสตามที่ได้กำหนดไว้
3. ทำการประมวลผลข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) เพื่ออธิบายลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง
2. การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงอ้างอิง (Inferential statistic) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 ข้อที่ 2 และสมมติฐานข้อที่ 3

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติพื้นฐาน

1. ค่าร้อยละ (Percentage) ใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์: 2541)

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนคำตอบ} \times 100}{\text{จำนวนผู้ตอบทั้งหมด}}$$

2. ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) ใช้สัญลักษณ์ $\bar{X}$ โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์: 2550:

34)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

3. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์: 2550:

60)

$$S = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ S แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนของกลุ่มตัวอย่าง
 $(\sum X)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
 $\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
 n แทน จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่างหรือจำนวนข้อมูลทั้งหมด

สถิติที่ใช้ทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยการหาค่าความเชื่อมั่น

(Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (α Coefficient) ของครอนบาช (Cronbach) (กัลยา วาณิชยปัญญา. 2546: 449.) โดยใช้สูตร ดังนี้

$$\alpha = \frac{k \text{ covariance } / \text{variance}}{1 + (k-1) \text{ covariance } / \text{variance}}$$

เมื่อ	k	แทน	จำนวนค่าถาม
	covariance	แทน	ค่าเฉลี่ยของค่าแปรปรวนร่วมระหว่างค่าถาม ต่างๆ
	variance	แทน	ค่าเฉลี่ยของค่าแปรปรวนของค่าถาม

สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

1. ค่า Independent Sample t-test ใช้ทดสอบความแตกต่างระหว่าง ค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม กรณีทราบความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม แบบกลุ่มตัวอย่างทั้งสองเป็นอิสระแก่กัน (Independent Sample) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 (กัลยา วาณิชยปัญญา. 2544: 135)

ในการทดสอบ t-test หากค่าความแปรปรวนของข้อมูลเท่ากันทุกกลุ่ม ให้ทดสอบความแตกต่างด้วย Equal Variances Assumed และถ้าค่าความแปรปรวนของข้อมูลไม่เท่ากันทุกกลุ่ม ให้ทดสอบความแตกต่างด้วย Equal Variances Not Assumed โดยจะทำการทดสอบค่าแปรปรวนของแต่ละกลุ่มก่อนโดยใช้ Levene's Test

1.1 กรณีที่ความแปรปรวนของทั้ง 2 กลุ่มเท่ากัน ($S_1^2 = S_2^2$)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1-1)s_1^2 + (n_2-1)s_2^2}{n_1+n_2-2} \left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right)}}$$

สถิติที่ใช้ทดสอบ t มีชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom) $df = n_1+n_2-2$

1.2 กรณีที่ความแปรปรวนของทั้ง 2 กลุ่มไม่เท่ากัน ($S_1^2 \neq S_2^2$)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

สถิติที่ใช้ทดสอบ t มีชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom) = df

$$\text{Degree of Freedom (df)} = \frac{\left[\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2} \right]^2}{\frac{\left[\frac{S_1^2}{n_1} \right]^2}{n_1-1} + \frac{\left[\frac{S_2^2}{n_2} \right]^2}{n_2-1}}$$

เมื่อ	t	แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
	$\bar{X}_1, \bar{X}_2$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ
	S^2_1, S^2_2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ
	n_1, n_2	แทน	จำนวนสมาชิกในกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 ตามลำดับ
	df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ

2. ค่า F-Test ใช้ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยสองกลุ่มขึ้นไป โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 (กัลยา วาณิชย์ บัญชา. 2544)

2.1 สถิติ F-test กรณีค่าความแปรปรวนของข้อมูลแต่ละกลุ่มเท่ากัน มีสูตรดังนี้

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

$$MS_b = SS_b / (k - 1)$$

$$MS_w = SS_w / (n - k)$$

เมื่อ	F	แทน	ค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตจากการแจกแจงแบบ F เพื่อทราบนัยสำคัญ
	MS_b	แทน	ค่าประมาณของความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม (Mean Square Between Groups)
	MS_w	แทน	ค่าประมาณของความแปรปรวนภายในกลุ่ม (Mean Square Within Groups)
	MS_b	แทน	$\frac{SS_b}{(k-1)}$
	MS_w	แทน	$\frac{SS_w}{(n-k)}$
	SS_b	แทน	ผลรวมของกำลังสองระหว่างกลุ่ม (Between group sum of squares)
	SS_w	แทน	ผลรวมของกำลังสองภายในกลุ่ม (Within group sum of squares)
	k	แทน	จำนวนกลุ่ม

n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
(k-1)	แทน	Degree of freedom สำหรับการแปรผันระหว่างกลุ่ม (df _b)
(n-k)	แทน	Degree of freedom สำหรับการแปรผันภายในกลุ่ม (df _w)

และเมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 หรือระดับความเชื่อมั่น 95% โดยใช้สูตรตามวิธี Least Significant Difference (LSD) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยประชากร (กัลยา วาณิชย์ปัญญา. 2544: 333)

$$LSD = t_{1-\frac{\alpha}{2}; n-k} \sqrt{MSE \left[\frac{1}{n_i} + \frac{1}{n_j} \right]}$$

$$\text{โดยที่ } n = \sum_{i=1}^k n_i$$

$$\begin{aligned} n_i &\neq n \\ r &= n - k \end{aligned}$$

เมื่อ $t_{1-\frac{\alpha}{2}; n-k}$ แทน ค่าที่ใช้พิจารณาการแจกแจงที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และชั้นแห่ง

ความเป็นอิสระภายในกลุ่ม

MSE แทน ค่าความแปรปรวนภายในกลุ่ม MS_w

k แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ใช้ทดสอบ

n แทน จำนวนข้อมูลตัวอย่างทั้งหมด

α แทน ค่าความเชื่อมั่น

2.2 กรณีค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มไม่เท่ากันใช้ค่า Brown-Forsythe (β)

(Hartung. 2001: 300) ใช้สูตรดังนี้

$$\beta = \frac{MS_B}{MS_W}$$

$$\text{โดยค่า } MS_W = \sum_{i=1}^k (1 - \frac{n_i}{N}) S_i^2$$

เมื่อ β แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน Brown-Forsythe

MS_B แทน ค่าประมาณของความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม

(Mean Square between Groups)

 MS_W แทน ค่าประมาณของความแปรปรวนภายในกลุ่ม

(Mean Square within Groups)

สำหรับสถิติ Brown-Forsythe

 K แทน จำนวนของกลุ่มตัวอย่าง n_i แทน จำนวนตัวอย่างของกลุ่มที่ i N แทน ขนาดของประชากร S_1^2 แทน ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ i

และเมื่อพบค่าความแปรปรวนของตัวแปรต้นไม่เท่ากันอย่างน้อย 1 กลุ่ม จะทำการตรวจสอบความแปรปรวนเป็นรายคู่ โดยใช้สูตรตามวิธีดันทันท์ ที่ 3 (Dunnett T3) (กัลยา วาณิชย์ บัญชา, 2545, หน้า 241) คำนวณโดยใช้สูตรดังนี้

$$\overline{d_D} = \frac{q_D \sqrt{2(MSE)}}{\sqrt{n}}$$

เมื่อ $\overline{d_D}$ แทน ค่าผลต่างนัยสำคัญ q_D แทน ค่าผลต่างนัยสำคัญ MSE แทน ค่าแปรปรวนภายในกลุ่ม n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

3. ค่าสถิติสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 โดยใช้สูตร ดังนี้ (กัลยา วาณิชย์บัญชา, 2544: 311-312)

$$r = \frac{n \sum XY - (\sum X)(\sum Y)}{\sqrt{(n \sum X^2 - (\sum X)^2)(n \sum Y^2 - (\sum Y)^2)}}$$

เมื่อ r แทน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ $\sum X$ แทน ผลรวมคะแนนรายข้อ (Item) ของกลุ่มตัวอย่าง $\sum Y$ แทน ผลรวมคะแนนรวม (Total) ของทั้งกลุ่ม

$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนชุด X แต่ละตัวยกกำลังสอง
$\sum Y^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนชุด Y แต่ละตัวยกกำลังสอง
$\sum XY$	แทน	ผลรวมของผลคูณระหว่าง X และ Y
n	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

โดยที่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ จะมีค่าระหว่าง $-1 \leq r \leq 1$ และความหมายของค่า r (กัลยา วาณิชยปัญญา. 2544: 437) คือ

1. ค่า r เป็นลบ แสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกัน คือ ถ้า X เพิ่มขึ้น Y จะลด แต่ถ้า X ลด Y จะเพิ่ม
2. ค่า r เป็นบวก แสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน คือ ถ้า X เพิ่มขึ้น Y จะเพิ่มขึ้น แต่ถ้า X ลด Y จะลดด้วย
3. ถ้า r มีค่าเข้าใกล้ 1 หมายถึง X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน และมีความสัมพันธ์กันอย่างมาก
4. ถ้า r มีค่าเข้าใกล้ -1 หมายถึง X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกัน และมีความสัมพันธ์กันอย่างมาก
5. ถ้า $r = 0$ แสดงว่า X และ Y ไม่มีความสัมพันธ์กัน
6. ถ้า r มีค่าเข้าใกล้ 0 แสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์กันน้อยมากและมีค่าระดับความสัมพันธ์ของค่าสหสัมพันธ์ (Salkind. 2000: 208)

ค่าระดับความสัมพันธ์

ระดับความสัมพันธ์

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.81 – 1.00	มีความสัมพันธ์ทิศทางเดียวกันระดับสูงมาก
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.61 – 0.80	มีความสัมพันธ์ทิศทางเดียวกันระดับค่อนข้างสูง
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.41 – 0.60	มีความสัมพันธ์ทิศทางเดียวกันระดับปานกลาง
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.21 – 0.40	มีความสัมพันธ์ทิศทางเดียวกันระดับค่อนข้างต่ำ
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0.01 – 0.20	มีความสัมพันธ์ทิศทางเดียวกันระดับต่ำมาก
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ 0	ไม่มีความสัมพันธ์
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (-0.01) – (-0.20)	มีความสัมพันธ์ทิศทางตรงข้ามกันระดับต่ำมาก
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (-0.21) – (-0.40)	มีความสัมพันธ์ทิศทางตรงข้ามกันระดับค่อนข้างต่ำ
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (-0.41) – (-0.60)	มีความสัมพันธ์ทิศทางตรงข้ามกันระดับปานกลาง
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (-0.61) – (-0.80)	มีความสัมพันธ์ทิศทางตรงข้ามกันระดับค่อนข้างสูง
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (-0.81) – (-1.00)	มีความสัมพันธ์ทิศทางตรงข้ามกันระดับสูงมาก

ค่าสถิติที่ใช้การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1. ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกันมีความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินแตกต่างกัน

สำหรับ เพศ สถิติที่ใช้ทดสอบ คือ Independent t-test

สำหรับ อายุ สถานภาพ การศึกษา อาชีพ และรายได้ สถิติที่ใช้ทดสอบ คือ One-Way ANOVA

สมมติฐานข้อที่ 2. ความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงิน มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเปิดบัญชีการซื้อขายค่าเงินของนักลงทุนผ่านตัวแทนในประเทศไทย

สถิติที่ใช้ทดสอบ คือ ค่าสถิติสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient)

สมมติฐานข้อที่ 3. ส่วนประสมทางการตลาด ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านการส่งเสริมการตลาดและด้านกระบวนการของการให้บริการ มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเปิดบัญชีการซื้อขายค่าเงินของนักลงทุนผ่านตัวแทนในประเทศไทย

สถิติที่ใช้ทดสอบ คือ ค่าสถิติสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเปิดบัญชีการซื้อขาย
ค่าเงิน (FOREX Trading) ของนักลงทุนผ่านตัวแทนในประเทศไทย การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปล
ความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในการสื่อสารความหมายที่
ตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

n	แทน ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน ค่าที่ใช้พิจารณา t – Distribution
F-prob.	แทน ค่าสำหรับบอกนัยสำคัญทางสถิติ (ตาราง F-test)
B	แทน ค่าสถิติ Brown-Forsythe
r	แทน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
H_0	แทน สมมติฐานหลัก (Null Hypothesis)
H_1	แทน สมมติฐานรอง (Alternative Hypothesis)
Sig.	แทน ระดับนัยสำคัญทางสถิติจากการทดสอบ ที่โปรแกรม SPSS คำนวณได้ ใช้ในการสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน
*	แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
**	แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

การเสนอการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล และการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ และนำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบการอธิบาย โดยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 5 ส่วน ตามลำดับ ดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปและข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ด้านปัจจัยส่วนประกอบประสมทางการตลาดบริการที่มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเปิดบัญชีซื้อขายค่าเงินของนักลงทุนผ่านตัวแทนในประเทศไทย

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ด้านความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินที่มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเปิดบัญชีซื้อขายค่าเงินของนักลงทุนผ่านตัวแทนในประเทศไทย

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ด้านการเลือกเปิดบัญชีซื้อขายค่าเงินของนักลงทุนผ่านตัวแทนในประเทศไทย

ส่วนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกันมีความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินแตกต่างกัน

สมมติฐานข้อ 2 ความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงิน มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเปิดบัญชีการซื้อขายค่าเงินของนักลงทุนผ่านตัวแทนในประเทศไทย

สมมติฐานข้อ 3 ส่วนประสมทางการตลาดบริการ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านการส่งเสริมการตลาดและด้านกระบวนการบริการ มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเปิดบัญชีการซื้อขายค่าเงินของนักลงทุนผ่านตัวแทนในประเทศไทย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 3 แสดงจำนวนและร้อยละของลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

(n = 400)		
ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ทางด้านฟอเรกซ์ สัญญาส่วนต่าง และตราสารอนุพันธ์อื่นๆ		
ใช่	301	75.25
ไม่ใช่	99	24.75
ผู้ตอบแบบสอบถามจัดอยู่ในกลุ่มประเภทใด		
มีความสนใจ / ศึกษาข้อมูล	95	23.75
กำลังจะเปิดบัญชี	10	2.50
มีการเปิดบัญชีแล้ว	295	73.75
เพศ		
ชาย	328	82.00
หญิง	72	18.00
อายุ		
อายุ 18-27 ปี	125	31.25
อายุ 28-37 ปี	198	49.50
อายุ 38-47 ปี	59	14.75
อายุ 48-57 ปี	18	4.50
อายุ 58 ปีขึ้นไป	0	0.00
สถานภาพ		
โสด	266	66.50
สมรส/อยู่ด้วยกัน	134	33.50
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	61	15.25
ปริญญาตรี	250	62.50
สูงกว่าปริญญาตรี	89	22.25

ตาราง 3 (ต่อ)

(n = 400)		
ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อาชีพ		
นิสิต / นักศึกษา	38	9.50
พนักงานบริษัทเอกชน	140	35.00
ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ	68	17.00
เจ้าของกิจการ / ธุรกิจส่วนตัว	131	32.75
อื่นๆ	23	5.75
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท	67	16.75
15,001 – 25,000 บาท	117	29.25
25,001 – 35,000 บาท	67	16.75
35,001 – 45,000 บาท	52	13.00
45,001 บาทขึ้นไป	97	24.25
ความสามารถประเมินความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการเทรดฟอเร็กซ์		
ใช่	320	80.00
ไม่ใช่	80	20.00
มีความรู้จากการเรียนด้านการเงินหรือการลงทุนในตราสารอนุพันธ์		
ใช่	234	58.50
ไม่ใช่	166	41.50

จากตาราง 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน พบว่า

ความรู้ด้านฟอเร็กซ์ สัญญาส่วนต่าง และตราสารอนุพันธ์อื่นๆ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้ด้านฟอเร็กซ์ สัญญาส่วนต่าง และตราสารอนุพันธ์อื่นๆ จำนวน 301 คน คิดเป็นร้อยละ 75.25

กลุ่มประเภทของนักลงทุน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีการเปิดบัญชีแล้ว จำนวน 295 คน คิดเป็นร้อยละ 73.75 รองลงมาคือ มีความสนใจ / ศึกษาข้อมูล จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 23.75

เพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 328 คน คิดเป็นร้อยละ 82.00

อายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อายุอยู่ระหว่าง 28-37 ปี จำนวน 198 คน คิดเป็นร้อยละ 49.50 รองลงมาคือ ผู้ที่มีอายุระหว่าง 18-27 ปี จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 31.25

สถานภาพ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด จำนวน 266 คน คิดเป็นร้อยละ 66.50

ระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 250 คน คิดเป็นร้อยละ 62.50 รองลงมาคือ สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 22.25

อาชีพ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชนจำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 35.00 รองลงมาคือเจ้าของกิจการ / ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 32.75

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีรายได้ต่อเดือน 15,001 – 25,000 บาทจำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 29.25 รองลงมาคือผู้ที่มีรายได้ต่อเดือน 45,001 บาทขึ้นไป จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 24.25

ความสามารถในการประเมินความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการเทรดฟอเร็กซ์ ความเหมาะสมระหว่างวัตถุประสงค์การลงทุนและความสามารถในการรับความเสี่ยงได้อย่างเหมาะสม พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความสามารถในการประเมินความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการเทรดฟอเร็กซ์ จำนวน 320 คน คิดเป็นร้อยละ 80.00

ความรู้ที่เกี่ยวข้องจากการเรียนในด้านการเงินหรือการลงทุนในตราสารอนุพันธ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวข้องจากการเรียนในด้านการเงินหรือการลงทุนในตราสารอนุพันธ์ จำนวน 234 คน คิดเป็นร้อยละ 58.50

เนื่องจากพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามในข้ออายุ มีจำนวนน้อยกว่าร้อยละ 5 ในบางกลุ่ม ผู้วิจัยจึงได้ทำการยุบรวมกลุ่มและแสดงข้อมูลจำนวน (ความถี่) และร้อยละของนักลงทุนในข้ออายุใหม่ ดังนี้

ตาราง 4 การวิเคราะห์ลักษณะส่วนบุคคลด้านอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม

(n = 400)		
ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อายุ		
อายุ 18-27 ปี	125	31.25
อายุ 28-37 ปี	198	49.50
อายุ 38-47 ปี	77	19.25

จากตาราง 4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 28-37 ปี จำนวน 198 คน คิดเป็นร้อยละ 49.50 รองลงมาคือ ผู้ที่มีอายุระหว่าง 18-27 ปี จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 31.25 และผู้ที่มีอายุระหว่าง 38-47 ปี จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 19.25 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลด้านส่วนประสมทางการตลาดบริการที่มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเปิดบัญชีซื้อขายค่าเงินของนักลงทุนผ่านตัวแทนในประเทศไทย

ตาราง 5 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านส่วนประสมทางการตลาดบริการ

(n = 400)			
ส่วนประสมทางการตลาดบริการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความสำคัญ
ด้านผลิตภัณฑ์			
- ความน่าเชื่อถือและชื่อเสียงของโบรกเกอร์ฟอเร็กซ์	3.55	0.611	มากที่สุด
- ความเป็นมืออาชีพของตัวแทนโบรกเกอร์ฟอเร็กซ์	3.45	0.670	มากที่สุด
- ความหลากหลายของประเภทบัญชีที่ใช้ในการเทรดฟอเร็กซ์ เช่น Micro, Mini, Standard, ECN เป็นต้น	3.23	0.791	มาก
- ประเภทการเทรดและจำนวนคู่เงินที่มีให้เทรด	3.28	0.715	มากที่สุด
- ค่าการเพิ่มอำนาจซื้อ (Leverage) ที่โบรกเกอร์มีให้เลือกสำหรับบัญชีเทรด	3.19	0.719	มาก
รวม	3.34	0.509	มากที่สุด

ตาราง 5 (ต่อ)

(n = 400)			
ส่วนประสมทางการตลาดบริการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความสำคัญ
ด้านราคา			
- ค่าธรรมเนียมในการฝากและถอนเงินของบัญชีเทรด	3.42	0.732	มากที่สุด
- จำนวนเงินขั้นต่ำที่ใช้ในการเปิดบัญชีเทรด	3.23	0.837	มาก
- อัตราแลกเปลี่ยนที่ใช้อ้างอิงในการฝากเข้าบัญชีเป็นอัตราที่เหมาะสม	3.44	0.668	มากที่สุด
- ค่าช่วงราคา (Spread) ที่ต้องเสียในการเทรดจากผลต่างของราคา Bid และราคา Ask ของแต่ละคู่เงิน	3.48	0.711	มากที่สุด
รวม	3.39	0.578	มากที่สุด
ด้านการส่งเสริมการตลาด			
- มีการสื่อสารผ่านสื่อต่างๆ เช่น เว็บไซต์, โซเชียลมีเดีย เป็นต้น	3.07	0.841	มาก
- มีการจัดส่งข้อมูลข่าวสารให้กับผู้ลงทุนอย่างสม่ำเสมอ	3.16	0.841	มาก
- โบนัสการฝากเงิน โบนัสในการเทรดตามเงื่อนไขที่กำหนดที่มีความดึงดูดความสนใจและเหมาะสม	3.07	0.942	มาก
- มีการมอบของขวัญในช่วงเทศกาล เช่น คริสต์มาส ปีใหม่ วันเกิด เป็นต้น	2.80	0.977	มาก
- การจ่ายเงินคืนตามที่กำหนด (Rebate) สำหรับการทำธุรกรรมที่เกิดการซื้อขาย	3.13	0.946	มาก
รวม	3.05	0.712	มาก

ตาราง 5 (ต่อ)

(n = 400)			
ส่วนประสมทางการตลาดบริการ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความสำคัญ
ด้านกระบวนการบริการ			
- ขั้นตอนในการให้บริการง่าย ไม่ซับซ้อน	3.58	0.608	มากที่สุด
- มีระบบป้องกันความปลอดภัยด้านข้อมูลของลูกค้าที่ดี	3.71	0.559	มากที่สุด
- มีรูปแบบในการฝากและการถอนเงินผ่านทางหลายช่องทาง เช่น ผ่านบัตรเครดิต, บัญชีธนาคารไทย, เพย์สบาย (Paysbuy) เป็นต้น	3.67	0.548	มากที่สุด
- ความรวดเร็วในการฝากและการถอนเงิน	3.66	0.625	มากที่สุด
รวม	3.66	0.485	มากที่สุด

จากตาราง 5 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ระดับความสำคัญด้านผลิตภัณฑ์โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้ที่ตอบแบบสอบถามให้ระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ความน่าเชื่อถือและชื่อเสียงของโบรกเกอร์ฟอเร็กซ์ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 รองลงมาคือความเป็นมืออาชีพของตัวแทนโบรกเกอร์ฟอเร็กซ์ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 และประเภทการเทรดและจำนวนคู่เงินที่มีให้เทรด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.28 ตามลำดับ ระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ความหลากหลายของประเภทบัญชีที่ใช้ในการเทรดฟอเร็กซ์ เช่น Micro, Mini, Standard, ECN เป็นต้น โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.23 และค่าการเพิ่มอำนาจซื้อ (Leverage) ที่โบรกเกอร์มีให้เลือกสำหรับบัญชีเทรด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.19 ตามลำดับ

ระดับความสำคัญด้านราคาโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้ที่ตอบแบบสอบถามให้ระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ค่าช่วงราคา (Spread) ที่ต้องเสียในการเทรดจากผลต่างของราคา Bid และราคา Ask ของแต่ละคู่เงิน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 รองลงมาคือ อัตราแลกเปลี่ยนที่ใช้อ้างอิงในการฝากเข้าบัญชีเป็นอัตราที่เหมาะสม โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.44 และค่าธรรมเนียมในการฝากและถอนเงินของบัญชีเทรด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42 ตามลำดับ ระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ จำนวนเงินขั้นต่ำที่ใช้ในการเปิดบัญชีเทรด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.23

ระดับความสำคัญด้านการส่งเสริมทางการตลาดโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้ที่ตอบแบบสอบถามให้ระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ มีการจัดส่งข้อมูลข่าวสารให้กับผู้ลงทุนอย่างสม่ำเสมอ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.16

รองลงมาคือการจ่ายเงินตามที่กำหนด (Rebate) สำหรับการทำธุรกรรมที่เกิดการขาดทุน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.13 มีการสื่อสารผ่านสื่อต่างๆ เช่น เว็บไซต์, โซเชียลมีเดีย เป็นต้น และโบนัสการฝากเงิน โบนัสในการเทรดตามเงื่อนไขที่กำหนดที่มีความดึงดูดความสนใจและเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.07 และมีการมอบของขวัญในช่วงเทศกาล เช่น คริสต์มาส ปีใหม่ วันเกิด เป็นต้น โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.80 ตามลำดับ

ระดับความสำคัญด้านกระบวนการบริการโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้ที่ตอบแบบสอบถามให้ระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ มีระบบป้องกันความปลอดภัยด้านข้อมูลของลูกค้าที่ดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 รองลงมาคือ มีรูปแบบในการฝากและการถอนเงินผ่านทางหลายช่องทาง เช่น ผ่านบัตรเครดิต, บัญชีธนาคารไทย, เพย์สบาย (Paysbuy) เป็นต้น โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 ความรวดเร็วในการฝากและการถอนเงิน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 และขั้นตอนในการให้บริการง่าย ไม่ซับซ้อน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ด้านความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินที่มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเปิดบัญชีซื้อขายค่าเงินของนักลงทุนผ่านตัวแทนในประเทศไทย

ตาราง 6 แสดงการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจด้านความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงิน

(n = 400)		
ความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงิน	ตอบถูก	ตอบผิด
	ร้อยละ	ร้อยละ
ความรู้ด้านปัจจัยพื้นฐาน		
- ขาดด้านตัวเลขการจ้างงานนอกภาคการเกษตรของสหรัฐอเมริกา (Non-Farm Employment Change) หากตัวเลขเพิ่มขึ้นแสดงว่ามีการจ้างงานมากขึ้น แสดงถึงเศรษฐกิจกำลังเจริญเติบโต ทำให้ค่าเงินดอลลาร์ (USD) แข็งค่ามากขึ้น	85.75	14.25
- ตัวเลขอัตราว่างงาน (Unemployment Rate) จะสะท้อนภาพเศรษฐกิจโดยตรง ถ้ามีการว่างงานในอัตราสูง แสดงว่าเศรษฐกิจกำลังอ่อนแอและมีผลทำให้ค่าเงินอ่อนค่า	86.25	13.75
- การประกาศขึ้นอัตราดอกเบี้ย (Interest Rate) ในสหรัฐอเมริกามีผลต่อค่าเงินดอลลาร์ (USD) แข็งค่าขึ้น เมื่อเทียบกับสกุลหลักๆ อย่างยูโร (EUR)	83.00	17.00
- อัตราเงินเฟ้อทำให้ค่าเงินอ่อนหรือแข็งค่า ดังนั้นอัตราเงินเฟ้อของสกุลเงินหนึ่ง ๆ ควรอยู่ในระดับที่เหมาะสม เนื่องจากเงินเฟ้อจะเกิดขึ้นในทุกประเทศ	85.75	14.25
ความรู้ด้านปัจจัยเทคนิค		
- กราฟ (Chart) คือลักษณะแสดงการใช้แทนการเคลื่อนไหวของราคาในช่วงเวลานั้น ๆ มีในรูปแบบแผนภูมิแบบเส้น (Line Chart) แผนภูมิแบบแท่ง (Bar Chart) และกราฟแท่งเทียน (Candle Stick Chart)	94.75	5.25
- การสังเกต Trend Indicators ไว้ใช้หาจุดกลับของเทรนแล้วเทรด	72.25	27.75

ตาราง 6 (ต่อ)

ความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงิน	(n = 400)	
	ตอบถูก ร้อยละ	ตอบผิด ร้อยละ
- การใช้ดัชนีตัววัดความแกว่ง (Oscillator Indicators) สามารถบอกสัญญาณการเปลี่ยนแนวโน้มได้	77.50	22.50
- รูปแบบราคาต่างๆ (Price Pattern) ซึ่งเป็นรูปแบบกราฟที่เคลื่อนที่อย่างมีนัยสำคัญ สามารถใช้ในการคาดการณ์ภาวะราคาที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้	87.00	13.00

จากตาราง 6 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจด้านความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงิน ประกอบด้วย ความรู้ด้านปัจจัยพื้นฐาน และความรู้ด้านปัจจัยเทคนิค จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน อธิบายผลได้ดังนี้

ความรู้ด้านปัจจัยพื้นฐาน

1. ขีดจำกัดตัวเลขการจ้างงานนอกภาคการเกษตรของสหรัฐอเมริกา (Non-Farm Employment Change) หากตัวเลขเพิ่มขึ้นแสดงว่ามีการจ้างงานมากขึ้น แสดงถึงเศรษฐกิจกำลังเจริญเติบโต ทำให้ค่าเงินดอลลาร์ (USD) แข็งค่ามากขึ้น ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ตอบถูกจำนวน 343 คน คิดเป็นร้อยละ 85.75 และตอบผิดจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 14.25

2. ตัวเลขอัตราว่างงาน (Unemployment Rate) จะสะท้อนภาพเศรษฐกิจโดยตรง ถ้ามีการว่างงานในอัตราสูง แสดงว่าเศรษฐกิจกำลังอ่อนแอและมีผลทำให้ค่าเงินอ่อนค่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ตอบถูกจำนวน 345 คน คิดเป็นร้อยละ 86.25 และตอบผิดจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 13.75

3. การประกาศขึ้นอัตราดอกเบี้ย (Interest Rate) ในสหรัฐอเมริกามีผลต่อค่าเงินดอลลาร์ (USD) แข็งค่าขึ้น เมื่อเทียบกับสกุลหลักๆ อย่างยูโร (EUR) ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ตอบถูกจำนวน 332 คน คิดเป็นร้อยละ 83.00 และตอบผิดจำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 17.00

4. อัตราเงินเฟ้อทำให้ค่าเงินอ่อนหรือแข็งค่า ดังนั้นอัตราเงินเฟ้อของสกุลเงินหนึ่ง ๆ ควรอยู่ในระดับที่เหมาะสม เนื่องจากเงินเฟ้อจะเกิดขึ้นในทุกประเทศ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ตอบถูกจำนวน 343 คน คิดเป็นร้อยละ 85.75 และตอบผิดจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 14.25

ความรู้ด้านปัจจัยเทคนิค

5. กราฟ (Chart) คือลักษณะแสดงการใช้แทนการเคลื่อนไหวของราคาในช่วงเวลานั้น ๆ มีในรูปแบบแผนภูมิแบบเส้น (Line Chart) แผนภูมิแบบแท่ง (Bar Chart) และกราฟแท่งเทียน (Candle Stick Chart) ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ตอบถูกจำนวน 379 คน คิดเป็นร้อยละ 94.75 และตอบผิดจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.25

6. การสังเกต Trend Indicators ไว้ใช้หาจุดกลับของเทรนแล้วเทรต ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ตอบถูกจำนวน 289 คน คิดเป็นร้อยละ 72.25 และตอบผิดจำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 27.75

7. การใช้ดัชนีตัววัดความแกว่ง (Oscillator Indicators) สามารถบอกสัญญาณการเปลี่ยนแนวโน้มได้ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ตอบถูกจำนวน 310 คน คิดเป็นร้อยละ 77.50 และตอบผิดจำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 22.50

8. รูปแบบราคาต่าง ๆ (Price Pattern) ซึ่งเป็นรูปแบบกราฟที่เคลื่อนที่อย่างมีนัยสำคัญ สามารถใช้ในการคาดการณ์ภาวะราคาที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ตอบถูกจำนวน 348 คน คิดเป็นร้อยละ 87.00 และตอบผิดจำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 13.00

ตาราง 7 แสดงคะแนนรวมระดับความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินของผู้ตอบแบบสอบถาม

(n = 400)		
ผลรวมคะแนนระดับความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงิน	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม (คน)	ร้อยละ
ความรู้ด้านปัจจัยพื้นฐาน		
- ตอบถูก 4 ข้อ	232	58.00
- ตอบถูก 3 ข้อ	92	23.00
- ตอบถูก 2 ข้อ	52	13.00
- ตอบถูก 0-1 ข้อ	24	6.00
ความรู้ด้านปัจจัยเทคนิค		
- ตอบถูก 4 ข้อ	265	66.25
- ตอบถูก 3 ข้อ	62	15.50
- ตอบถูก 2 ข้อ	55	13.75
- ตอบถูก 0-1 ข้อ	18	4.50

จากตาราง 7 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีคะแนนรวมระดับความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินด้านปัจจัยพื้นฐานส่วนใหญ่ตอบถูก 4 ข้อ มีจำนวน 232 คน คิดเป็นร้อยละ 46.00 รองลงมา ผู้ตอบแบบสอบถามตอบถูก 3 ข้อ มีจำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 23.00

ผู้ตอบแบบสอบถามมีคะแนนรวมระดับความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินด้านปัจจัยเทคนิคส่วนใหญ่ตอบถูก 4 ข้อ มีจำนวน 265 คน คิดเป็นร้อยละ 62.25 รองลงมา ผู้ตอบแบบสอบถามตอบถูก 3 ข้อ มีจำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 15.50

ตาราง 8 แสดงระดับความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินของผู้ตอบแบบสอบถาม

(n = 400)

ผลรวมคะแนนระดับความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงิน	จำนวนผู้ตอบ แบบสอบถาม (คน)	ร้อยละ
มีความรู้ในระดับน้อยที่สุด (ตอบถูก 1-2 ข้อ)	14	3.50
มีความรู้ในระดับน้อย (ตอบถูก 3-4 ข้อ)	30	7.50
มีความรู้ในระดับมาก (ตอบถูก 5-6 ข้อ)	99	24.75
มีความรู้ในระดับมากที่สุด (ตอบถูก 7-8 ข้อ)	257	65.25

จากตาราง 8 แสดงระดับความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงิน ของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ในระดับมากที่สุด มีจำนวน 257 คน คิดเป็นร้อยละ 65.25 รองลงมา มีความรู้ในระดับมาก มีจำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 24.75

ตาราง 9 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความรู้การซื้อขายค่าเงิน

ความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความรู้ความเข้าใจ
ความรู้ด้านปัจจัยพื้นฐาน	3.33	0.918	มาก
ความรู้ด้านปัจจัยเทคนิค	3.44	0.890	มาก
ความรู้ความเข้าใจโดยรวม	6.72	1.621	มาก

จากตาราง 9 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินโดยรวมต่ำสุด 1 คะแนน และคะแนนโดยรวมสูงสุด 8 คะแนน มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.72 ซึ่งเมื่อพิจารณาด้านรายละเอียดมีดังต่อไปนี้

ความรู้ด้านปัจจัยพื้นฐาน ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 400 คน พบว่ามีคะแนนโดยรวมต่ำสุด 1 คะแนน และคะแนนโดยรวมสูงสุด 4 คะแนน มีความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.33

ความรู้ด้านปัจจัยเทคนิค ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 400 คน พบว่ามีคะแนนโดยรวมต่ำสุด 1 คะแนน และคะแนนโดยรวมสูงสุด 4 คะแนน มีความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.44

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ด้านการเลือกเปิดบัญชีซื้อขายค่าเงินผ่านตัวแทนในประเทศไทย

ตาราง 10 ข้อมูลแจกแจงความถี่และค่าร้อยละของการเลือกเปิดบัญชีซื้อขายค่าเงินผ่านตัวแทนในประเทศไทย

(n = 400)		
การเลือกเปิดบัญชีซื้อขายค่าเงิน	จำนวนผู้ตอบ แบบสอบถาม (คน)	ร้อยละ
ประเภทบัญชีซื้อขายค่าเงิน		
บัญชีรายย่อย (Micro Cent)	59	14.75
บัญชีมินิ (Mini)	119	29.75
บัญชีมาตรฐาน (Standard)	144	36.00
บัญชีซื้อขายบนเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์ (ECN)	78	19.50
วัตถุประสงค์ในการลงทุนและลักษณะ		
การทำธุรกรรม		
ลงทุน/ เก็งกำไร	352	88.00
การป้องกันความเสี่ยง	18	4.50
การกระจายความเสี่ยง	30	7.50

จากตาราง 10 พบว่า ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากผู้ตอบแบบสอบถาม 400 คน พบว่าการเลือกเปิดบัญชีซื้อขายค่าเงินผ่านตัวแทนในประเทศไทย ประเภทบัญชีซื้อขายค่าเงินที่สนใจเปิดบัญชีเทรดมากที่สุดคือ บัญชีมาตรฐาน (Standard) จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 36.00 รองลงมาคือ บัญชีมินิ (Mini) จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 29.75

วัตถุประสงค์ในการลงทุนและลักษณะการทำธุรกรรม พบว่า ลงทุน/ เก่งกำไร มากที่สุด จำนวน 352 คน คิดเป็นร้อยละ 88.00 รองลงมาคือการกระจายความเสี่ยงจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 7.50 และการป้องกันความเสี่ยงจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 4.50 ตามลำดับ

ตาราง 11 ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการเลือกเปิดบัญชีซื้อขาย
ค่าเงินผ่านตัวแทนในประเทศไทย

การเลือกเปิดบัญชีซื้อขายค่าเงิน	Min	Max	$\bar{X}$	S.D
จำนวนบัญชีที่เปิดในการลงทุน	1	10	2.68	2.097
จำนวนเงินที่ใช้ในการลงทุน	30	40000	2562.32	4105.415
จำนวนครั้งที่เทรด	1	200	16.31	24.324

จากตาราง 11 พบว่า ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการเลือกเปิดบัญชีซื้อขายค่าเงินผ่านตัวแทนในประเทศไทยพบว่าจำนวนบัญชีที่เปิดในการลงทุน มีจำนวนต่ำสุดคือ 1 บัญชี สูงสุด 10 บัญชี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.68 บัญชี ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 2.097

ด้านจำนวนเงินที่ใช้ในการลงทุน มีงบประมาณต่ำสุดคือ 30 ดอลลาร์ สูงสุด 40000 ดอลลาร์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2562.32 ดอลลาร์ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 4105.415

ด้านจำนวนครั้งที่เทรด มีจำนวนการเทรดต่ำสุดอยู่ที่ 1 ครั้งต่อสัปดาห์ สูงสุด 200 ครั้งต่อสัปดาห์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.31 ครั้งต่อสัปดาห์ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 24.324

ส่วนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันมีความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินแตกต่างกัน แยกเป็นสมมติฐานย่อยได้ ดังนี้

สมมติฐานที่ 1.1 เพศที่แตกต่างกัน มีความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินแตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : เพศที่แตกต่างกัน มีความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินไม่แตกต่างกัน

H_1 : เพศที่แตกต่างกัน มีความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินแตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน (Independent Sample t-test) โดยใช้ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% ซึ่งจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อค่า Sig. (2-tailed) ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า 0.05

โดยจะทำการตรวจสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มก่อน โดยใช้ Laven's Test ซึ่งตั้งสมมติฐาน ดังนี้

H_0 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มเท่ากัน

H_1 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มไม่เท่ากัน

ในการทดสอบสมมติฐานดังกล่าว หากค่าความแปรปรวนของข้อมูลเท่ากันทุกกลุ่มให้ทดสอบค่า t ด้วย Equal variances assumed และถ้าความแปรปรวนของข้อมูลไม่เท่ากันทุกกลุ่มให้ทดสอบด้วย Equal variances not assumed

ตาราง 12 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มเพศ

ความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงิน	Levene's Test for Equality of Variances	
	F	Sig.
ความรู้ด้านปัจจัยพื้นฐาน	2.403	0.122
ความรู้ด้านปัจจัยเทคนิค	1.077	0.300

จากตาราง 12 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงิน จำแนกตามเพศ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า

ด้านความรู้ด้านปัจจัยพื้นฐานและความรู้ด้านปัจจัยเทคนิคมีค่า Sig เท่ากับ 0.122 และ 0.300 ตามลำดับ ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ค่าความแปรปรวนเท่ากัน ดังนั้นจึงพิจารณาผลการทดสอบค่า t กรณีค่าความแปรปรวนเท่ากัน (Equal variances assumed)

ตาราง 13 แสดงผลการวิเคราะห์ความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงิน ของนักลงทุนจำแนกตามเพศ

ความรู้ด้านการซื้อ ขายค่าเงิน	เพศ	$\bar{X}$	S.D.	t.	df	Sig. (2-tailed)
ความรู้ด้านปัจจัยพื้นฐาน	ชาย	3.31	0.936	-0.742	398	0.458
	หญิง	3.40	0.833			
ความรู้ด้านปัจจัยเทคนิค	ชาย	3.42	0.902	-0.684	398	0.495
	หญิง	3.50	0.839			

จากตาราง 13 แสดงผลการวิเคราะห์ความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงิน ของนักลงทุนจำแนกตามเพศโดยใช้สถิติ (Independent Sample t-Test) โดยใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ในการทดสอบพบว่า

ด้านความรู้ด้านปัจจัยพื้นฐานและความรู้ด้านปัจจัยเทคนิคมีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.458 และ 0.495 ตามลำดับ ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า เพศที่แตกต่างกันมีความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินด้านปัจจัยพื้นฐานและความรู้ด้านปัจจัยเทคนิคไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 1.2 อายุที่แตกต่างกัน มีความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินแตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : อายุที่แตกต่างกัน มีความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินไม่แตกต่างกัน

H_1 : อายุที่แตกต่างกัน มีความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินแตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One-Way Analysis of Variance : ANOVA) โดยใช้กลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก H_0 เมื่อค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05 ทั้งนี้จะทำการทดสอบความ

แปรปรวนของแต่ละกลุ่มก่อน ถ้าความแปรปรวนแต่ละกลุ่มเท่ากันให้ทดสอบสมมติฐานจากตาราง F-test และถ้าค่าความแปรปรวนแต่ละกลุ่มไม่เท่ากันให้ทดสอบสมมติฐานจากตาราง Brown-Forsythe test ซึ่งจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่านัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า 0.05 ถ้าสมมติฐานใดปฏิเสธสมมติฐานหลักและยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างน้อยหนึ่งคู่ จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Fisher's Least Significant (LSD) หรือ Dunnett's T3 เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

โดยทำการทดสอบความแปรปรวนของแต่ละกลุ่ม โดยใช้การทดสอบ Levene's Test ซึ่งตั้งสมมติฐาน ได้ดังนี้

H_0 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มเท่ากัน

H_1 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มไม่เท่ากัน

ผลการทดสอบความแปรปรวนใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ก็ต่อเมื่อค่านัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า 0.05

ตาราง 14 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มอายุ โดยใช้การทดสอบ Levene's test

ความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงิน	Levene's test			
	Statistic	df1	df2	Sig.
ความรู้ด้านปัจจัยพื้นฐาน	2.882	2	397	0.057
ความรู้ด้านปัจจัยเทคนิค	4.825	2	397	0.009*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 14 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินแต่ละระดับอายุ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

ด้านความรู้ด้านปัจจัยพื้นฐานมีค่า Sig เท่ากับ 0.057 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่าค่าความแปรปรวนของผู้ตอบแบบสอบถามแต่ละกลุ่มอายุเท่ากัน ดังนั้นจึงใช้ F-test ในการทดสอบสมมติฐาน และด้านความรู้

ด้านปัจจัยเทคนิค มีค่า Sig. เท่ากับ 0.009 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่าค่าความแปรปรวนของผู้ตอบแบบสอบถามแต่ละกลุ่มอายุไม่เท่ากัน ดังนั้นจึงใช้ Brown-Forsythe ในการทดสอบสมมติฐาน

ตาราง 15 แสดงความแตกต่างกันของความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงิน จำแนกตามอายุโดยใช้ F-test

F-test	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ความรู้ด้านปัจจัยพื้นฐาน	ระหว่างกลุ่ม	3.043	2	1.521	1.812	0.165
	ภายในกลุ่ม	333.397	397	0.840		
	รวม	336.440	399			

จากตาราง 15 แสดงความแตกต่างของความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินด้านความรู้ด้านปัจจัยพื้นฐาน จำแนกตามระดับการศึกษา มีค่า Sig. เท่ากับ 0.165 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่าค่าความแปรปรวนของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินด้านปัจจัยพื้นฐานในแต่ละกลุ่มอายุไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตาราง 16 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างกันของความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินด้านปัจจัยเทคนิค จำแนกตามกลุ่มอายุ โดยใช้ Brown Forsythe

Brown-Forsythe	Statistic	df1	df2	Sig.
ความรู้ด้านปัจจัยเทคนิค	2.365	2	307.245	0.096

จากตาราง 16 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินจำแนกตามอายุ เมื่อพิจารณาพบว่า ด้านความรู้ด้านปัจจัยเทคนิคมีค่า Sig. เท่ากับ 0.096 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุแตกต่างกัน มีความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินด้านปัจจัยเทคนิคไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 1.3 สถานภาพที่แตกต่างกัน มีความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินแตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : สถานภาพที่แตกต่างกัน มีความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินไม่แตกต่างกัน

H_1 : สถานภาพที่แตกต่างกัน มีความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินแตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน (Independent Sample t-test) โดยใช้ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% ซึ่งจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) เมื่อค่า Sig. (2-tailed) ค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า 0.05

โดยจะทำการตรวจสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มก่อน โดยใช้ Laven's Test ซึ่งตั้งสมมติฐาน ดังนี้

H_0 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มเท่ากัน

H_1 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มไม่เท่ากัน

ในการทดสอบสมมติฐานดังกล่าว หากค่าความแปรปรวนของข้อมูลเท่ากันทุกกลุ่มให้ทดสอบค่า t ด้วย Equal variances assumed และถ้าความแปรปรวนของข้อมูลไม่เท่ากันทุกกลุ่มให้ทดสอบด้วย Equal variances not assumed

ตาราง 17 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มสถานภาพ

ความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงิน	Levene's Test for Equality of Variances	
	F	Sig.
ความรู้ด้านปัจจัยพื้นฐาน	0.135	0.713
ความรู้ด้านปัจจัยเทคนิค	0.033	0.856

จากตาราง 17 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงิน จำแนกตามสถานภาพ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า

ความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินด้านปัจจัยพื้นฐานและความรู้ด้านปัจจัยเทคนิคมีค่า Sig. เท่ากับ 0.713 และ 0.856 ตามลำดับ ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ค่าความแปรปรวนเท่ากัน ดังนั้นจึงพิจารณาผลการทดสอบค่า t กรณีค่าความแปรปรวนเท่ากัน (Equal variances assumed)

ตาราง 18 แสดงผลการวิเคราะห์ความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงิน ของนักลงทุนจำแนกตามสถานภาพ

ความรู้ด้านการซื้อ ขายค่าเงิน	สถานภาพ	$\bar{X}$	S.D.	t.	df	Sig. (2-tailed)
ความรู้ด้านปัจจัยพื้นฐาน	โสด	3.32	0.924	-0.205	398	0.838
	สมรส	3.34	0.910			
ความรู้ด้านปัจจัยเทคนิค	โสด	3.44	0.889	0.153	398	0.878
	สมรส	3.43	0.896			

จากตาราง 18 แสดงผลการวิเคราะห์ความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงิน ของนักลงทุนจำแนกตามสถานภาพโดยใช้สถิติ (Independent Sample t-Test) โดยใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ในการทดสอบพบว่า

ด้านความรู้ด้านปัจจัยพื้นฐานและความรู้ด้านปัจจัยเทคนิคมีค่า มีค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.838 และ 0.878 ตามลำดับ ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และ ปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า สถานภาพที่แตกต่างกันมีความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงิน ด้านปัจจัยพื้นฐานและด้านปัจจัยเทคนิคไม่แตกต่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 1.4 ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินแตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินไม่แตกต่างกัน

H_1 : ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินแตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One-Way Analysis of Variance : ANOVA) โดยใช้กลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก H_0 เมื่อค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05 ทั้งนี้จะทำการทดสอบความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มก่อน ถ้าความแปรปรวนแต่ละกลุ่มเท่ากันให้ทดสอบสมมติฐานจากตาราง F-test และถ้าค่าความแปรปรวนแต่ละกลุ่มไม่เท่ากันให้ทดสอบสมมติฐานจากตาราง Brown-Forsythe test ซึ่งจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่านัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า 0.05 ถ้าสมมติฐานใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน อย่างน้อยหนึ่งคู่ จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ

Fisher's Least Significant (LSD) หรือ Dunnett's T3 เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

โดยทำการทดสอบความแปรปรวนของแต่ละกลุ่ม โดยใช้การทดสอบ Levene's Test ซึ่งตั้งสมมติฐาน ได้ดังนี้

H_0 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มเท่ากัน

H_1 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มไม่เท่ากัน

ผลการทดสอบความแปรปรวนใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ก็ต่อเมื่อค่านัยสำคัญทางสถิติ มีค่าน้อยกว่า 0.05

ตาราง 19 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มระดับการศึกษา โดยใช้การทดสอบ Levene's test

ความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงิน	Levene's test			
	Statistic	df1	df2	Sig.
ความรู้ด้านปัจจัยพื้นฐาน	4.531	2	397	0.011*
ความรู้ด้านปัจจัยเทคนิค	5.880	2	397	0.003*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 19 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินแต่ละระดับการศึกษา เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

ด้านความรู้ด้านปัจจัยพื้นฐานและความรู้ด้านปัจจัยเทคนิคมีค่า Sig เท่ากับ 0.011 และ 0.003 ตามลำดับ ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่าค่าความแปรปรวนของผู้ตอบแบบสอบถามแต่ละกลุ่มระดับการศึกษาไม่เท่ากัน ดังนั้นจึงใช้ Brown-Forsythe ในการทดสอบสมมติฐาน

ตาราง 20 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างกันของความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงิน จำแนกตามระดับการศึกษา โดยใช้ Brown Forsythe

Brown-Forsythe	Statistic	df1	df2	Sig.
ความรู้ด้านปัจจัยพื้นฐาน	7.036	2	171.996	0.001*
ความรู้ด้านปัจจัยเทคนิค	8.894	2	175.192	0.000*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 20 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินจำแนกตามระดับการศึกษา เมื่อพิจารณาพบว่า ด้านความรู้ด้านปัจจัยพื้นฐาน และด้านความรู้ปัจจัยด้านเทคนิคมีค่า Sig. เท่ากับ 0.001 และ 0.000 ตามลำดับ ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินด้านปัจจัยพื้นฐาน และความรู้ปัจจัยด้านเทคนิคแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังนั้น จะทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ต่อโดยใช้สถิติ Dunnett's T3

ตาราง 21 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินด้านปัจจัยพื้นฐาน จำแนกตามระดับการศึกษาค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยใช้วิธีทดสอบ Dunnett's T3

ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	ต่ำกว่า	ปริญญาตรี	สูงกว่า
		ปริญญาตรี	ปริญญาตรี	ปริญญาตรี
		2.97	3.34	3.55
ต่ำกว่าปริญญาตรี	2.97	-	-0.373*	-0.583*
			(0.036)	(0.001)
ปริญญาตรี	3.34		-	-0.211
				(0.128)
สูงกว่าปริญญาตรี	3.55			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 21 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินด้านปัจจัยพื้นฐาน จำแนกตามระดับการศึกษาค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยใช้วิธีทดสอบ Dunnett's T3 พบว่า

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีกับผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีมีค่า Sig. เท่ากับ 0.036 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทั้ง 2 กลุ่มมีความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินด้านปัจจัยพื้นฐานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีมีความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินด้านปัจจัยพื้นฐานมากกว่าระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.373

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีกับผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีค่า Sig. เท่ากับ 0.001 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทั้ง 2 กลุ่มมีความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินด้านปัจจัยพื้นฐานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรีมีความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินด้านปัจจัยพื้นฐานมากกว่าระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.583

สำหรับรายคู่อื่นๆไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 22 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินด้านปัจจัยเทคนิค จำแนกตามระดับการศึกษาค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยใช้วิธีทดสอบ Dunnett's T3

ระดับการศึกษา	$\bar{X}$	ต่ำกว่า	ปริญญาตรี	สูงกว่า
		ปริญญาตรี	ปริญญาตรี	ปริญญาตรี
		2.98	3.50	3.56
ต่ำกว่าปริญญาตรี	2.98	-	-0.516*	-0.578*
			(0.001)	(0.001)
ปริญญาตรี	3.50		-	-0.062
				(0.910)
สูงกว่าปริญญาตรี	3.56			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 22 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินด้านปัจจัยเทคนิค จำแนกตามระดับการศึกษาค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยใช้วิธีทดสอบ Dunnett's T3 พบว่า

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีกับผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีมีค่า Sig. เท่ากับ 0.001 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทั้ง 2 กลุ่มมีความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินด้านปัจจัยเทคนิคแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีมีความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินด้านปัจจัยเทคนิคมากกว่าระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.516

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีกับผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีค่า Sig. เท่ากับ 0.001 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ตอบแบบสอบถามทั้ง 2 กลุ่มมีความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินด้านปัจจัยเทคนิคแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรีมีความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินด้านปัจจัยเทคนิคมากกว่าระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.578

สำหรับรายคู่อื่นๆไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 1.5 อาชีพที่แตกต่างกัน มีความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินแตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : อาชีพที่แตกต่างกัน มีความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินไม่แตกต่างกัน

H_1 : อาชีพที่แตกต่างกัน มีความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินแตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One-Way Analysis of Variance : ANOVA) โดยใช้กลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก H_0 เมื่อค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05 ทั้งนี้จะทำการทดสอบความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มก่อน ถ้าความแปรปรวนแต่ละกลุ่มเท่ากันให้ทดสอบสมมติฐานจากตาราง F-test และถ้าค่าความแปรปรวนแต่ละกลุ่มไม่เท่ากันให้ทดสอบสมมติฐานจากตาราง Brown-Forsythe test ซึ่งจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่านัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า 0.05 ถ้าสมมติฐานใดปฏิเสธสมมติฐานหลักและยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างน้อยหนึ่งคู่ จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Fisher's Least Significant (LSD) หรือ Dunnett's T3 เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

โดยทำการทดสอบความแปรปรวนของแต่ละกลุ่ม โดยใช้การทดสอบ Levene's Test ซึ่งตั้งสมมติฐาน ได้ดังนี้

H_0 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มเท่ากัน

H_1 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มไม่เท่ากัน

ผลการทดสอบความแปรปรวนใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ก็ต่อเมื่อค่านัยสำคัญทางสถิติ มีค่าน้อยกว่า 0.05

ตาราง 23 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มอาชีพ โดยใช้การทดสอบ Levene's test

ความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงิน	Levene's test			
	Statistic	df1	df2	Sig.
ความรู้ด้านปัจจัยพื้นฐาน	0.851	4	395	0.494
ความรู้ด้านปัจจัยเทคนิค	1.178	4	395	0.320

จากตาราง 23 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินแต่ละอาชีพ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

ด้านความรู้ด้านปัจจัยพื้นฐาน และความรู้ด้านปัจจัยเทคนิค มีค่า Sig เท่ากับ 0.494 และ 0.320 ตามลำดับ ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่าค่าความแปรปรวนของผู้ตอบแบบสอบถามแต่ละกลุ่มอาชีพเท่ากัน ดังนั้นจึงใช้ F-test ในการทดสอบสมมติฐาน

ตาราง 24 แสดงความแตกต่างกันของความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงิน จำแนกตามอาชีพ โดยใช้ F-test

F-test	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ความรู้ด้านปัจจัยพื้นฐาน	ระหว่างกลุ่ม	1.756	4	0.439	0.518	0.722
	ภายในกลุ่ม	334.684	395	0.847		
	รวม	336.440	399			
ความรู้ด้านปัจจัยเทคนิค	ระหว่างกลุ่ม	1.429	4	0.357	0.448	0.774
	ภายในกลุ่ม	314.881	395	0.797		
	รวม	316.310	399			

จากตาราง 24 แสดงความแตกต่างของความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินด้านความรู้ด้านปัจจัยพื้นฐาน และความรู้ด้านปัจจัยเทคนิค จำแนกตามอาชีพ มีค่า Sig. เท่ากับ 0.722 และ 0.774 ตามลำดับ ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่าค่าความแปรปรวนของผู้ตอบแบบสอบถามในด้านความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินในความรู้ด้านปัจจัยพื้นฐานและความรู้ด้านปัจจัยเทคนิค ในแต่ละอาชีพไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 1.6 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินแตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินไม่แตกต่างกัน

H_1 : รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินแตกต่างกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One-Way Analysis of Variance : ANOVA) โดยใช้กลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้ระดับความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 ดังนั้นจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก H_0 เมื่อค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05 ทั้งนี้จะทำการทดสอบความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มก่อน ถ้าความแปรปรวนแต่ละกลุ่มเท่ากันให้ทดสอบสมมติฐานจากตาราง F-test และถ้าค่าความแปรปรวนแต่ละกลุ่มไม่เท่ากันให้ทดสอบสมมติฐานจากตาราง Brown-Forsythe test ซึ่งจะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่านัยสำคัญทางสถิติมีค่าน้อยกว่า 0.05 ถ้าสมมติฐานใดปฏิเสธสมมติฐานหลักและยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างน้อยหนึ่งคู่ จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Fisher's Least Significant (LSD) หรือ Dunnett's T3 เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

โดยทำการทดสอบความแปรปรวนของแต่ละกลุ่ม โดยใช้การทดสอบ Levene's Test ซึ่งตั้งสมมติฐาน ได้ดังนี้

H_0 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มเท่ากัน

H_1 : ค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มไม่เท่ากัน

ผลการทดสอบความแปรปรวนใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ก็ต่อเมื่อค่านัยสำคัญทางสถิติ มีค่าน้อยกว่า 0.05

ตาราง 25 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน โดยใช้การทดสอบ Levene's test

ความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงิน	Levene's test			
	Statistic	df1	df2	Sig.
ความรู้ด้านปัจจัยพื้นฐาน	3.538	4	395	0.007*
ความรู้ด้านปัจจัยเทคนิค	3.408	4	395	0.009*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 25 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงิน แต่ละกลุ่มระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

ด้านความรู้ด้านปัจจัยพื้นฐานและความรู้ด้านปัจจัยเทคนิค มีค่า Sig เท่ากับ 0.007 และ 0.009 ตามลำดับ ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความแตกต่างของผู้ตอบแบบสอบถามแต่ละกลุ่มระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนไม่เท่ากัน ดังนั้นจึงใช้ Brown-Forsythe ในการทดสอบสมมติฐาน

ตาราง 26 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างกันของความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงิน จำแนกตามระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือนโดยใช้ Brown Forsythe

Brown-Forsythe	Statistic	df1	df2	Sig.
ความรู้ด้านปัจจัยพื้นฐาน	2.356	4	290.583	0.054
ความรู้ด้านปัจจัยเทคนิค	1.882	4	317.656	0.113

จากตาราง 26 แสดงผลการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินจำแนกตามระดับรายได้เฉลี่ยต่อเดือน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า

ด้านความรู้ด้านปัจจัยพื้นฐาน และความรู้ด้านปัจจัยเทคนิค พบว่า มีค่า Sig. เท่ากับ 0.054 และ 0.113 ตามลำดับ ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินด้านความรู้ด้านปัจจัยพื้นฐาน และความรู้ด้านปัจจัยเทคนิคไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อ 2 ความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงิน มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเปิดบัญชีการซื้อขายค่าเงินของนักลงทุนผ่านตัวแทนในประเทศไทย แยกเป็นสมมติฐานย่อยได้ ดังนี้

สมมติฐานที่ 2.1 ความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินด้านปัจจัยพื้นฐานที่แตกต่างกัน มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเปิดบัญชีซื้อขายค่าเงินแตกต่างกัน

H_0 : ความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินด้านปัจจัยพื้นฐานที่แตกต่างกัน มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเปิดบัญชีซื้อขายค่าเงินไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินด้านปัจจัยพื้นฐานที่แตกต่างกัน มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเปิดบัญชีซื้อขายค่าเงินแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรสองตัวที่เป็นอิสระต่อกัน โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient) ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) เมื่อ ค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงตารางต่อไปนี้

ตาราง 27 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินด้านปัจจัยพื้นฐานกับการเลือกเปิดบัญชีซื้อขายค่าเงินผ่านตัวแทนในประเทศไทย

การเปิดบัญชีซื้อขายค่าเงิน	ความรู้ด้านปัจจัยพื้นฐาน		
	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	ค่า Sig (2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
- จำนวนการเปิดบัญชีเทรดหรือมีความสนใจที่จะเปิดบัญชีเทรดฟอเร็กซ์	0.129**	0.010	ทิศทางเดียวกัน สัมพันธ์ระดับต่ำมาก
- จำนวนเงินที่คาดว่าจะใช้ในการซื้อขายฟอเร็กซ์ (ดอลลาร์)	-0.035	0.491	ไม่มีความสัมพันธ์ อย่างมีนัยทางสถิติ
- จำนวนครั้งที่วางแผนที่จะเทรดฟอเร็กซ์ในระยะเวลาต่อสัปดาห์	0.167**	0.001	ทิศทางเดียวกัน สัมพันธ์ระดับต่ำมาก

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 27 ผลการวิเคราะห์แสดงความสัมพันธ์ความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินด้านปัจจัยพื้นฐานกับการเลือกเปิดบัญชีซื้อขายค่าเงินผ่านตัวแทนในประเทศไทย พบว่า

ด้านจำนวนการเปิดบัญชีเทรดหรือมีความสนใจที่จะเปิดบัญชีเทรดฟอเร็กซ์ ค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.010 ซึ่งเท่ากับ 0.01 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินด้านปัจจัยพื้นฐาน มีความสัมพันธ์ต่อจำนวนการเปิดบัญชีเทรดหรือมีความสนใจที่จะเปิดบัญชีเทรดฟอเร็กซ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) 1 เท่ากับ 0.129 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ ในทิศทางเดียวกัน หมายความว่า ถ้านักลงทุนมีความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินด้านปัจจัยพื้นฐานเพิ่มมากขึ้น

จะส่งผลให้จำนวนการเปิดบัญชีเทรดหรือมีความสนใจที่จะเปิดบัญชีเทรดฟอเร็กซ์ เพิ่มขึ้นระดับต่ำมาก

จำนวนเงินที่คาดว่าจะใช้ในการซื้อขายฟอเร็กซ์ ค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.491 ซึ่งมากกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินด้านปัจจัยพื้นฐาน ไม่มีความสัมพันธ์ต่อจำนวนเงินที่คาดว่าจะใช้ในการซื้อขายฟอเร็กซ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ด้านจำนวนครั้งที่วางแผนที่จะเทรดฟอเร็กซ์ในระยะเวลาต่อสัปดาห์ ค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินด้านปัจจัยพื้นฐาน มีความสัมพันธ์ต่อจำนวนครั้งที่วางแผนที่จะเทรดฟอเร็กซ์ในระยะเวลาต่อสัปดาห์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) 1 เท่ากับ 0.167 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ ในทิศทางเดียวกัน หมายความว่า ถ้านักลงทุนมีความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินด้านปัจจัยพื้นฐานเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลให้จำนวนครั้งที่วางแผนที่จะเทรดฟอเร็กซ์ในระยะเวลาต่อสัปดาห์ เพิ่มขึ้นระดับต่ำมาก

สมมติฐานที่ 2.2 ความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินด้านปัจจัยเทคนิคที่แตกต่างกัน มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเปิดบัญชีซื้อขายค่าเงินแตกต่างกัน

H_0 : ความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินด้านปัจจัยเทคนิคที่แตกต่างกัน มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเปิดบัญชีซื้อขายค่าเงินไม่แตกต่างกัน

H_1 : ความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินด้านปัจจัยเทคนิคที่แตกต่างกัน มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเปิดบัญชีซื้อขายค่าเงินแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรสองตัวที่เป็นอิสระต่อกัน โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient) ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) เมื่อ ค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงตารางต่อไปนี้

ตาราง 28 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินด้านปัจจัยเทคนิคกับการเลือกเปิดบัญชีซื้อขายค่าเงินผ่านตัวแทนในประเทศไทย

การเปิดบัญชีซื้อขายค่าเงิน	ความรู้ด้านปัจจัยเทคนิค		
	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	ค่า Sig (2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
	(r)		
- จำนวนการเปิดบัญชีเทรดหรือมีความสนใจที่จะเปิดบัญชีเทรดฟอเร็กซ์	0.201**	0.000	ทิศทางเดียวกัน สัมพันธ์ระดับต่ำมาก
- จำนวนเงินที่คาดว่าจะใช้ในการซื้อขายฟอเร็กซ์ (ดอลลาร์)	0.104*	0.038	ทิศทางเดียวกัน สัมพันธ์ระดับต่ำมาก
- จำนวนครั้งที่วางแผนที่จะเทรดฟอเร็กซ์ในระยะเวลาต่อสัปดาห์	0.129**	0.010	ทิศทางเดียวกัน สัมพันธ์ระดับต่ำมาก

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 28 ผลการวิเคราะห์แสดงความสัมพันธ์ความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินด้านปัจจัยเทคนิคกับการเลือกเปิดบัญชีซื้อขายค่าเงินผ่านตัวแทนในประเทศไทย พบว่า

ด้านจำนวนการเปิดบัญชีเทรดหรือมีความสนใจที่จะเปิดบัญชีเทรดฟอเร็กซ์ ค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินด้านปัจจัยเทคนิค มีความสัมพันธ์ต่อจำนวนการเปิดบัญชีเทรดหรือมีความสนใจที่จะเปิดบัญชีเทรดฟอเร็กซ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) 1 เท่ากับ 0.201 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน หมายความว่า ถ้านักลงทุนมีความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินด้านเทคนิคเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลให้จำนวนการเปิดบัญชีเทรดหรือมีความสนใจที่จะเปิดบัญชีเทรดฟอเร็กซ์ เพิ่มขึ้นระดับต่ำมาก

จำนวนเงินที่คาดว่าจะใช้ในการซื้อขายฟอเร็กซ์ ค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.038 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินด้านปัจจัยเทคนิค มีความสัมพันธ์ต่อจำนวนเงินที่คาดว่าจะใช้ในการซื้อขายฟอเร็กซ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) 1 เท่ากับ 0.104 แสดง

ว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ ในทิศทางเดียวกัน หมายความว่า ถ้านักลงทุนมีความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินด้านเทคนิคเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลให้จำนวนเงินที่คาดว่าจะใช้ในการซื้อขายฟอเร็กซ์เพิ่มขึ้นระดับต่ำมาก

ด้านจำนวนครั้งที่วางแผนที่จะเทรดฟอเร็กซ์ในระยะเวลาต่อสัปดาห์ ค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.010 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินด้านปัจจัยเทคนิค มีความสัมพันธ์ต่อจำนวนครั้งที่วางแผนที่จะเทรดฟอเร็กซ์ในระยะเวลาต่อสัปดาห์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) 1 เท่ากับ 0.129 ตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ ในทิศทางเดียวกัน หมายความว่า ถ้านักลงทุนมีความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินด้านเทคนิคเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลให้จำนวนครั้งที่วางแผนที่จะเทรดฟอเร็กซ์ในระยะเวลาต่อสัปดาห์ เพิ่มขึ้นระดับต่ำมาก

สมมติฐานที่ 3 ส่วนประสมทางการตลาดบริการ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านการส่งเสริมการตลาดและด้านกระบวนการบริการ มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเปิดบัญชีการซื้อขายค่าเงินของนักลงทุนผ่านตัวแทนในประเทศไทย แยกเป็นสมมติฐานย่อยได้ ดังนี้

สมมติฐานที่ 3.1 ส่วนประสมทางการตลาดบริการ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านการส่งเสริมการตลาดและด้านกระบวนการบริการที่แตกต่างกัน มีความสัมพันธ์ต่อจำนวนการเปิดบัญชีเทรดหรือมีความสนใจที่จะเปิดบัญชีเทรดฟอเร็กซ์แตกต่างกัน

H_0 : ส่วนประสมทางการตลาดบริการ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านการส่งเสริมการตลาดและด้านกระบวนการบริการที่แตกต่างกัน มีความสัมพันธ์ต่อจำนวนการเปิดบัญชีเทรดหรือมีความสนใจที่จะเปิดบัญชีเทรดฟอเร็กซ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ส่วนประสมทางการตลาดบริการ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านการส่งเสริมการตลาดและด้านกระบวนการบริการที่แตกต่างกัน มีความสัมพันธ์ต่อจำนวนการเปิดบัญชีเทรดหรือมีความสนใจที่จะเปิดบัญชีเทรดฟอเร็กซ์แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรสองตัวที่เป็นอิสระต่อกัน โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient) ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) เมื่อ ค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงตารางต่อไปนี้

ตาราง 29 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างส่วนประสมทางการตลาดบริการ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านการส่งเสริมการตลาดและด้านกระบวนการบริการกับจำนวนการเปิดบัญชีเทรดหรือมีความสนใจที่จะเปิดบัญชีเทรดฟอเร็กซ์

ส่วนประสมทางการตลาดบริการ	จำนวนการเปิดบัญชีเทรดหรือมีความสนใจที่จะเปิดบัญชีเทรดฟอเร็กซ์		
	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	ค่า Sig (2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
	(r)		
- ด้านผลิตภัณฑ์โดยรวม	0.232**	0.000	ทิศทางเดียวกัน สัมพันธ์ระดับ ค่อนข้างต่ำ
- ด้านราคาโดยรวม	0.204**	0.000	ทิศทางเดียวกัน สัมพันธ์ระดับต่ำมาก
- ด้านการส่งเสริมการตลาดโดยรวม	0.231**	0.000	ทิศทางเดียวกัน สัมพันธ์ระดับ ค่อนข้างต่ำ
- ด้านกระบวนการบริการโดยรวม	0.201**	0.000	ทิศทางเดียวกัน สัมพันธ์ระดับต่ำมาก

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 29 ผลการวิเคราะห์แสดงความสัมพันธ์ระหว่างส่วนประสมทางการตลาดบริการ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านการส่งเสริมการตลาดและด้านกระบวนการบริการกับจำนวนการเปิดบัญชีเทรดหรือมีความสนใจที่จะเปิดบัญชีเทรดฟอเร็กซ์พบว่า

ส่วนประสมทางการตลาดบริการด้านผลิตภัณฑ์โดยรวม ค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ส่วนประสมทางการตลาดบริการ ด้านผลิตภัณฑ์โดยรวม มีความสัมพันธ์ต่อจำนวนการเปิดบัญชีเทรดหรือมีความสนใจที่จะเปิดบัญชีเทรดฟอเร็กซ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) 1 เท่ากับ 0.232 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ ในทิศทางเดียวกัน

หมายความว่า ถ้าส่วนประสมทางการตลาดบริการ ด้านผลิตภัณฑ์โดยรวมเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลให้จำนวนการเปิดบัญชีเทรดหรือมีความสนใจที่จะเปิดบัญชีเทรดฟอเร็กซ์ เพิ่มขึ้นระดับค่อนข้างต่ำ

ส่วนประสมทางการตลาดบริการด้านราคาโดยรวม ค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ส่วนประสมทางการตลาดบริการด้านราคาโดยรวม มีความสัมพันธ์ต่อจำนวนการเปิดบัญชีเทรดหรือมีความสนใจที่จะเปิดบัญชีเทรดฟอเร็กซ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) 1 เท่ากับ 0.204 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน หมายความว่า ถ้าส่วนประสมทางการตลาดบริการ ด้านราคาโดยรวมเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลให้จำนวนการเปิดบัญชีเทรดหรือมีความสนใจที่จะเปิดบัญชีเทรดฟอเร็กซ์ เพิ่มขึ้นระดับต่ำมาก

ส่วนประสมทางการตลาดบริการด้านการส่งเสริมการตลาดโดยรวม ค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ส่วนประสมทางการตลาดบริการ ด้านการส่งเสริมการตลาดโดยรวม มีความสัมพันธ์ต่อจำนวนการเปิดบัญชีเทรดหรือมีความสนใจที่จะเปิดบัญชีเทรดฟอเร็กซ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) 1 เท่ากับ 0.231 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน หมายความว่า ถ้าส่วนประสมทางการตลาดบริการ ด้านการส่งเสริมการตลาดโดยรวมเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลให้จำนวนการเปิดบัญชีเทรดหรือมีความสนใจที่จะเปิดบัญชีเทรดฟอเร็กซ์ เพิ่มขึ้นระดับค่อนข้างต่ำ

ส่วนประสมทางการตลาดบริการด้านกระบวนการบริการโดยรวม ค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ส่วนประสมทางการตลาดบริการ ด้านกระบวนการบริการโดยรวม มีความสัมพันธ์ต่อจำนวนการเปิดบัญชีเทรดหรือมีความสนใจที่จะเปิดบัญชีเทรดฟอเร็กซ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) 1 เท่ากับ 0.201 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน หมายความว่า ถ้าส่วนประสมทางการตลาดบริการ ด้านกระบวนการบริการโดยรวมเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลให้จำนวนการเปิดบัญชีเทรดหรือมีความสนใจที่จะเปิดบัญชีเทรดฟอเร็กซ์ เพิ่มขึ้นระดับต่ำมาก

สมมติฐานที่ 3.2 ส่วนประสมทางการตลาดบริการ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านการส่งเสริมการตลาดและด้านกระบวนการบริการ มีความสัมพันธ์ต่อจำนวนเงินที่คาดว่าจะใช้ในการซื้อขายฟอเร็กซ์

H_0 : ส่วนประสมทางการตลาดบริการ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านการส่งเสริมการตลาด และด้านกระบวนการบริการที่แตกต่างกัน มีความสัมพันธ์ต่อจำนวนเงินที่คาดว่าจะใช้ในการซื้อขายฟอเร็กซ์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ส่วนประสมทางการตลาดบริการ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านการส่งเสริมการตลาด และด้านกระบวนการบริการที่แตกต่างกัน มีความสัมพันธ์ต่อจำนวนเงินที่คาดว่าจะใช้ในการซื้อขายฟอเร็กซ์แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรสองตัวที่เป็นอิสระต่อกัน โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient) ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) เมื่อ ค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงตารางต่อไปนี้

ตาราง 30 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างส่วนประสมทางการตลาดบริการ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านการส่งเสริมการตลาดและด้านกระบวนการบริการกับจำนวนเงินที่คาดว่าจะใช้ในการซื้อขายฟอเร็กซ์ (ดอลลาร์)

ส่วนประสมทางการตลาดบริการ	จำนวนเงินที่คาดว่าจะใช้ในการซื้อขายฟอเร็กซ์ (ดอลลาร์)		
	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	ค่า Sig (2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
	(r)		
- ด้านผลิตภัณฑ์โดยรวม	0.041	0.416	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยทางสถิติ
- ด้านราคาโดยรวม	0.020	0.687	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยทางสถิติ
- ด้านการส่งเสริมการตลาดโดยรวม	0.034	0.493	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยทางสถิติ
- ด้านกระบวนการบริการโดยรวม	0.056	0.261	ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยทางสถิติ

จากตาราง 30 ผลการวิเคราะห์แสดงความสัมพันธ์ระหว่างส่วนประสมทางการตลาดบริการ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านการส่งเสริมการตลาดและด้านกระบวนการบริการกับจำนวนเงินที่คาดว่าจะใช้ในการซื้อขายฟอเร็กซ์ (ดอลลาร์) พบว่า

ส่วนประสมทางการตลาดบริการด้านผลิตภัณฑ์โดยรวม ค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.416 ซึ่งมากกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ส่วนประสมทางการตลาดบริการ ด้านผลิตภัณฑ์โดยรวม ไม่มีความสัมพันธ์ต่อจำนวนเงินที่คาดว่าจะใช้ในการซื้อขายฟอเร็กซ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) 1 เท่ากับ 0.041 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน

ส่วนประสมทางการตลาดบริการด้านราคาโดยรวม ค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.687 ซึ่งมากกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ส่วนประสมทางการตลาดบริการด้านราคาโดยรวม ไม่มีความสัมพันธ์ต่อจำนวนเงินที่คาดว่าจะใช้ในการซื้อขายฟอเร็กซ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) 1 เท่ากับ 0.020 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน

ส่วนประสมทางการตลาดบริการด้านการส่งเสริมการตลาดโดยรวม ค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.493 ซึ่งมากกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ส่วนประสมทางการตลาดบริการ ด้านการส่งเสริมการตลาดโดยรวม ไม่มีความสัมพันธ์ต่อจำนวนเงินที่คาดว่าจะใช้ในการซื้อขายฟอเร็กซ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) 1 เท่ากับ 0.034 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน

ส่วนประสมทางการตลาดบริการด้านกระบวนการบริการโดยรวม ค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.261 ซึ่งมากกว่า 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ส่วนประสมทางการตลาดบริการ ด้านกระบวนการบริการโดยรวม ไม่มีความสัมพันธ์ต่อจำนวนเงินที่คาดว่าจะใช้ในการซื้อขายฟอเร็กซ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) 1 เท่ากับ 0.056 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน

สมมติฐานที่ 3.3 ส่วนประสมทางการตลาดบริการ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านการส่งเสริมการตลาดและด้านกระบวนการบริการ มีความสัมพันธ์ต่อจำนวนครั้งที่วางแผนที่จะเทรดฟอเร็กซ์ในระยะเวลาต่อสัปดาห์

H_0 : ส่วนประสมทางการตลาดบริการ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านการส่งเสริมการตลาด และด้านกระบวนการบริการที่แตกต่างกัน มีความสัมพันธ์ต่อจำนวนครั้งที่วางแผนที่จะเทรดฟอเร็กซ์ ในระยะเวลาต่อสัปดาห์ไม่แตกต่างกัน

H_1 : ส่วนประสมทางการตลาดบริการ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านการส่งเสริมการตลาด และด้านกระบวนการบริการที่แตกต่างกัน มีความสัมพันธ์ต่อจำนวนครั้งที่วางแผนที่จะเทรดฟอเร็กซ์ ในระยะเวลาต่อสัปดาห์แตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรสองตัวที่เป็นอิสระต่อกัน โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient) ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) เมื่อ ค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05 ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงตารางต่อไปนี้

ตาราง 31 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างส่วนประสมทางการตลาดบริการ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านการส่งเสริมการตลาดและด้านกระบวนการของการบริการกับจำนวนครั้งที่วางแผนที่จะเทรดฟอเร็กซ์ในระยะเวลาต่อสัปดาห์

ส่วนประสมทางการตลาดบริการ	จำนวนครั้งที่วางแผนที่จะเทรดฟอเร็กซ์ใน ระยะเวลาต่อสัปดาห์		
	ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ (r)	ค่า Sig (2-tailed)	ระดับความสัมพันธ์
- ด้านผลิตภัณฑ์โดยรวม	0.288**	0.000	ทิศทางเดียวกัน สัมพันธ์ระดับ ค่อนข้างต่ำ
- ด้านราคาโดยรวม	0.186**	0.000	ทิศทางเดียวกัน สัมพันธ์ระดับต่ำมาก
- ด้านการส่งเสริมการตลาดโดยรวม	0.208**	0.000	ทิศทางเดียวกัน สัมพันธ์ระดับต่ำมาก
- ด้านกระบวนการบริการโดยรวม	0.165**	0.001	ทิศทางเดียวกัน สัมพันธ์ระดับต่ำมาก

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 31 ผลการวิเคราะห์แสดงความสัมพันธ์ระหว่างส่วนประสมทางการตลาดบริการ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านการส่งเสริมการตลาดและด้านกระบวนการบริการกับจำนวนครั้งที่วางแผนที่จะเทรดฟอเร็กซ์ในระยะเวลาต่อสัปดาห์ พบว่า

ส่วนประสมทางการตลาดบริการด้านผลิตภัณฑ์โดยรวม ค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ส่วนประสมทางการตลาดบริการด้านผลิตภัณฑ์โดยรวม มีความสัมพันธ์ต่อจำนวนครั้งที่วางแผนที่จะเทรดฟอเร็กซ์ในระยะเวลาต่อสัปดาห์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) 1 เท่ากับ 0.288 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ ในทิศทางเดียวกัน หมายความว่า ถ้าส่วนประสมทางการตลาดบริการ ด้านผลิตภัณฑ์โดยรวมเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลให้จำนวนครั้งที่วางแผนที่จะเทรดฟอเร็กซ์ในระยะเวลาต่อสัปดาห์ เพิ่มขึ้นระดับค่อนข้างต่ำ

ด้านราคาโดยรวม ค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ส่วนประสมทางการตลาดบริการด้านราคาโดยรวม มีความสัมพันธ์ต่อจำนวนครั้งที่วางแผนที่จะเทรดฟอเร็กซ์ในระยะเวลาต่อสัปดาห์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) 1 เท่ากับ 0.186 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ ในทิศทางเดียวกัน หมายความว่า ถ้าส่วนประสมทางการตลาดบริการ ด้านราคาโดยรวมเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลให้จำนวนครั้งที่วางแผนที่จะเทรดฟอเร็กซ์ในระยะเวลาต่อสัปดาห์ เพิ่มขึ้นระดับต่ำมาก

ด้านการส่งเสริมการตลาดโดยรวม ค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ส่วนประสมทางการตลาดบริการ ด้านการส่งเสริมการตลาดโดยรวม มีความสัมพันธ์ต่อจำนวนครั้งที่วางแผนที่จะเทรดฟอเร็กซ์ในระยะเวลาต่อสัปดาห์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) 1 เท่ากับ 0.208 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ ในทิศทางเดียวกัน หมายความว่า ถ้าส่วนประสมทางการตลาดบริการ ด้านการส่งเสริมการตลาดโดยรวมเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลให้จำนวนครั้งที่วางแผนที่จะเทรดฟอเร็กซ์ในระยะเวลาต่อสัปดาห์ เพิ่มขึ้นระดับต่ำมาก

ด้านกระบวนการบริการโดยรวม ค่า Sig. (2-tailed) เท่ากับ 0.001 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ส่วนประสมทางการตลาดบริการ ด้านกระบวนการบริการโดยรวม มีความสัมพันธ์ต่อจำนวนครั้งที่วางแผนที่จะเทรดฟอเร็กซ์ในระยะเวลาต่อสัปดาห์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) 1 เท่ากับ 0.165 แสดงว่าตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์ ในทิศทางเดียวกัน หมายความว่า ถ้าส่วน

ประสมทางการตลาดบริการ ด้านกระบวนการบริการโดยรวมเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลให้จำนวนครั้งที่วางแผนที่จะเทรดฟอเร็กซ์ในระยะเวลาต่อสัปดาห์ เพิ่มขึ้นระดับต่ำมาก

สรุปการทดสอบสมมติฐาน

ตาราง 32 ตารางสรุปการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการทดสอบ สมมติฐานว่าง	สถิติ
สมมติฐานที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันมีความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินแตกต่างกันแยกเป็นสมมติฐานย่อยได้ ดังนี้		
สมมติฐานที่ 1.1 เพศที่แตกต่างกัน มีความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินแตกต่างกัน		
- ความรู้ด้านปัจจัยพื้นฐาน	ยอมรับสมมติฐาน	t-test
- ความรู้ด้านปัจจัยเทคนิค	ยอมรับสมมติฐาน	t-test
สมมติฐานที่ 1.2 อายุที่แตกต่างกัน มีความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินแตกต่างกัน		
- ความรู้ด้านปัจจัยพื้นฐาน	ยอมรับสมมติฐาน	Anova
- ความรู้ด้านปัจจัยเทคนิค	ยอมรับสมมติฐาน	Brown-Forsythe
สมมติฐานที่ 1.3 สถานภาพที่แตกต่างกัน มีความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินแตกต่างกัน		
- ความรู้ด้านปัจจัยพื้นฐาน	ยอมรับสมมติฐาน	t-test
- ความรู้ด้านปัจจัยเทคนิค	ยอมรับสมมติฐาน	t-test
สมมติฐานที่ 1.4 ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินแตกต่างกัน		
- ความรู้ด้านปัจจัยพื้นฐาน	ปฏิเสธสมมติฐาน	Brown-Forsythe
- ความรู้ด้านปัจจัยเทคนิค	ปฏิเสธสมมติฐาน	Brown-Forsythe

ตาราง 32 (ต่อ)

สมมติฐาน	ผลการทดสอบ สมมติฐานว่าง	สถิติ
สมมติฐานที่ 1.5 อาชีพที่แตกต่างกัน มีความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินแตกต่างกัน		
- ความรู้ด้านปัจจัยพื้นฐาน	ยอมรับสมมติฐาน	Anova
- ความรู้ด้านปัจจัยเทคนิค	ยอมรับสมมติฐาน	Anova
สมมติฐานที่ 1.6 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินแตกต่างกัน		
- ความรู้ด้านปัจจัยพื้นฐาน	ยอมรับสมมติฐาน	Brown-Forsythe
- ความรู้ด้านปัจจัยเทคนิค	ยอมรับสมมติฐาน	Brown-Forsythe
สมมติฐานข้อ 2 ความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินที่แตกต่างกัน มีการเลือกเปิดบัญชีการซื้อขายค่าเงินของนักลงทุนผ่านตัวแทนในประเทศไทยแตกต่างกัน แยกเป็นสมมติฐานย่อยได้ ดังนี้		
สมมติฐานที่ 2.1 ความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินด้านปัจจัยพื้นฐานที่แตกต่างกัน มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเปิดบัญชีซื้อขายค่าเงินแตกต่างกัน		
- การเปิดบัญชีเทรดหรือมีความสนใจที่จะเปิดบัญชีเทรดฟอเร็กซ์	ปฏิเสธสมมติฐาน	Correlation
- จำนวนเงินที่คาดว่าจะใช้ในการซื้อขายฟอเร็กซ์	ยอมรับสมมติฐาน	Correlation
- จำนวนครั้งที่วางแผนที่จะเทรดฟอเร็กซ์ในระยะเวลาต่อสัปดาห์	ปฏิเสธสมมติฐาน	Correlation
- จำนวนครั้งที่วางแผนที่จะเทรดฟอเร็กซ์ในระยะเวลาต่อสัปดาห์	ปฏิเสธสมมติฐาน	Correlation

ตาราง 32 (ต่อ)

สมมติฐาน	ผลการทดสอบ สมมติฐานว่าง	สถิติ
สมมติฐานที่ 3 ส่วนประสมทางการตลาดบริการ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านการส่งเสริมการตลาด และด้านกระบวนการบริการที่แตกต่างกัน มีการ เลือกเปิดบัญชีการซื้อขายค่าเงินของนักลงทุนผ่าน ตัวแทนในประเทศไทยแตกต่างกัน แยกเป็นสมมติฐานย่อยได้ ดังนี้		
สมมติฐานที่ 3.1 ส่วนประสมทางการตลาดบริการ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านการส่งเสริมการตลาด และด้านกระบวนการบริการที่แตกต่างกัน มี ความสัมพันธ์ต่อจำนวนการเปิดบัญชีเทรดหรือมี ความสนใจที่จะเปิดบัญชีเทรดฟอเร็กซ์แตกต่างกัน		
- ด้านผลิตภัณฑ์โดยรวม	ปฏิเสธสมมติฐาน	Correlation
- ด้านราคาโดยรวม	ปฏิเสธสมมติฐาน	Correlation
- ด้านการส่งเสริมการตลาดโดยรวม	ปฏิเสธสมมติฐาน	Correlation
- ด้านกระบวนการบริการโดยรวม	ปฏิเสธสมมติฐาน	Correlation
สมมติฐานที่ 3.2 ส่วนประสมทางการตลาดบริการ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านการส่งเสริมการตลาด และด้านกระบวนการบริการที่แตกต่างกัน มี ความสัมพันธ์ต่อจำนวนเงินที่คาดว่าจะใช้ในการซื้อ ขายฟอเร็กซ์แตกต่างกัน		
- ด้านผลิตภัณฑ์โดยรวม	ยอมรับสมมติฐาน	Correlation
- ด้านราคาโดยรวม	ยอมรับสมมติฐาน	Correlation
- ด้านการส่งเสริมการตลาดโดยรวม	ยอมรับสมมติฐาน	Correlation
- ด้านกระบวนการบริการโดยรวม	ยอมรับสมมติฐาน	Correlation

ตาราง 32 (ต่อ)

สมมติฐาน	ผลการทดสอบ สมมติฐานว่าง	สถิติ
สมมติฐานที่ 3.3 ส่วนประสมทางการตลาดบริการ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านการส่งเสริมการตลาด และด้านกระบวนการบริการที่แตกต่างกัน มีความสัมพันธ์ต่อจำนวนครั้งที่วางแผนที่จะเทรดฟอ เร็กซ์ในระยะเวลาต่อสัปดาห์แตกต่างกัน		
- ด้านผลิตภัณฑ์โดยรวม	ปฏิเสธสมมติฐาน	Correlation
- ด้านราคาโดยรวม	ปฏิเสธสมมติฐาน	Correlation
- ด้านการส่งเสริมการตลาดโดยรวม	ปฏิเสธสมมติฐาน	Correlation
- ด้านกระบวนการบริการโดยรวม	ปฏิเสธสมมติฐาน	Correlation

บทที่ 5

สรุปผลอภิปรายและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเปิดบัญชีการซื้อขาย
ค่าเงิน (FOREX Trading) ของนักลงทุนผ่านตัวแทนในประเทศไทย

สังเขปความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์ในด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ส่วนบุคคลเฉลี่ยต่อเดือน ที่มีผลต่อความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงิน
2. เพื่อศึกษาผลของปัจจัยทางความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงิน ที่มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเปิดบัญชีการซื้อขายค่าเงินของนักลงทุนผ่านตัวแทนในประเทศไทย
3. เพื่อศึกษาผลของปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดบริการ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านการส่งเสริมการตลาดและด้านกระบวนการของการให้บริการ ที่มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเปิดบัญชีการซื้อขายค่าเงินของนักลงทุนผ่านตัวแทนในประเทศไทย

ความสำคัญของการวิจัย

1. เพื่อนำผลที่ได้ไปใช้ประกอบในการตัดสินใจของผู้ที่ต้องการลงทุน และสามารถนำข้อมูลจากการศึกษาวิจัยมาวิเคราะห์ เพื่อใช้ตัดสินใจในการเลือกเปิดบัญชีการซื้อขายค่าเงินผ่านตัวแทนในประเทศไทย
2. เพื่อให้ตัวแทนในประเทศไทย สามารถนำประโยชน์ไปใช้ในการปรับปรุงแผนงาน พัฒนา กลยุทธ์ทางการตลาด และวางแผนการตลาดให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายเพื่อให้ได้ผลตามเป้าหมาย
3. ผู้สนใจการลงทุนในตลาดฟอเร็กซ์ สามารถนำผลวิจัยไปเป็นแนวทางการศึกษาและวิจัยด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในครั้งต่อไป

สมมติฐานในการวิจัย

สมมติฐานข้อ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกันมีความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินแตกต่างกัน

สมมติฐานข้อ 2 ความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงิน มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเปิดบัญชีการซื้อขายค่าเงินของนักลงทุนผ่านตัวแทนในประเทศไทย

สมมติฐานข้อ 3 ส่วนประสมทางการตลาดบริการ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านการส่งเสริมการตลาดและด้านกระบวนการของการให้บริการ มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเปิดบัญชีการซื้อขายค่าเงินของนักลงทุนผ่านตัวแทนในประเทศไทย

ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้มุ่งศึกษาถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเปิดบัญชีการซื้อขายค่าเงิน (FOREX Trading) ของนักลงทุนผ่านตัวแทนในประเทศไทย โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักลงทุนที่มีความสนใจ/ศึกษาข้อมูล กำลังจะเปิดบัญชีหรือมีการบัญชีการซื้อขายค่าเงินแล้ว ผ่านตัวแทนในประเทศไทยซึ่งไม่ทราบจำนวนที่แน่นอน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยหมายถึงนักลงทุนที่มีความสนใจ/ศึกษาข้อมูล กำลังจะเปิดบัญชีหรือมีการบัญชีการซื้อขายค่าเงินแล้ว ผ่านตัวแทนในประเทศไทยเนื่องจากไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน จึงคำนวณขนาดของตัวอย่างโดยกำหนดความเชื่อมั่นที่ 95% ความผิดพลาดไม่เกิน 5% โดยใช้สูตรคำนวณหาขนาดตัวอย่างในกรณีที่ไม่ทราบประชากรแน่นอน (กัลยา วาณิชย์ บัญชา. 2545: 74/26) ได้ขนาดตัวอย่างจำนวน 385 คน และเพิ่มจำนวนตัวอย่างจำนวน 15 ตัวอย่าง รวมตัวอย่างทั้งหมด 400 ตัวอย่าง

วิธีการสุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยกำหนดคุณสมบัติของกลุ่มตัวอย่างดังนี้

1. มีอายุ 18 ปีขึ้นไป
2. นักลงทุนที่มีความตั้งใจ สนใจกำลังจะเปิดบัญชีหรือเปิดบัญชีการซื้อขายค่าเงินผ่านตัวแทนในประเทศไทย

3. วิธีสุ่มตัวอย่างแบบตามสะดวก (Convenience Sampling) ผู้วิจัยจะทำการสุ่มตัวอย่างโดยสะดวกให้ครบตามจำนวนแบบสอบถาม 400 ชุด โดยการเก็บแบบสอบถามออนไลน์โดยใช้โปรแกรม Google Docs เป็นเครื่องมือในการสร้างแบบสอบถามออนไลน์ จากนั้นนำลิ้งค์ (Link) ของแบบสอบถามไปวางไว้ตามเว็บไซต์ที่เกี่ยวกับการเทรดฟอเร็กซ์ เช่น thaiforexschool.com หรือ Page บน Facebook เช่น Thaiforexschool&9professionaltrader ,Forex Trading, Forex Thailand เป็นต้น

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อการวิจัยในครั้งนี้คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งส่วนหนึ่งได้สร้างขึ้นจากการศึกษาค้นคว้าแนวคิดและทฤษฎีจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้วิจัย ทางผู้วิจัยได้แบ่งข้อมูลแบบสอบถามออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ความรู้ด้านฟอเร็กซ์ สัญญา ส่วนต่าง และตราสารอนุพันธ์อื่นๆ กลุ่มประเภทของนักลงทุน เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ความสามารถในการประเมินความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการเทรดฟอเร็กซ์ ความเหมาะสมระหว่างวัตถุประสงค์การลงทุนและความสามารถในการรับความเสี่ยงได้อย่างเหมาะสม และความรู้ที่เกี่ยวข้องจากการเรียนในด้านการเงินหรือการลงทุนในตราสารอนุพันธ์

ส่วนที่ 2 ส่วนประสมทางการตลาดบริการที่มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเปิดบัญชีซื้อขาย ค่าเงินของนักลงทุนผ่านตัวแทนในประเทศไทย ประกอบด้วย ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านการส่งเสริมการตลาด และด้านกระบวนการบริการ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินที่มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเปิดบัญชีซื้อขายค่าเงินของนักลงทุนผ่านตัวแทนในประเทศไทย ประกอบด้วย ความรู้ด้านปัจจัยพื้นฐาน และความรู้ด้านปัจจัยเทคนิค

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับการเลือกเปิดบัญชีซื้อขายค่าเงินผ่านตัวแทนในประเทศไทย ประกอบด้วย ประเภทบัญชีการซื้อขายค่าเงิน วัตถุประสงค์ในการลงทุนและลักษณะการทำธุรกรรม จำนวนบัญชีที่เปิดในการลงทุน จำนวนเงินที่ใช้ในการลงทุน และจำนวนครั้งที่เทรด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนเพื่อนำมาวิเคราะห์ ดังนี้

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data)

เป็นการเก็บข้อมูลโดยผู้วิจัยจะทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 ชุด เพื่อนำมาวิเคราะห์ โดยผู้วิจัยจะจัดเตรียมแบบสอบถามให้เพียงพอกับจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยจะทำการชี้แจงให้ผู้ตอบแบบสอบถามเข้าใจถึงวัตถุประสงค์และวิธีการตอบแบบสอบถามก่อน และทำการเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเอง

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data)

ได้จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูล หลักการและทฤษฎีต่างๆ ที่มีผู้รวบรวมไว้แล้วจากวิทยานิพนธ์ เอกสารงานวิจัย บทความวารสาร สิ่งพิมพ์ สถิติที่เกี่ยวข้อง และข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต

การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล

การจัดกระทำข้อมูล

1. ทำการตรวจสอบข้อมูล (Editing) โดยผู้วิจัยจะทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ในการตอบแบบสอบถามและแยกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก
2. ทำการลงรหัส (Coding) โดยนำแบบสอบถามปลายปิดที่สมบูรณ์มาลงรหัสตามที่ได้กำหนดไว้
3. ทำการประมวลผลข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

การวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic)

สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistic) เป็นการอธิบายข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วย ความรู้ด้านฟอเร็กซ์ สัญญาส่วนต่าง และตราสารอนุพันธ์อื่นๆ กลุ่มประเภทของนักลงทุน เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ความสามารถในการประเมินความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการเทรดฟอเร็กซ์ ความเหมาะสมระหว่างวัตถุประสงค์การลงทุนและความสามารถในการรับความเสี่ยงได้อย่างเหมาะสม และ ความรู้ที่เกี่ยวข้องจากการเรียนในด้านการเงินหรือการลงทุนในตราสารอนุพันธ์ โดยนำมาแจกแจงจำนวนความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)
2. วิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามส่วนที่ 2 ส่วนประสมทางการตลาดบริการที่มีผลต่อการเลือกเปิดบัญชีซื้อขายค่าเงินของนักลงทุนผ่านตัวแทนในประเทศไทย ประกอบด้วย ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านการส่งเสริมการตลาด และด้านกระบวนการบริการ โดยนำมาคำนวณค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
3. วิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามส่วนที่ 3 ความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินที่มีความสัมพันธ์กับการเลือกเปิดบัญชีซื้อขายค่าเงินของนักลงทุนผ่านตัวแทนในประเทศไทย ประกอบด้วย ความรู้ด้านปัจจัยพื้นฐาน และ ความรู้ด้านปัจจัยเทคนิค โดยนำมาคำนวณค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
4. วิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามส่วนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับการเลือกเปิดบัญชีซื้อขายค่าเงินผ่านตัวแทนในประเทศไทย ประกอบด้วย ประเภทบัญชีการซื้อขายค่าเงิน วัตถุประสงค์ในการลงทุนและลักษณะการทำธุรกรรม จำนวนบัญชีที่เปิดในการลงทุน จำนวนเงินที่ใช้ในการลงทุน และจำนวนครั้งที่เทรด โดยนำมาคำนวณค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistic)

สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานได้แก่

1. สถิติวิเคราะห์ค่าที่ (Independent Statistic) โดยทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน เพื่อใช้ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 ในการวิเคราะห์ความแตกต่างด้านข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศและสถานภาพ

2. สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - way analysis of variance) โดยทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม เพื่อใช้ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 ด้านอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน

3. สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient) โดยหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 ตัวที่เป็นอิสระต่อกัน เพื่อใช้ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 และสมมติฐานข้อที่ 3

สรุปผลการวิจัยค้นคว้า

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล เกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเปิดบัญชีการซื้อขายค่าเงิน (FOREX Trading) ของนักลงทุนผ่านตัวแทนในประเทศไทย สรุปผลการวิจัยค้นคว้าได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า

ความรู้ด้านฟอเร็กซ์ สัญญาส่วนต่าง และตราสารอนุพันธ์อื่นๆ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความรู้ด้านฟอเร็กซ์ สัญญาส่วนต่าง และตราสารอนุพันธ์อื่นๆ จำนวน 301 คน คิดเป็นร้อยละ 75.25 และ ไม่มีความรู้ด้านฟอเร็กซ์ สัญญาส่วนต่าง และตราสารอนุพันธ์อื่นๆ จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 24.75

กลุ่มประเภทของนักลงทุน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีการเปิดบัญชีแล้ว จำนวน 295 คน คิดเป็นร้อยละ 73.75 รองลงมาคือ มีความสนใจ / ศึกษาข้อมูล จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 23.75 และกำลังจะเปิดบัญชี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.50 ตามลำดับ

เพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 328 คน คิดเป็นร้อยละ 82.00 และเพศหญิง จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 18.00

อายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อายุอยู่ระหว่าง 28-37 ปี จำนวน 198 คน คิดเป็นร้อยละ 49.50 รองลงมาคือ ผู้ที่มีอายุระหว่าง 18-27 ปี จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 31.25

สถานภาพ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด จำนวน 266 คน คิดเป็นร้อยละ 66.50 และมีสถานภาพสมรส/อยู่ด้วยกัน จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 33.50

ระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 250 คน คิดเป็นร้อยละ 62.50 รองลงมาคือ สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 22.25

อาชีพ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชนจำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 35.00 รองลงมาคือเจ้าของกิจการ / ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 32.75

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นผู้ที่รายได้ต่อเดือน 15,001 – 25,000 บาทจำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 29.25 รองลงมาคือผู้ที่มีรายได้ต่อเดือน 45,001 บาทขึ้นไป จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 24.25

ความสามารถในการประเมินความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการเทรดฟอเร็กซ์ ความเหมาะสมระหว่างวัตถุประสงค์การลงทุนและความสามารถในการรับความเสี่ยงได้อย่างเหมาะสม พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความสามารถในการประเมินความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการเทรดฟอเร็กซ์ จำนวน 320 คน คิดเป็นร้อยละ 80.00

ความรู้ที่เกี่ยวข้องจากการเรียนในด้านการเงินหรือการลงทุนในตราสารอนุพันธ์ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวข้องจากการเรียนในด้านการเงินหรือการลงทุนในตราสารอนุพันธ์ จำนวน 234 คน คิดเป็นร้อยละ 58.50

2. การวิเคราะห์ข้อมูลด้านส่วนประสมทางการตลาดบริการที่มีผลต่อการเลือกเปิดบัญชีซื้อขายค่าเงินของนักลงทุนผ่านตัวแทนในประเทศไทย พบว่า

ผู้ตอบแบบสอบถามให้ระดับความสำคัญด้านผลิตภัณฑ์โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้ที่ตอบแบบสอบถามให้ระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ความน่าเชื่อถือและชื่อเสียงของโบรกเกอร์ฟอเร็กซ์ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 รองลงมาคือความเป็นมืออาชีพของตัวแทนโบรกเกอร์ฟอเร็กซ์ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 และประเภทการเทรดและจำนวนคู่เงินที่มีให้เทรด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.28 ตามลำดับ

ระดับความสำคัญด้านราคาโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้ที่ตอบแบบสอบถามให้ระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ ค่าช่วงราคา (Spread) ที่ต้องเสียในการเทรดจากผลต่างของราคา Bid และราคา Ask ของแต่ละคู่เงิน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 รองลงมาคือ อัตราแลกเปลี่ยนที่ใช้อ้างอิงในการฝากเข้าบัญชีเป็นอัตราที่เหมาะสม โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.44 และค่าธรรมเนียมในการฝากและถอนเงินของบัญชีเทรด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42 ตามลำดับ

ระดับความสำคัญด้านการส่งเสริมทางการตลาดโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้ที่ตอบแบบสอบถามให้ระดับความสำคัญอยู่ในระดับมาก ได้แก่ มีการจัดส่งข้อมูลข่าวสารให้กับผู้ลงทุนอย่างสม่ำเสมอ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.16 รองลงมาคือการจ่ายเงินตามที่กำหนด (Rebate) สำหรับการทำธุรกรรมที่เกิดการขาดทุน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.13 มีการสื่อสารผ่านสื่อต่างๆ เช่น เว็บไซต์, โซเชียลมีเดีย เป็นต้น และโบนัสการฝากเงิน

ระดับความสำคัญด้านกระบวนการบริการโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ผู้ที่ตอบแบบสอบถามให้ระดับความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ มีระบบป้องกันความปลอดภัยด้านข้อมูลของลูกค้าที่ดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 รองลงมาคือ มีรูปแบบในการฝากและการถอนเงินผ่านทางหลายช่องทาง เช่น ผ่านบัตรเครดิต, บัญชีธนาคารไทย, เพย์สบาย (Paysbuy) เป็นต้น โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 ความรวดเร็วในการ

ฝากและการถอนเงิน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 และขั้นตอนในการให้บริการง่าย ไม่ซับซ้อน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 ตามลำดับ

3. การวิเคราะห์ด้านความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินที่มีความสัมพันธ์การเลือกเปิดบัญชีซื้อขายค่าเงินของนักลงทุนผ่านตัวแทนในประเทศไทย พบว่า

ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ความเข้าใจด้านความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินประกอบด้วย ความรู้ด้านปัจจัยพื้นฐาน และความรู้ด้านปัจจัยเทคนิค จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน อธิบายผลได้ดังนี้

ความรู้ด้านปัจจัยพื้นฐาน

1. ข่าวด้านตัวเลขการจ้างงานนอกภาคการเกษตรของสหรัฐอเมริกา (Non-Farm Employment Change) หากตัวเลขเพิ่มขึ้นแสดงว่ามีการจ้างงานมากขึ้น แสดงถึงเศรษฐกิจกำลังเจริญเติบโต ทำให้ค่าเงินดอลลาร์ (USD) แข็งค่ามากขึ้น ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ตอบถูกจำนวน 343 คน คิดเป็นร้อยละ 85.75 และตอบผิดจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 14.25

2. ตัวเลขอัตราว่างงาน (Unemployment Rate) จะสะท้อนภาพเศรษฐกิจโดยตรง ถ้ามีการว่างงานในอัตราสูง แสดงว่าเศรษฐกิจกำลังอ่อนแอและมีผลทำให้ค่าเงินอ่อนค่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ตอบถูกจำนวน 345 คน คิดเป็นร้อยละ 86.25 และตอบผิดจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 13.75

3. การประกาศขึ้นอัตราดอกเบี้ย (Interest Rate) ในสหรัฐอเมริกามีผลต่อค่าเงินดอลลาร์ (USD) แข็งค่าขึ้น เมื่อเทียบกับสกุลหลักๆ อย่างยูโร (EUR) ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ตอบถูกจำนวน 332 คน คิดเป็นร้อยละ 83.00 และตอบผิดจำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 17.00

4. อัตราเงินเฟ้อทำให้ค่าเงินอ่อนหรือแข็งค่า ดังนั้นอัตราเงินเฟ้อของสกุลเงินหนึ่ง ๆ ควรอยู่ในระดับที่เหมาะสม เนื่องจากเงินเฟ้อจะเกิดขึ้นในทุกประเทศ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ตอบถูกจำนวน 343 คน คิดเป็นร้อยละ 85.75 และตอบผิดจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 14.25

ความรู้ด้านปัจจัยเทคนิค

5. กราฟ (Chart) คือลักษณะแสดงการใช้แทนการเคลื่อนไหวของราคาในช่วงเวลานั้น ๆ มีในรูปแบบแผนภูมิแบบเส้น (Line Chart) แผนภูมิแบบแท่ง (Bar Chart) และกราฟแท่งเทียน (Candle Stick Chart) ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ตอบถูกจำนวน 379 คน คิดเป็นร้อยละ 94.75 และตอบผิดจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.25

6. การสังเกต Trend Indicators ไว้ใช้หาจุดกลับของเทรนแล้วเทรต ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ตอบถูกจำนวน 289 คน คิดเป็นร้อยละ 72.25 และตอบผิดจำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 27.75

7. การใช้ดัชนีตัววัดความแกว่ง (Oscillator Indicators) สามารถบอกสัญญาณการเปลี่ยนแนวโน้มได้ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ตอบถูกจำนวน 310 คน คิดเป็นร้อยละ 77.50 และตอบผิดจำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 22.50

8. รูปแบบราคาต่างๆ (Price Pattern) ซึ่งเป็นรูปแบบกราฟที่เคลื่อนที่อย่างมีนัยสำคัญ สามารถใช้ในการคาดการณ์ภาวะราคาที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ตอบถูกจำนวน 348 คน คิดเป็นร้อยละ 87.00 และตอบผิดจำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 13.00

ผู้ตอบแบบสอบถามมีคะแนนรวมระดับความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินด้านปัจจัยพื้นฐานส่วนใหญ่ตอบถูก 4 ข้อ มีจำนวน 232 คน คิดเป็นร้อยละ 46.00 รองลงมา ผู้ตอบแบบสอบถามตอบถูก 3 ข้อ มีจำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 23.00

ผู้ตอบแบบสอบถามมีคะแนนรวมระดับความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินด้านปัจจัยเทคนิคส่วนใหญ่ตอบถูก 4 ข้อ มีจำนวน 265 คน คิดเป็นร้อยละ 62.25 รองลงมา ผู้ตอบแบบสอบถามตอบถูก 3 ข้อ มีจำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 15.50

พบว่าส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ในระดับมากที่สุด มีจำนวน 257 คน คิดเป็นร้อยละ 65.25 รองลงมา มีความรู้ในระดับมาก มีจำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 24.75

ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินโดยรวมต่ำสุด 1 คะแนน และคะแนนโดยรวมสูงสุด 8 คะแนน มีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 6.72 ซึ่งเมื่อพิจารณาด้านรายละเอียดมีดังต่อไปนี้

ความรู้ด้านปัจจัยพื้นฐาน ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 400 คน พบว่ามีคะแนนโดยรวมต่ำสุด 1 คะแนน และคะแนนโดยรวมสูงสุด 4 คะแนน มีความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.33

ความรู้ด้านปัจจัยเทคนิค ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 400 คน พบว่ามีคะแนนโดยรวมต่ำสุด 1 คะแนน และคะแนนโดยรวมสูงสุด 4 คะแนน มีความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินอยู่ในระดับมากโดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.44

4. การวิเคราะห์ด้านการเลือกเปิดบัญชีซื้อขายค่าเงินผ่านตัวแทนในประเทศไทยพบว่า

การเลือกเปิดบัญชีซื้อขายค่าเงินผ่านตัวแทนในประเทศไทย พบว่าประเภทบัญชีซื้อขายค่าเงินที่สนใจเปิดบัญชีเทรดมากที่สุดคือ บัญชีมาตรฐาน (Standard) จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 36.00 รองลงมาคือ บัญชีมินิ (Mini) จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 29.75

วัตถุประสงค์ในการลงทุนและลักษณะการทำธุรกรรม พบว่าลงทุน/ เก็งกำไร มากที่สุดจำนวน 352 คน คิดเป็นร้อยละ 88.00 รองลงมาคือการกระจายความเสี่ยงจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 7.50 และการป้องกันความเสี่ยงจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 4.50 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการเลือกเปิดบัญชีซื้อขายค่าเงินผ่านตัวแทนในประเทศไทย พบว่าจำนวนบัญชีที่เปิดในการลงทุน มีจำนวนต่ำสุดคือ 1 บัญชี สูงสุด 10 บัญชี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.68 บัญชี ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 2.097

ด้านจำนวนเงินที่ใช้ในการลงทุน พบว่ามีงบประมาณต่ำสุดคือ 30 ดอลลาร์ สูงสุด 40000 ดอลลาร์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2562.32 ดอลลาร์ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 4105.415

ด้านจำนวนครั้งที่เทรด พบว่ามีจำนวนการเทรดต่ำสุดอยู่ที่ 1 ครั้งต่อสัปดาห์ สูงสุด 200 ครั้งต่อสัปดาห์ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.31 ครั้งต่อสัปดาห์ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ที่ 24.324

5. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินแตกต่างกัน แยกเป็นสมมติฐานย่อยได้ ดังนี้

สมมติฐานที่ 1.1 เพศที่แตกต่างกัน มีความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินแตกต่างกัน

ผลการทดสอบความแตกต่าง พบว่าเพศที่แตกต่างกันมีความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินด้านปัจจัยพื้นฐาน และด้านปัจจัยเทคนิคไม่แตกต่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 1.2 อายุที่แตกต่างกัน มีความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินแตกต่างกัน

ผลการทดสอบความแตกต่าง พบว่าอายุที่แตกต่างกันมีความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินด้านปัจจัยพื้นฐาน และด้านปัจจัยเทคนิคไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 1.3 สถานภาพที่แตกต่างกัน มีความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินแตกต่างกัน

ผลการทดสอบความแตกต่าง พบว่าสถานภาพที่แตกต่างกันมีความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินด้านปัจจัยพื้นฐาน และด้านปัจจัยเทคนิคไม่แตกต่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 1.4 ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินแตกต่างกัน

ผลการทดสอบความแตกต่าง พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินด้านปัจจัยพื้นฐาน และด้านปัจจัยเทคนิคแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ จำแนกตามระดับการศึกษา ค่าเฉลี่ยรายคู่ได้ดังนี้

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีกับผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษามีปริญญาตรีมีความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินด้านปัจจัยพื้นฐาน และด้านปัจจัยเทคนิคแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาระดับ

ปริญญาตรีมีความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินด้านปัจจัยพื้นฐาน และด้านปัจจัยเทคนิคมากกว่าระดับต่ำกว่าปริญญาตรี

ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีกับผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินด้านปัจจัยพื้นฐาน และด้านปัจจัยเทคนิคแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยผู้ตอบแบบสอบถามที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรีมีความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินด้านปัจจัยพื้นฐาน และด้านปัจจัยเทคนิคมากกว่าระดับต่ำกว่าปริญญาตรี

สำหรับรายคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 1.5 อาชีพที่แตกต่างกัน มีความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินแตกต่างกัน

ผลการทดสอบความแตกต่าง พบว่าอาชีพที่แตกต่างกันมีความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินด้านความรู้ด้านปัจจัยพื้นฐาน และความรู้ด้านปัจจัยเทคนิคไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 1.6 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินแตกต่างกัน

ผลการทดสอบความแตกต่าง พบว่ารายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินด้านความรู้ด้านปัจจัยพื้นฐาน และความรู้ด้านปัจจัยเทคนิคไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อ 2 ความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินที่ มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเปิดบัญชีการซื้อขายค่าเงินของนักลงทุนผ่านตัวแทนในประเทศไทย แยกเป็นสมมติฐานย่อยได้ ดังนี้

สมมติฐานที่ 2.1 ความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินด้านปัจจัยพื้นฐานที่แตกต่างกัน มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเปิดบัญชีซื้อขายค่าเงินแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินด้านจำนวนการเปิดบัญชีเทรดหรือมีความสนใจที่จะเปิดบัญชีเทรดฟอเร็กซ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 โดยถ้านักลงทุนมีความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินด้านปัจจัยพื้นฐานเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลให้จำนวนการเปิดบัญชีเทรดหรือมีความสนใจที่จะเปิดบัญชีเทรดฟอเร็กซ์ เพิ่มขึ้นเล็กน้อย

จำนวนความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินด้านปัจจัยพื้นฐานไม่มีความสัมพันธ์ต่อจำนวนเงินที่คาดว่าจะใช้ในการซื้อขายฟอเร็กซ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จำนวนความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินด้านปัจจัยพื้นฐานมีความสัมพันธ์ต่อจำนวนครั้งที่วางแผนที่จะเทรดฟอเร็กซ์ในระยะเวลาต่อสัปดาห์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 โดยถ้านักลงทุนมีความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินด้านปัจจัยพื้นฐานเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลให้จำนวนครั้งที่วางแผนที่จะเทรดฟอเร็กซ์ในระยะเวลาต่อสัปดาห์ เพิ่มขึ้นเล็กน้อย

สมมติฐานที่ 2.2 ความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินด้านปัจจัยเทคนิคที่แตกต่างกัน มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเปิดบัญชีซื้อขายค่าเงินแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินด้านปัจจัยเทคนิคมีความสัมพันธ์ต่อจำนวนการเปิดบัญชีเทรดหรือมีความสนใจที่จะเปิดบัญชีเทรดฟอเร็กซ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 โดยถ้านักลงทุนมีความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินด้านเทคนิคเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลให้จำนวนการเปิดบัญชีเทรดหรือมีความสนใจที่จะเปิดบัญชีเทรดฟอเร็กซ์ เพิ่มขึ้นเล็กน้อย

ความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินด้านปัจจัยเทคนิคมีความสัมพันธ์ต่อจำนวนเงินที่คาดว่าจะใช้ในการซื้อขายฟอเร็กซ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยถ้านักลงทุนมีความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินด้านเทคนิคเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลให้จำนวนเงินที่คาดว่าจะใช้ในการซื้อขายฟอเร็กซ์ เพิ่มขึ้นเล็กน้อย

ความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินด้านปัจจัยเทคนิคมีความสัมพันธ์ต่อจำนวนครั้งที่วางแผนที่จะเทรดฟอเร็กซ์ในระยะเวลาต่อสัปดาห์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 โดยถ้านักลงทุนมีความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินด้านเทคนิคเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลให้จำนวนครั้งที่วางแผนที่จะเทรดฟอเร็กซ์ในระยะเวลาต่อสัปดาห์ เพิ่มขึ้นเล็กน้อย

สมมติฐานที่ 3 ส่วนประสมทางการตลาดบริการ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านการส่งเสริมการตลาดและด้านกระบวนการของการให้บริการ มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเปิดบัญชีการซื้อขายค่าเงินของนักลงทุนผ่านตัวแทนในประเทศไทยแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3.1 ส่วนประสมทางการตลาดบริการ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านการส่งเสริมการตลาดและด้านกระบวนการของการให้บริการที่แตกต่างกัน มีความสัมพันธ์ต่อจำนวนการเปิดบัญชีเทรดหรือมีความสนใจที่จะเปิดบัญชีเทรดฟอเร็กซ์แตกต่างกัน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าส่วนประสมทางการตลาดบริการด้านผลิตภัณฑ์โดยรวม มีความสัมพันธ์ต่อจำนวนการเปิดบัญชีเทรดหรือมีความสนใจที่จะเปิดบัญชีเทรดฟอเร็กซ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 โดยถ้าผู้ตอบแบบสอบถามให้ระดับความสำคัญด้านผลิตภัณฑ์โดยรวมเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลให้จำนวนการเปิดบัญชีเทรดหรือมีความสนใจที่จะเปิดบัญชีเทรดฟอเร็กซ์ เพิ่มขึ้นเล็กน้อย

ส่วนประสมทางการตลาดบริการด้านราคาโดยรวมมีความสัมพันธ์ต่อจำนวนการเปิดบัญชีเทรดหรือมีความสนใจที่จะเปิดบัญชีเทรดฟอเร็กซ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 โดยถ้าผู้ตอบแบบสอบถามให้ระดับความสำคัญด้านราคาโดยรวมเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลให้จำนวนการเปิดบัญชีเทรดหรือมีความสนใจที่จะเปิดบัญชีเทรดฟอเร็กซ์ เพิ่มขึ้นเล็กน้อย

ส่วนประสมทางการตลาดบริการด้านการส่งเสริมการตลาดโดยรวมมีความสัมพันธ์ต่อจำนวนการเปิดบัญชีเทรดหรือมีความสนใจที่จะเปิดบัญชีเทรดฟอเร็กซ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 โดยถ้าผู้ตอบแบบสอบถามให้ระดับความสำคัญด้านการส่งเสริมการตลาดโดยรวมเพิ่มมากขึ้น จะส่งผลให้จำนวนการเปิดบัญชีเทรดหรือมีความสนใจที่จะเปิดบัญชีเทรดฟอเร็กซ์ เพิ่มขึ้นเล็กน้อย

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเปิดบัญชีการซื้อขายค่าเงิน (FOREX Trading) ของนักลงทุนผ่านตัวแทนในประเทศไทย มีประเด็นสำคัญที่สามารถนำมาอภิปรายผลตามสมมติฐานได้ดังนี้

สมมติฐานข้อ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกันมีความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินแตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า

1.1 เพศ นักลงทุนที่มีเพศแตกต่างกัน มีความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินด้านปัจจัยพื้นฐานและด้านปัจจัยเทคนิคไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินทั้งในด้านปัจจัยพื้นฐานและปัจจัยเทคนิคเกิดจากประสบการณ์ในการเรียนรู้ด้านการซื้อขายค่าเงิน รวมทั้งประสบการณ์ของนักลงทุนในการเทรดฟอเร็กซ์ ซึ่งนักลงทุนทั้งเพศชายและเพศหญิงในยุคสมัยใหม่สามารถที่จะศึกษาและเรียนรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินได้เหมือนกันขึ้นอยู่กับความตั้งใจและความสนใจที่จะศึกษา และปัจจุบันการศึกษาเรียนรู้ในด้านการลงทุนที่ทุกคนสามารถเข้าถึงได้ง่ายขึ้นโดยไม่เกี่ยวกับเพศ อายุ สถานภาพ อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ที่เป็นปัจจัยส่วนบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นันทรัตน์ สิงหเดช (2551) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกลงทุนและความพึงพอใจของลูกค้าบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน เอ็มเอฟซี จำกัด (มหาชน) พบว่า เพศ อายุ สถานภาพทางการสมรส และรายได้มีพฤติกรรมตัดสินใจเลือกลงทุนที่ไม่แตกต่างกัน

1.2 อายุ นักลงทุนที่มีอายุแตกต่างกัน มีความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินด้านปัจจัยพื้นฐานและด้านปัจจัยเทคนิคไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ พบว่าอายุไม่สามารถวัดระดับความรู้ในด้านการซื้อขายค่าเงินทั้งในด้านปัจจัยพื้นฐานและด้านปัจจัยเทคนิค เนื่องจากว่าความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินขึ้นอยู่กับประสบการณ์ในการลงทุน โดยนักลงทุนที่มีประสบการณ์ในการเทรดเป็นระยะเวลานาน จะทำให้มีความรู้ในการวิเคราะห์การซื้อขายค่าเงินทั้งในด้านปัจจัยพื้นฐานและด้านปัจจัยเทคนิคได้ดีกว่า นักลงทุนที่เพิ่งได้เริ่มศึกษาความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงิน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นันทรัตน์ สิงหเดช (2551) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกลงทุนและความพึงพอใจของลูกค้าบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน เอ็มเอฟซี จำกัด (มหาชน) พบว่า เพศ อายุ สถานภาพทางการสมรส และรายได้มีพฤติกรรมตัดสินใจเลือกลงทุนที่ไม่แตกต่างกัน

1.3 สถานภาพ นักลงทุนที่มีสถานภาพแตกต่างกัน มีความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินด้านปัจจัยพื้นฐานและด้านปัจจัยเทคนิคไม่แตกต่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ พบว่านักลงทุนที่มีสถานภาพโสดหรือสมรสต่างก็สามารถมีความรู้ในการซื้อขายค่าเงินโดยรวมจากประสบการณ์ในการศึกษาเรียนรู้ด้านการซื้อขายค่าเงิน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นันทรัตน์ สิงหเดช (2551) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกลงทุนและความ

พึงพอใจของลูกค้าบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน เอ็มเอฟซี จำกัด (มหาชน) พบว่า เพศ อายุ สถานภาพทางการสมรส และรายได้มีพฤติกรรมการตัดสินใจเลือกลงทุนที่ไม่แตกต่างกัน

1.4 ระดับการศึกษา นักลงทุนที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีความรู้ด้านการซื้อขาย ค่าเงินด้านปัจจัยพื้นฐาน และด้านปัจจัยเทคนิคแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ พบว่านักลงทุนที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีมีความรู้ด้านการซื้อขาย ค่าเงินด้านปัจจัยพื้นฐานและด้านปัจจัยเทคนิคมากกว่าระดับต่ำกว่าปริญญาตรี และนักลงทุนที่มีการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรีมีความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินด้านปัจจัยพื้นฐาน และด้านปัจจัยเทคนิคมากกว่าระดับต่ำกว่าปริญญาตรี เนื่องจากการศึกษาทำให้บุคคลมีศักยภาพเพิ่มขึ้นแล้ว ทำให้เกิดความแตกต่างทางความคิดและการเกิดความรู้ความเข้าใจที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับปรมะ สตะเวทิน (2546: 116) ได้กล่าวว่าการศึกษา เป็นลักษณะสำคัญอีกประการหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อผู้รับสาร ดังนั้นคนที่ได้รับการศึกษาในระดับที่ต่างกัน ยุคสมัยที่ต่างกัน ระบบการศึกษาแตกต่างกัน สาขาวิชาที่แตกต่างกัน จึงมีความรู้สึกนึกคิด อุดมการณ์ และความต้องการที่ต่างกันไปอีกด้วย สอดคล้องกับแนวคิดของ ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคนอื่นๆ (2539) ที่ได้วิเคราะห์ตามลักษณะทางประชากรศาสตร์แต่ละบุคคลแตกต่างกันออกไปในด้านการศึกษา และสอดคล้องกับงานวิจัยของ เพ็ญใจ สุยะดุก (2553) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมในการเลือกโบรกเกอร์และการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ณ ห้องค้าเชียงใหม่ พบว่านักลงทุนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีการตัดสินใจต่อการลงทุนในหลักทรัพย์หรือการเลือกใช้บริการหลักทรัพย์ต่างกัน

1.5 อาชีพ นักลงทุนที่มีอาชีพที่แตกต่างกันมีความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินด้านความรู้ด้านปัจจัยพื้นฐานและความรู้ด้านปัจจัยเทคนิคไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องมาจากนักลงทุนสามารถมีความคิดและประสบการณ์ในการลงทุนด้านการซื้อขายค่าเงินได้เหมือนกันไม่ว่าจะประกอบอาชีพอะไร โดยสามารถที่จะศึกษาและมีความรู้ความเข้าใจด้านความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินได้ ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชัญญาพัชญ์ เนาวพรศรัณย์ (2552) พบว่านักลงทุนที่มีอาชีพแตกต่างกันทำให้มีความคิดและประสบการณ์แตกต่างกัน ส่งผลต่อการเลือกใช้บริการแตกต่างกัน

1.6 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน นักลงทุนที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกัน มีความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินด้านความรู้ด้านปัจจัยพื้นฐานและความรู้ด้านปัจจัยเทคนิคไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งรายได้น่าจะเป็นตัวกำหนดจำนวนเงินในการลงทุนมากกว่า ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นันทรัตน์ สิงห์เดช (2551) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกลงทุนและความพึงพอใจของลูกค้าบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน เอ็มเอฟซี จำกัด (มหาชน) พบว่า เพศ อายุ สถานภาพทางการสมรส และรายได้มีพฤติกรรมการตัดสินใจเลือกลงทุนที่ไม่แตกต่างกัน

จากผลการวิจัย 6 ข้อ เนื่องจากระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีผลต่อความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินด้านปัจจัยพื้นฐาน และด้านปัจจัยเทคนิคของนักลงทุน ดังนั้นทางบริษัทตัวแทนโบรกเกอร์ฟอเร็กซ์ ควรมีการจัดหลักสูตรพื้นฐานเบื้องต้นสำหรับผู้ลงทุนให้มีความรู้ความเข้าใจ โดยการจัดคอร์ส อบรม สัมมนาและกิจกรรมให้สอดคล้องตามกลุ่มระดับการศึกษาสำหรับให้ความรู้สำหรับนักลงทุนมือใหม่และมีอาชีพอย่างต่อเนื่อง เพื่อเพิ่มความรู้ให้แก่นักลงทุน

สมมติฐานข้อ 2 ความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินมีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเปิดบัญชีการซื้อขายค่าเงินของนักลงทุนผ่านตัวแทนในประเทศไทย

2.1 ความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินด้านปัจจัยพื้นฐาน เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์ข้อมูลแล้ว พบว่าความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินด้านปัจจัยพื้นฐาน มีความสัมพันธ์ต่อจำนวนการเปิดบัญชีเทรดหรือมีความสนใจที่จะเปิดบัญชีเทรดฟอเร็กซ์ และจำนวนครั้งที่วางแผนที่จะเทรดฟอเร็กซ์ ในระยะเวลาต่อสัปดาห์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 โดยการวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานก็คือการวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพเศรษฐกิจของแต่ละประเทศ เช่น อัตราการว่างงาน อัตราเงินเฟ้อ และอัตราดอกเบี้ย เป็นต้น นักลงทุนที่มีความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินในด้านปัจจัยพื้นฐานจะมีการวิเคราะห์พิจารณาและคำนึงถึงสภาพเศรษฐกิจในช่วงนั้นๆ ถ้าการวิเคราะห์ปัจจัยด้านพื้นฐานออกมาในแนวโน้มที่ดี ก็จะส่งผลให้มีการเปิดบัญชีในการเทรดหรือมีจำนวนครั้งในการเทรดเพิ่มมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับเพชรี ขุมทรัพย์ (2544: 22-13) กล่าวว่า การวิเคราะห์ด้วยปัจจัยพื้นฐาน เป็นอีกเหตุผลที่นักลงทุนต้องคำนึง เนื่องจากในการเปลี่ยนแปลงภาวะทางเศรษฐกิจจะส่งผลต่อราคาหลักทรัพย์และเป็นตัวชี้วัดที่ใช้ในการวิเคราะห์ภาวะทางเศรษฐกิจ และสอดคล้องกับงานวิจัยของอัญญา ชันธิวิทย์ (2546) ได้กล่าวว่า ผู้วิเคราะห์จะต้องมีความรู้เรื่องเศรษฐกิจ เมื่อทำการวิเคราะห์หลักทรัพย์ เพราะเศรษฐกิจที่ดีเป็นตัวแปรที่กำหนดดัชนีชี้วัดหลัก ๆ ทางเศรษฐกิจมหภาค เพื่อที่นักลงทุนสามารถนำข้อมูลทางเศรษฐกิจไปวิเคราะห์ถึงภาวะและผลกระทบของเศรษฐกิจที่มีต่อตลาดการเงิน

ในส่วนด้านจำนวนเงินที่คาดว่าจะใช้ในการซื้อขายฟอเร็กซ์กับความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินด้านปัจจัยพื้นฐานไม่มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่ากระบวนการตัดสินใจในการลงทุนในด้านจำนวนเงินน่าจะขึ้นอยู่กับรายได้ของนักลงทุนมากกว่าการมีความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงิน

ดังนั้นบริษัทตัวแทนโบรกเกอร์ฟอเร็กซ์ควรมุ่งเน้นในด้านการให้ข้อมูลข่าวสารทางด้านปัจจัยพื้นฐาน เพื่อให้ให้นักลงทุนสามารถนำไปใช้ประกอบการตัดสินใจในการเทรด ซึ่งในการวิเคราะห์โดยใช้ปัจจัยพื้นฐาน ก็คือการวิเคราะห์แนวโน้มของเศรษฐกิจของประเทศนั้นๆ การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานช่วยให้นักลงทุนสามารถวิเคราะห์ได้โดยการดูข่าวของประเทศนั้นๆ เช่น ถ้าข่าวของประเทศนั้นออกมาดีมีทิศทางที่ดีขึ้น ค่าเงินของประเทศนั้นก็จะดีขึ้น แต่ถ้าปัจจัยพื้นฐานของประเทศนั้นแย่ลง ค่าเงินของประเทศนั้นก็จะแย่ลง

2.2 ความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินด้านปัจจัยเทคนิค เมื่อพิจารณาผลการวิเคราะห์ข้อมูลแล้ว พบว่าความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินด้านปัจจัยเทคนิคมีความสัมพันธ์ต่อจำนวนการเปิดบัญชีเทรดหรือมีความสนใจที่จะเปิดบัญชีเทรดฟอเร็กซ์ จำนวนเงินที่คาดว่าจะใช้ในการซื้อขายฟอเร็กซ์ จำนวนครั้งที่วางแผนที่จะเทรดฟอเร็กซ์ในระยะเวลาต่อสัปดาห์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ทั้งนี้เนื่องจากว่า การมีความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินด้านปัจจัยเทคนิค ช่วยให้นักลงทุนสามารถคาดการณ์ทิศทางการเคลื่อนไหวของราคาได้ รวมทั้งสามารถหาจังหวะที่เหมาะสมในการซื้อ ขาย และจุดทำกำไร เพื่อเป็นเครื่องมือประกอบการลงทุนทั้งตลาดขาขึ้นและตลาดขาลง สามารถใช้วิเคราะห์ศึกษาพฤติกรรมของแต่ละคู่เงินนั้นๆ โดยอาศัยรูปกราฟราคาและปริมาณซื้อขายเพื่อคาดการณ์แนวโน้มราคาในอนาคต ทำให้นักลงทุนที่มีความรู้ด้านปัจจัยเทคนิคสามารถซื้อขายค่าเงินได้มีประสิทธิภาพได้มากขึ้น และความรู้ด้านปัจจัยเทคนิคยังช่วยให้สามารถวิเคราะห์รูปแบบแนวโน้มในอนาคตได้ สำหรับการวิเคราะห์ปัจจัยทางเทคนิคนั้น เป็นแนวทางที่อาศัยการวิเคราะห์การเคลื่อนไหวของราคา และปริมาณการซื้อขายในอดีตที่ผ่านมา เพื่อคาดการณ์ถึงแนวโน้มของราคา รวมถึงระดับราคาที่ควรซื้อหรือขาย ทั้งในระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุพร จุญรังสี (2546) เรื่องพฤติกรรมและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตราสารทางการเงิน ได้ศึกษาพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อขายหลักทรัพย์ของนักลงทุนโดยใช้การวิเคราะห์ทางเทคนิค เพื่อหาระดับราคาที่เหมาะสมเข้าลงทุนได้

ดังนั้นบริษัทตัวแทนโบรกเกอร์ฟอเร็กซ์ควรมุ่งเน้นในการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการวิเคราะห์ทางเทคนิค โดยที่นักลงทุนสามารถศึกษาจากประวัติของกราฟย้อนหลังเพื่อนำมาใช้ในการตัดสินใจกับกราฟปัจจุบัน หาแนวรับแนวต้าน จากระดับราคาที่เคยสร้างจุดสูงสุดและจุดต่ำสุดไว้ โดยการดูที่กราฟ และเป็นการศึกษารูปแบบของกราฟที่ได้กำหนดมาแล้วว่ากราฟเป็นรูปแบบไหนมีแนวโน้มขึ้นหรือลง ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะช่วยให้ให้นักลงทุนสามารถใช้วิเคราะห์ในการเทรดได้ เมื่อไรก็ตามที่นักลงทุนมีข้อมูลช่วยประกอบการตัดสินใจในการวิเคราะห์ทางเทคนิค จะช่วยสามารถเพิ่มความสามารถในการทำกำไรจากตลาดฟอเร็กซ์ได้ ซึ่งมีความสัมพันธ์ต่อการเทรดทั้งในด้านการเลือกเปิดบัญชีเทรด จำนวนเงินและจำนวนครั้งในการเทรดให้เพิ่มขึ้นได้

สมมติฐานที่ 3 ส่วนประสมทางการตลาดบริการ ประกอบด้วยด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านการส่งเสริมการตลาดและการตลาดและด้านกระบวนการของการให้บริการ มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเปิดบัญชีการซื้อขายค่าเงินของนักลงทุนผ่านตัวแทนในประเทศไทย

3.1 จำนวนการเปิดบัญชีเทรดหรือมีความสนใจที่จะเปิดบัญชีเทรดฟอเร็กซ์ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่าส่วนประสมทางการตลาดบริการในด้านผลิตภัณฑ์โดยรวม ด้านราคาโดยรวม ด้านการส่งเสริมการตลาดโดยรวม และด้านกระบวนการบริการโดยรวม มีความสัมพันธ์ต่อจำนวนการเปิดบัญชีเทรดหรือมีความสนใจที่จะเปิดบัญชีเทรดฟอเร็กซ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรีย์ โบราณ (2546) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการบริษัทหลักทรัพย์ลักษณะและพฤติกรรมของนักลงทุนทั่วไปในกรุงเทพมหานคร และความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมของนักลงทุนกับปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ปัจจัยทางด้านการตลาดที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมของนักลงทุนโดยนักลงทุนส่วนใหญ่จะให้ความสำคัญกับความรวดเร็วและถูกต้องในการให้บริการมากที่สุด

3.2 จำนวนเงินที่คาดว่าจะใช้ในการซื้อขายฟอเร็กซ์แตกต่างกัน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าส่วนประสมทางการตลาดบริการด้านผลิตภัณฑ์โดยรวม ด้านราคาโดยรวม ด้านการส่งเสริมการตลาดโดยรวม และด้านกระบวนการบริการโดยรวมไม่มีความสัมพันธ์ต่อจำนวนเงินที่คาดว่าจะใช้ในการซื้อขายฟอเร็กซ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องมาจากในการลงทุนด้านจำนวนเงินที่จะใช้ลงทุนต้องมีการบริหารจัดการเงินที่จะใช้ลงทุนซึ่งจะเกี่ยวข้องกับรายได้ เงินออมของผู้ลงทุนมากกว่า ซึ่งนักลงทุนมักมีแผนในการจัดการเงินที่จะใช้ลงทุนที่จะใช้ในการซื้อขายค่าเงินอยู่ก่อนแล้ว อ้างถึง สง่า บรรจงประเสริฐและ กนิยะ อิศระประชา (2554) ซึ่งได้อธิบายพฤติกรรมการออมและการลงทุน พบว่านักลงทุนทั่วไปมีการลงทุนในหุ้นและกองทุน เพิ่มขึ้นตามระดับรายได้

3.3 จำนวนครั้งที่วางแผนที่จะเทรดฟอเร็กซ์ในระยะเวลาต่อสัปดาห์ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าส่วนประสมทางการตลาดบริการด้านผลิตภัณฑ์โดยรวม ด้านราคาโดยรวม ด้านการส่งเสริมการตลาดโดยรวม และด้านกระบวนการบริการโดยรวม มีความสัมพันธ์ต่อจำนวนครั้งที่วางแผนที่จะเทรดฟอเร็กซ์ในระยะเวลาต่อสัปดาห์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ พบว่านักลงทุนจะให้ความสำคัญกับด้านราคาโดยรวมเป็นอย่างมากได้แก่ ค่าช่วงราคา (Spread) ที่ต้องเสียในแต่ละครั้งในการเทรดซึ่งมีความสัมพันธ์ต่อจำนวนครั้งที่เทรด เนื่องจากในแต่ละครั้งที่มีการเทรดจะเสียค่าช่วงราคา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของภคทั้น พงศธนนา (2556) ได้ศึกษาปัจจัยด้านส่วนประสมการตลาดที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุน ในกองทุนตราสารหุ้นของนักลงทุนทั่วไปในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าความถี่ในการซื้อขายของนักลงทุนมีความสัมพันธ์กับส่วนประสมทางการตลาด ในด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย และด้านกิจกรรมส่งเสริมการตลาด

ดังนั้นบริษัทตัวแทนโบรกเกอร์ฟอเร็กซ์ควรมุ่งเน้นในการพัฒนาทั้งในด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านการส่งเสริมทางการตลาด และด้านกระบวนการบริการ ให้มีความแตกต่างในสิ่งที่นักลงทุนจะได้รับจากการเลือกตัวแทนโบรกเกอร์นั้น และเหนือกว่าตัวแทนโบรกเกอร์อื่น เพื่อใช้เป็นสิ่งจูงใจแก่นักลงทุนในการพิจารณาเลือกโบรกเกอร์สำหรับการเปิดบัญชีซื้อขายค่าเงิน อีกทั้งบริษัทตัวแทนโบรกเกอร์จะต้องมีความพร้อมในด้านข้อมูลข่าวสารที่รวดเร็วและถูกต้องสามารถบอกถึงความเคลื่อนไหวที่น่าจับตาให้นักลงทุนเพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจลงทุนได้

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

ผลจากการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเปิดบัญชีการซื้อขายค่าเงิน (FOREX Trading) ของนักลงทุนผ่านตัวแทนในประเทศไทย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. บริษัทตัวแทนโบรกเกอร์ควรมีการสื่อสารทางการตลาดผ่านสื่อต่างๆ ในการให้ข้อมูลด้านการซื้อขายค่าเงินไปยังนักลงทุนกลุ่มเป้าหมาย จากผลการวิจัยพบว่ากลุ่มประเภทนักลงทุนส่วนใหญ่มีการเปิดบัญชีแล้ว และรองลงมาคือกลุ่มที่มีความสนใจ/ ศึกษาข้อมูล หากมีการสื่อสารทางการตลาดที่มีประสิทธิภาพ มีการให้ข้อมูลที่ช่วยประกอบในการตัดสินใจและเข้าถึงกลุ่มที่มีความสนใจเหล่านี้ จะช่วยให้กลุ่มนักลงทุนกลุ่มนี้เลือกตัดสินใจในการเปิดบัญชีซื้อขายค่าเงินได้มากขึ้น

2. ด้านความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินด้านปัจจัยพื้นฐาน และด้านปัจจัยเทคนิค บริษัทตัวแทนโบรกเกอร์ฟอเร็กซ์ ควรมีการจัดหลักสูตรพื้นฐานเบื้องต้นสำหรับผู้ลงทุนให้มีความรู้ความเข้าใจ โดยการจัดคอร์ส อบรม สัมมนาและกิจกรรมให้สอดคล้องตามกลุ่มระดับการศึกษา สำหรับให้ความรู้สำหรับนักลงทุนมือใหม่และมืออาชีพอย่างต่อเนื่อง เพื่อเพิ่มความรู้ให้แก่นักลงทุน

3. ด้านส่วนประสมทางการตลาดบริการในด้านผลิตภัณฑ์ ตัวแทนโบรกเกอร์ฟอเร็กซ์ ควรรักษาระดับความน่าเชื่อถือและมีการวางแผนหรือกำหนดกลยุทธ์ในการปรับปรุงความเป็นมืออาชีพของโบรกเกอร์ฟอเร็กซ์ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่นักลงทุนจะพิจารณาในการเลือกเปิดบัญชีซื้อขายค่าเงินในอันดับแรก และจัดทำแผนพัฒนาด้านผลิตภัณฑ์ให้เหนือกว่า เพื่อให้เกิดความแตกต่างในการดึงดูดนักลงทุนในการเลือกเปิดบัญชีซื้อขายค่าเงินผ่านตัวแทนนั้นได้เพิ่ม

4. ด้านส่วนประสมทางการตลาดบริการในด้านราคา พบว่านักลงทุนให้ความสำคัญกับค่าช่วงราคา (Spread) มากที่สุดและยังมีความสัมพันธ์ต่อจำนวนครั้งในการเทรด ตัวแทนโบรกเกอร์ฟอเร็กซ์ควรพิจารณาในการกำหนดราคาที่มีความเหมาะสมในด้านต่างๆ ทั้งช่วงราคา อัตราแลกเปลี่ยนในการฝากเงินเข้าบัญชี เพื่อให้ให้นักลงทุนตัดสินใจพิจารณาในการเลือกเปิดบัญชีเทรดกับตัวแทนและเป็นการดึงดูดใจในการตัดสินใจเลือกตัวแทนโบรกเกอร์

5. ด้านส่วนประสมทางการตลาดบริการในด้านส่งเสริมการตลาด ตัวแทนโบรกเกอร์ฟอเร็กซ์ควรมีวางแผนในการพัฒนาด้านการส่งเสริมทางการตลาด ในด้านการสื่อสารโปรโมชั่นต่างๆ ผ่านทาง Website, Facebook ฯลฯ เพื่อกระตุ้นและดึงดูดนักลงทุนให้มีการเลือกเปิดบัญชีการซื้อขายค่าเงินเพิ่มมากขึ้นและช่วยกระตุ้นส่งเสริมจำนวนความถี่ในการเทรดค่าเงินของนักลงทุนได้

6. ด้านส่วนประสมทางการตลาดบริการในด้านกระบวนการให้บริการ พบว่าระบบป้องกันความปลอดภัยด้านข้อมูลของลูกค้าที่ดี กับความรวดเร็วในการฝากถอนเงินเป็นสิ่งที่นักลงทุนให้ความสำคัญมากและใช้พิจารณาในการเลือกเปิดบัญชีซื้อขายค่าเงินผ่านตัวแทนโบรกเกอร์ฟอเร็กซ์ ตัวแทนโบรกเกอร์ฟอเร็กซ์ควรมุ่งเน้นในเรื่องการรักษาระดับการให้บริการที่มีมาตรฐานและรวดเร็วอย่างต่อเนื่องเพื่อรักษากลุ่มนักลงทุนที่เลือกเปิดบัญชีเทรดผ่านตัวแทนนั้นๆ เพื่อให้เกิดความพึงพอใจและความประทับใจ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

จากการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเปิดบัญชีการซื้อขายค่าเงิน (FOREX Trading) ของนักลงทุนผ่านตัวแทนในประเทศไทย พบว่ามีข้อผิดพลาดบางประการ ดังนั้นในการทำวิจัยในครั้งต่อไป จึงขอเสนอแนะแนวทางการดำเนินงานดังนี้

1. ในการทำวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาตัวแทนในประเทศไทยแบบเจาะจง โดยระบุว่า จะศึกษาตัวแทนโบรกเกอร์ไหนให้ชัดเจนและระบุกลุ่มเป้าหมายให้ชัดเจนมากขึ้น เพื่อให้ผลการวิจัยมีประสิทธิภาพมากขึ้น
2. ควรศึกษาเปรียบเทียบด้านพฤติกรรมการตัดสินใจและลักษณะการลงทุนของผู้ที่ลงทุนในตลาดการซื้อขายค่าเงินต่างประเทศ
3. ควรศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติ และความพึงพอใจของนักลงทุนที่เปิดบัญชีการซื้อขายค่าเงินผ่านตัวแทนในประเทศไทย เพื่อไปพัฒนาปรับปรุงให้ดี ตรงตามความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย

บรรณานุกรม

- กัลยา วาณิชย์บัญชา. (2544). การวิเคราะห์ตัวแปรหลายตัวด้วยSPSS for Widows. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- .(2545). การวิเคราะห์สถิติ: สถิติสำหรับการบริหารและวิจัย. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- .(2546). การใช้ SPSS For Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล. กรุงเทพฯ: บริษัท ธรรมสาร จำกัด.
- ชวินทร์ ลีนี้บรรจง. (2549). ทฤษฎีและนโยบายการเงิน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ชญญาพัชญ์ เนาวพรศรัณย์. (2552). ปัจจัยทางการตลาดที่มีความสำคัญต่อการเลือกใช้บริการบริษัทหลักทรัพย์ของนักลงทุนในกรุงเทพมหานคร. ปรินญานิพนธ์ บ.ธ.ม. (การตลาด). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชัยสมพล ชาวประเสริฐ . (2547). การตลาดบริการ. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2541). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่7. กรุงเทพฯ: เทพเนรมิตรการพิมพ์.
- .(2550). สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นันทรัตน์ สิงหเดช (2551). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนและความพึงพอใจของลูกค้า. ปรินญานิพนธ์ บ.ธ.ม. (การจัดการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ปรมะ สตะเวทิน. (2533). การสื่อสารมวลชน: กระบวนการและทฤษฎี. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธีรกีติ นวรัตน์ ณ อยุธยา. (2552) การตลาดบริการ: แนวคิดและกลยุทธ์. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พรทิพย์ วรกิจโกคาทร. (2529). สื่อสารลักษณะประชากรศาสตร์. กรุงเทพฯ:
- พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ.(2540). สถิติเบื้องต้นสำหรับการวิจัยทางการบริหาร. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: เสมาธรรม.
- เพียงใจ สุยะดุก (2553). พฤติกรรมในการเลือกโบรกเกอร์และการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ณ ห้องค้าเชียงใหม่. ปรินญานิพนธ์ บธ.ม.(การจัดการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- เพชร ชุมทรัพย์. (2544). *หลักการลงทุน*. พิมพ์ครั้งที่ 12. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ภาคิน พงศ์ชนน. (2556). *ปัจจัยด้านส่วนประสมการตลาดที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการลงทุนในกองทุนตราสารหุ้นของนักลงทุนทั่วไปในเขตกรุงเทพมหานคร*. ปรินซ์นิพนธ์ บ.ธ.ม. (การตลาด). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- มัลลิกา บุญนาค. (2537). *สถิติเพื่อการตัดสินใจ*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2542). *สถิติเศรษฐศาสตร์และธุรกิจ* หน่วยที่ 1 – 8. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์; และคนอื่นๆ. (2541). *การบริหารการตลาดยุคใหม่*. กรุงเทพฯ: วิสิทธิ์พัฒนา.
- (2539). *พฤติกรรมผู้บริโภค*. กรุงเทพฯ: วิสิทธิ์พัฒนา.
- (2546). *การบริหารการตลาดยุคใหม่ ฉบับปรับปรุงปี 46*. กรุงเทพฯ: ธรรมสาร.
- วณิจ จิเจริญ; และคนอื่นๆ. (2558). *เศรษฐศาสตร์ทั่วไป*. กรุงเทพฯ: TUTOR GROUP.
- เสรี ลีลาลัย. (2528). *ทฤษฎีเงินเฟ้อ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- เสรี วงษ์มณฑา. (2542). *ทฤษฎีการตลาดขั้นสูง*. หลักสูตรการจัดการดุสิตบัณฑิต. กรุงเทพฯ: สุพร จรูญรังสี. (2546). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนทั่วไปในประเทศไทย ในเขตกรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ บ.ธ.ม. (การจัดการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุรีย์ โประกรณ. (2546). *ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการบริษัทหลักทรัพย์ลักษณะและพฤติกรรมของนักลงทุนทั่วไปในกรุงเทพมหานคร*. ปรินซ์นิพนธ์ บ.ธ.ม. (การจัดการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- สุรักษ์ บุญนาค; และวชิ ฌอยเกียรติกุล. (2535). *การเงินและการธนาคาร*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- อัญญา ชันธิวิทย์. (2546). *กลไกของตลาดการเงินในระบบเศรษฐกิจไทย*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- Keller, Kevin Lane. (2003). *Building, measuring, and managing brand equity*. Second Edition. Singapore : Prentice Hall.
- Kotler, Philip. (2000). *Marketing management*, 9th edition. Singapore : Prentice Hall International Inc.
- Salkind, Neil J. (2000). *Exploring research*. Upper Saddle River, NJ: Prentice-Hall, Inc.

การสืบค้นทางอินเทอร์เน็ต

9professionaltrader. (2558). *ฟอเร็กซ์คืออะไร*. สืบค้นเมื่อ 25 สิงหาคม 2558, จาก

<http://www.9professionaltrader.blogspot.com/2010/06/what-is-forex.html>

Taladhoon.com. (2558) *วิเคราะห์หุ้นทางเทคนิค*. สืบค้นเมื่อ 14 กันยายน 2558, จาก

www.forexhot.com/forexhot/About/TECHNICAL%20ANALYSIS.doc

Thaibrokerforex. (2558). *Forex broker 10 อันดับโบรกเกอร์ฟอเร็กซ์ที่ดีที่สุด*. สืบค้นเมื่อ

23 พฤศจิกายน 2558, จาก <http://www.thaibrokerforex.com/>

Premium Trading. (2558). *Top forex brokers list*. สืบค้นเมื่อ 10 ธันวาคม 2558, จาก

<http://premiumtrading.co/brokers/>

วรรณ ไชยศรี. (2552). *การเงินระหว่างประเทศ*. สืบค้นเมื่อ 9 กุมภาพันธ์ 2559, จาก

<https://www.l3nr.org/posts/211270>

สง่า บรรจงประเสริฐ; และกนิยะ อิศริยะประชา. (2554). *โครงการวิจัยผู้ลงทุน*. สืบค้นเมื่อ

8 กรกฎาคม 2559, จาก http://www.set.or.th/setresearch/presentation_p2.html

แบบสอบถามการวิจัย

เรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเปิดบัญชีซื้อขายค่าเงิน (FOREX Trading) ของ
นักลงทุนผ่านตัวแทนในประเทศไทย

คำชี้แจง : แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 4 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปและข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามด้านปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดบริการที่มีความสัมพันธ์ต่อการ
เลือกเปิดบัญชีซื้อขายค่าเงินของนักลงทุนผ่านตัวแทนในประเทศไทย

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินที่มีความสัมพันธ์ต่อการเลือก
เปิดบัญชีซื้อขายค่าเงินของนักลงทุนผ่านตัวแทนในประเทศไทย

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับการเลือกเปิดบัญชีซื้อขายค่าเงินของนักลงทุนผ่าน
ตัวแทนในประเทศไทย

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ เพียงข้อเดียวหรือเติมคำในช่องว่างต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปและลักษณะส่วนบุคคล

1. ท่านมีความรู้ด้านฟอเร็กซ์ สัญญาส่วนต่าง และตราสารอนุพันธ์อื่นๆ

☐ 1. ใช่

☐ 2. ไม่ใช่

2. ท่านจัดอยู่ในกลุ่มประเภทใด

☐ 1. มีความสนใจ / ศึกษาข้อมูล

☐ 2. กำลังจะเปิดบัญชี

☐ 3. มีการเปิดบัญชีแล้ว

3. เพศ

☐ 1. ชาย

☐ 2. หญิง

4. อายุ

☐ 1. อายุ 18 – 27 ปี

☐ 2. อายุ 28 – 37 ปี

☐ 3. อายุ 38 – 47 ปี

☐ 4. อายุ 48 – 57 ปี

☐ 5. อายุ 58 ปีขึ้นไป

5.สถานภาพ

☐ 1. โสด☐ 2. สมรส/อยู่ด้วยกัน

6.ระดับการศึกษา

☐ 1. ต่ำกว่าปริญญาตรี☐ 2. ปริญญาตรี☐ 3. สูงกว่าปริญญาตรี

7. อาชีพ

☐ 1. นิสิต / นักศึกษา☐ 2. พนักงานบริษัทเอกชน☐ 3. ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ☐ 4. เจ้าของกิจการ/ธุรกิจ

ส่วนตัว

☐ 5. อื่นๆ โปรดระบุ.....

8. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

☐ 1. ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15,000 บาท☐ 2. 15,001 – 25,000 บาท☐ 3. 25,001 – 35,000 บาท☐ 4. 35,001 – 45,000 บาท☐ 5. 45,001 บาทขึ้นไป9. ท่านสามารถประเมินความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการเทรดฟอเร็กซ์ ความเหมาะสมระหว่าง
วัตถุประสงค์การลงทุนและความสามารถในการรับความเสี่ยงได้อย่างเหมาะสม☐ 1. ใช่☐ 2. ไม่ใช่

10. ท่านมีความรู้ที่เกี่ยวข้องจากการเรียนในด้านการเงินหรือการลงทุนในตราสารอนุพันธ์

☐ 1. ใช่☐ 2. ไม่ใช่

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามด้านปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดบริการที่มีความสัมพันธ์ต่อการ
เลือกเปิดบัญชีซื้อขายค่าเงินของนักลงทุนผ่านตัวแทนในประเทศไทย

ส่วนประสมทางการตลาด	ระดับความสำคัญ			
	มาก ที่สุด	มาก	น้อย	น้อย ที่สุด
	4	3	2	1
ด้านผลิตภัณฑ์				
1.ความน่าเชื่อถือและชื่อเสียงของโบรกเกอร์ฟอเร็กซ์				
2.ความเป็นมืออาชีพของตัวแทนโบรกเกอร์ฟอเร็กซ์				
3.ความหลากหลายของประเภทบัญชีที่ใช้ในการเทรดฟอเร็กซ์ เช่น Micro, Mini, Standard, ECN* เป็นต้น				
4.ประเภทการเทรดและจำนวนคู่เงินที่มีให้เทรด				
5. ค่าการเพิ่มอำนาจซื้อ (Leverage)** ที่โบรกเกอร์มีให้ เลือกสำหรับบัญชีเทรด				
ด้านราคา				
6.ค่าธรรมเนียมในการฝากและถอนเงินของบัญชีเทรด				
7.จำนวนเงินขั้นต่ำที่ใช้ในการเปิดบัญชีเทรด				
8.อัตราแลกเปลี่ยนที่ใช้อ้างอิงในการฝากเข้าบัญชีเป็นอัตราที่เหมาะสม				
9. ค่าช่วงราคา (Spread) ที่ต้องเสียในการเทรดจากผลต่างของราคา Bid และราคา Ask ของแต่ละคู่เงิน				
ด้านการส่งเสริมการตลาด				
10.มีการสื่อสารผ่านสื่อต่างๆ เช่น เว็บไซต์, โซเชียลมีเดีย เป็นต้น				
11.มีการจัดส่งข้อมูลข่าวสารให้กับผู้ลงทุนอย่างสม่ำเสมอ				
12.โบนัสการฝากเงิน โบนัสในการเทรดตามเงื่อนไขที่กำหนดที่มีความดึงดูดความสนใจและเหมาะสม				
13.มีการมอบของขวัญในช่วงเทศกาล เช่น คริสต์มาส ปีใหม่ วันเกิด เป็นต้น				
14.การจ่ายเงินคืนตามที่กำหนด (Rebate) สำหรับการทำธุรกรรมที่เกิดการซื้อขาย				

ส่วนประสมทางการตลาด	ระดับความสำคัญ			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
	4	3	2	1
ด้านกระบวนการบริการ				
15. ขั้นตอนในการให้บริการง่าย ไม่ซับซ้อน				
16. มีระบบป้องกันความปลอดภัยด้านข้อมูลของลูกค้าที่ดี				
17. มีรูปแบบในการฝากและการถอนเงินผ่านทางหลายช่องทาง เช่น ผ่านบัตรเครดิต, บัญชีธนาคารไทย, เพย์สบาย (Paysbuy) เป็นต้น				
18. ความรวดเร็วในการฝากและการถอนเงิน				

*ประเภทบัญชีซื้อขาย

- บัญชี Micro Cent คือบัญชีที่ฝากเงินเข้าไปเป็นหน่วยเงิน USC (100 cent = 1\$)
- บัญชี Mini คือบัญชีที่ฝากเงินเข้าไปเป็นหน่วยเงิน USD (\$) ดอลลาร์
- บัญชี Micro และ Mini ช่วยให้นักลงทุนทำการซื้อขายได้ขนาดย่อย และเปิดบัญชีด้วยยอดเงินฝากที่ต่ำกว่าบัญชีมาตรฐาน
- บัญชี Standard คือบัญชีมาตรฐานรองรับผู้เทรดที่มีประสบการณ์
- บัญชี ECN (Electronic Communication Network) คือ บัญชีที่ซื้อขายบนเครือข่าย อิเล็กทรอนิกส์

****ค่าการเพิ่มอำนาจซื้อ (Leverage)** หมายถึงจำนวนเปอร์เซ็นต์ที่ได้ยืมเงินจากโบรกเกอร์เพื่อทำการเปิดคำสั่งเทรด ตัวอย่างเช่น ถ้าท่านใช้ Leverage สูงจะใช้เวลาในการลงทุนน้อยแต่เวลาได้กำไรจะได้เท่ากันกับการเลือกเล่นที่ Leverage ต่ำ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงินมีความสัมพันธ์ต่อการเลือก
เปิดบัญชีซื้อขายค่าเงินของนักลงทุนผ่านตัวแทนในประเทศไทย

ข้อ	ความรู้ด้านการซื้อขายค่าเงิน	ใช่	ไม่ใช่
1	ข่าวด้านตัวเลขการจ้างงานนอกภาคการเกษตรของสหรัฐอเมริกา (Non-Farm Employment Change) หากตัวเลขเพิ่มขึ้นแสดงว่ามีการจ้างงานมากขึ้น แสดงถึงเศรษฐกิจกำลังเจริญเติบโต ทำให้ค่าเงินดอลลาร์ (USD) แข็งค่ามากขึ้น		
2	ตัวเลขอัตราว่างงาน (Unemployment Rate) จะสะท้อนภาพเศรษฐกิจโดยตรง ถ้ามีการว่างงานในอัตราสูง แสดงว่าเศรษฐกิจกำลังอ่อนแอและมีผลทำให้ค่าเงินอ่อนค่า		
3	การประกาศขึ้นอัตราดอกเบี้ย (Interest Rate) ในสหรัฐอเมริกามีผลต่อค่าเงินดอลลาร์ (USD) แข็งค่าขึ้นเมื่อเทียบกับสกุลหลักๆ อย่างยูโร (EUR)		
4	อัตราเงินเฟ้อทำให้ค่าเงินอ่อนหรือแข็งค่า ดังนั้นอัตราเงินเฟ้อของสกุลเงินหนึ่ง ๆ ควรอยู่ในระดับที่เหมาะสมเนื่องจากเงินเพื่อจะเกิดขึ้นในทุกประเทศ		
5	กราฟ (Chart) คือลักษณะแสดงการใช้แทนการเคลื่อนไหวของราคาในช่วงเวลานั้น ๆ มีในรูปแบบแผนภูมิแบบเส้น (Line Chart) แผนภูมิแบบแท่ง (Bar Chart) และกราฟแท่งเทียน (Candle Stick Chart)		
6	การสังเกต Trend Indicators ไว้ใช้หาจุดกลับของเทรนด์แล้วเทรด		
7	การใช้ดัชนีตัววัดความแกว่ง (Oscillator Indicators) สามารถบอกสัญญาณการเปลี่ยนแนวโน้มได้		
8	รูปแบบราคาต่างๆ (Price Pattern) ซึ่งเป็นรูปแบบกราฟที่เคลื่อนที่อย่างมีนัยสำคัญ สามารถใช้ในการคาดการณ์ภาวะราคาที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้		

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับการเลือกเปิดบัญชีซื้อขายค่าเงินผ่านตัวแทนในประเทศไทย

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ เพียงข้อเดียวหรือเติมคำในช่องว่างต่อไปนี้

1. ประเภทบัญชีซื้อขายที่ท่านสนใจมากที่สุดในการเปิดบัญชีเทรดฟอเร็กซ์

☐ 1. บัญชีรายย่อย (Micro Cent)

☐ 2. บัญชีมินิ (Mini)

☐ 3. บัญชีมาตรฐาน (Standard)

☐ 4. บัญชีซื้อขายบนเครือข่าย
อิเล็กทรอนิกส์ (ECN)

2. วัตถุประสงค์ในการลงทุนและลักษณะการทำธุรกรรม

☐ 1. ลงทุน/ เก็งกำไร

☐ 2. การป้องกันความเสี่ยง(Hedge)

☐ 3. การกระจายความเสี่ยง

3. ท่านได้มีการเปิดบัญชีเทรดหรือมีความสนใจที่จะเปิดบัญชีเทรดฟอเร็กซ์จำนวน.....บริษัท/
โบรกเกอร์

4. จำนวนเงินที่ท่านคาดว่าจะใช้ในการซื้อขายฟอเร็กซ์.....ดอลลาร์

5. จำนวนครั้งที่ท่านวางแผนที่จะเทรดฟอเร็กซ์ในระยะเวลาต่อสัปดาห์.....ครั้ง/สัปดาห์

ภาคผนวก ข

ข้อมูลรายชื่อโบรกเกอร์ฟอเร็กซ์ทั่วโลก

รายชื่อโบรกเกอร์ที่ได้รับความนิยมทั่วโลก		ปีก่อตั้ง
	LiteForex	2005
	Forex4you	2007
	FreshForex	2004
	NSFX	2012
	AvaTrade	2006
	AMarkets	2007
	PaxForex	2011
	FXOpen AU	2005
	Trader's Way	2010
	Admiral Markets	2001
	FXOpen	2003
	FXOpen UK	2005
	OANDA Europe	1996
	ActivTrades	2001
	Alpari	1998

รายชื่อโบรกเกอร์ที่ได้รับความนิยมทั่วโลก		ปีก่อตั้ง
 FINANCE FREEDOM SUCCESS	FBS	2009
 MFX Broker Your personal broker	MFX Broker	2006
 WELTRADE	Weltrade	2006
 GALLANT CAPITAL MARKETS	Gallant	2008
 ACCENT FOREX	AccentForex	2010
 Grand Capital	Grand Capital	2006
 RoboForex USE ROBOTS - TAKE PROFIT	RoboForex	2009
 orbex	Orbex	2010
 FXCC FX CENTRAL CLEARING	FXCC	2010
 AAAFx competitive trading conditions	AAAFx	2008
 FORT FINANCIAL SERVICES	Fort Financial Services	2010
 FXDD	FXDD Malta	2010
 FXOptimax FINANCIAL SERVICES	FXOptimax	2009
 FXPRIMUS	FXPRIMUS	2009
 HY MARKETS	HY Markets	1977

รายชื่อโบรกเกอร์ที่ได้รับความนิยมทั่วโลก		ปีก่อตั้ง
	AxiTrader	2008
	FXTM	2012
	GKFX	2010
	IC Markets	2007
	MTrading	2014
	Solforex	2013
	ThinkForex	2010
	Alfa-Forex	2003
	MAYZUS	2008
	FinFX	2010
	Pepperstone	2010
	Swissquote	2000
	ETX Capital	2008
	XGLOBAL Markets	2012

รายชื่อโบรกเกอร์ที่ได้รับความนิยมทั่วโลก		ปีก่อตั้ง
	STO	2010
	XM	2009
	NordFX	2008
	Easy Forex	2003
	ACFX	2007
	HotForex	2010
	IronFX	2010
	Tallinex	2012
	Direct FX	2006
	FxNet	2012
	EXNESS	2008
	FIBO Group	1998
	Tickmill	2012
	FxPro	2007

(ข้อมูล ณ วันที่ 15 พ.ย. 2558)

ที่มา : <http://premiumtrading.co/brokers/> สืบค้นเมื่อ: 10 ธันวาคม 2558

ภาคผนวก ค

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามและ
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถาม

รายชื่อ	ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน
ดร.กัลยกิตติ์ กীরติอังกูร	กรรมการบริหารหลักสูตรมหำบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ดร.สันติ เต็มประเสริฐสกุล	กรรมการบริหารหลักสูตรมหำบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

รายชื่อ	ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน
ดร.ณัฐยา ประดิษฐ์สุวรรณ	กรรมการบริหารหลักสูตรมหำบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ดร.วรินทร์า ศิริสุทธิกุล	กรรมการบริหารและเลขานุการหลักสูตรมหำบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ดร.สันติ เต็มประเสริฐสกุล	กรรมการบริหารหลักสูตรมหำบัณฑิต ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ – ชื่อสกุล	นางสาววิชชุดา เจริญผล
วันเดือนปีเกิด	23 พฤษภาคม 2528
สถานที่เกิด	นนทบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	577 ถนนรังสิต-นครนายก 47 ตำบลประชาธิปัตย์ อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี 12130
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	บริษัทเอบีบี จำกัด 161/1 อาคารเอสจีทาวเวอร์ชั้น 1-4 ซอยมหาดเล็กหลวง 3 ถนนราชดำริ กรุงเทพมหานคร 10330
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2546	มัธยมศึกษาตอนปลาย จาก โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย รังสิต
พ.ศ.2549	วิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาภูมิศาสตร์ จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ.2559	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ